

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

22386

II.
C. 22386.
f.

KOLEDAR ZA SLOVENCE

V

POVZDIGO KAT. DUHA

ZA

NAVADNO LETO

1856

V Ljubljani

ZALOŽIL JANEZ GIONTINI.

22380 II. C. J.

In meinem Verlage sind noch folgende Bücher erschienen und zu den beigesetzten Preisen in CM. zu haben: in Klagenfurt bei Jeta und Llegel, in Villach bei Hoffmann, in Cilli bei Gelger, in Marburg bei Leirer, in Radkersburg bei Weltzinger, in Neustadt bei Wepustek, in Krainburg bei Resch, in Stein bei Maass, in Görz bei Paternelli, in Triest bei Scabar, in Wind-Gratz bei Zawadzky, in Adelsberg bei Blaznik und in Mureck bei Klattla:

Gebetbücher.

Hauber, M., Sveti Post ali premishljevanje in molitve za vsaki dan svetiga shtiridesetdanjskiga posta. Poleg nemshkiga. Mit 1 Stahlstich. Laibach 1847. 12 kr., Halblederb. 24 kr. Lederband 40 kr.

Hvala božja, ali navod, kakó naj mlad kristjan Boga vsak dan časti in hvali. Molitne bukvice za mladost. 3. Auflage. Laibach 1850. 8 kr., in Papierband 12 kr., Lederband 30 kr., drgl. mit Goldschnitt 40 kr.

Jais, P. A., Jesus der Kinderfreund. Kleines Lehr-, Gebet- und Gesangbüchlein für Kinder. Mit vielen Bildern. Laibach 1854. Steifband 12 kr., ungebunden 8 kr.

Jaisa, Eg. P., Bukvize polne molitev in lepih náukov sa manji in vezhi mladost, kakor tudi sa odrashene ljudi dobre. Poleg nemshkiga. Mit vielen Holzschnitten. Laibach 1845. 12 kr., in Papierband 20 kr., Lederband 36 kr., drgl. mit Goldsch. 50 kr.

— 2. Auflage 1850. Mit neuen Lettern gedruckt, zu denselben Preisen.

Jesusa in Marije dvoje naj svetejsshi Serze. Molitevne bukve sa vse, ki Jesusovo in Mariino Serze poboshno zhastijo, in slasti sa brate in sestre téh neomadeshanih Serz. Spisala po naj boljshih isvirkih dva duhovna. Mit 3 Stahlstichen. Laibach 1850. 40 kr., im Halblederb. 54 kr., Lederband 1 fl. 10 kr., drgl. m. Goldsch. 1 fl. 40 kr.

Kruh nebeški, za otročiče. V pet koščikov razdeljen. Poleg nemšk. Laibach 1849. In Papierb. 8 kr.

Maria dobra mati poboshnih otrók. Mit 1 Titelpupfer. Laibach 1848. 10 kr., in Papierband 16 kr., Lederband 36 kr., drgl. mit Goldschnitt 50 kr.

Nar lepši dan, ali vredno praznovanje prvega svetiga Očajila. Laibach 1854. 8 kr., Papierband ord. 12 kr., Papierband in 15 kr., Lederband 36 kr., drgl. mit Goldschnitt 40 kr.

KOLEDAR ZA SLOVENCE

S PODOBAMI,
V PODUK IN KRATEK ČAS

ZA

PRESTOPNO LETO

1856.

Sostavila

F. in B. *jeur*
zic Janez

DRUGI TEČAJ.

V LJUBLJANI.

ZALOŽIL JANEZ GIONTINI.

KOLEBAR ZA SLOVENCE

2. KOLEBAR

1. KOLEBAR IN KOLEBAR

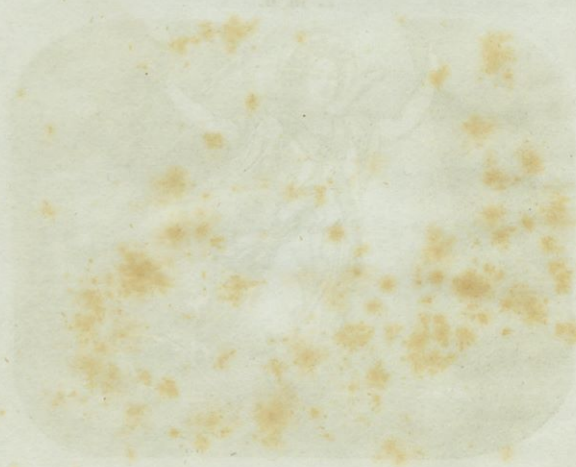
ZA

PRESTOPOV

1. KOLEBAR

1. KOLEBAR

1. KOLEBAR

171-03000 4845

Dobe časov v letu 1856.

Od vstvarjenja svetá je preteklo po judovski štetvi.....	5617 let.
Po splohni dovmeni pa	5804 *
Po vesoljnim potopu o času Noeta	4148 »
Od kar Rim stoji	2600 »
Po Kristusovim rojstvu teče zdaj	1856 »
Po Kristusovi smerti	1822 *
Po begu Mahomeda je	1271 »
Od vstanovljenja Luteranske krivovere v letu 1517 na Nemškem	339 »
Od najdbe popirja v letu 1240 je	616 »
Od najdbe bukvoškarnice v letu 1440 je	416 »
Od kar so sveti Oče Pij IX. papež postali	10 »
Od nastopa vlade svitliga cesarja Franca Jožefa I.	8 »

Doba praznikov v letu 1856.

Nedeljska čerka	F E
Zlata številka	14
Epakta ali starost lune na novo leto	XXIII
Med Božičem in pepelnico je 6 tednov in 1 dan.	

Prestavni prazniki.

Septuagesima	20. Prosinca.
Pepelnica	6. Srečana.
Velikanoč	23. Sušca.
Vnebohod	1. Vel. travna.
Binkošti	11. Vel. travna.
S. Teló	22. Vel. travna.
Perva adventna nedelja	30. Listopada.
Po Binkošti do Adventa bo tedaj 28 nedelj.	

K v a t r i.

Pomladanski ali postni	13. 15. 16. Srečana.
Poletni ali binkoštni	14. 16. 17. Vel. travna.
Jesenski	17. 19. 20. Kimovca.
Zimski ali božični	17. 19. 20. Grudna.

4 letni časi.

Pomlad se začne 20. Sušca ob 11. uri 18 m. zvečer.
Poletje se začne 21. Rožnika ob 8. uri 5 m. zvečer.
Jesen se začne 23. Kimovca ob 10. uri 10 m. zjutrej.
Zima se začne 22. Grudna ob 3. uri 57 m. zjutrej.

Mraknjenja.

Letos mrakne solnce dvakrat, pri nas obakrat nevidama. Mesec tudi dvakrat in sicer v drugič popolnoma in vidno pri nas.

Pervo solnčno mraknjenje (popolnoma) bo 5. Malitavna zjutrej. Se bo vidilo le v Noviholadii in bližnjih otokih.

Pervo mesečno mraknjenje ($8\frac{5}{10}$ palcov) bo 20. Malitavna zjutrej. Se bo vidilo le v Ameriki, Noviholadii in bližnjih otokih.

Drugo solnčno mraknjenje (v podobi obročka) bo 29. Kimovca zjutrej. Se bo vidilo le v severnoizhodnih krajih Evrope in pa po vsi Azii.

Drugo mraknjenje mesca (popolnoma) bo 13. Oktobra zvečer v Evropi ves čas vidno. Začetik se bo v zahodni Azii vidil, konec pa v Ameriki.

Prepovedani dnevi,

ob katerih se ne smejo po ces. postavi ne igre, ne plesi, ne druge očitne zveseljevanja obhajati:

Pepelnica. — Marinno oznanjenje. — S. veliki teden in velikanoč. — Binkosti. — S. Telo. — Rojstvo M. D. — Vsi svetniki. — 3 zadnji dnevi Adventa. — Sveti danali Božič.

Štampelj.

Za zneske do	20 fl.		— fl.	3 kr.
Čez 20 »	40 »		— »	6 »
» 40 »	70 »		— »	10 »
» 70 »	100 »		— »	15 »
» 100 »	200 »		— »	30 »
» 200 »	300 »		— »	45 »
» 300 »	400 »		1 »	— »
» 400 »	800 »		2 »	— »
» 800 »	1200 »		3 »	— »
» 1200 »	1600 »		4 »	— »
» 1600 »	2000 »		5 »	— »
» 2000 »	2400 »		6 »	— »
» 2400 »	3200 »		8 »	— »
» 3200 »	4000 »		10 »	— »
» 4000 »	4800 »		12 »	— »
» 4800 »	5600 »		14 »	— »
» 5600 »	6400 »		16 »	— »
» 6400 »	7200 »		18 »	— »
» 7200 »	8000 »		20 »	— »

Kar je čez 8000 fl. je od vsacih 400 fl. en goldinar več odrajtovati; zneski pod 400 fl. se pa pri tem za polne vzamejo.

Znamnja nébesa.

 Oven.	 Tehtnica, vaga.
 Junec.	 Škorpion.
 Dvojčici.	 Strelec.
 Rak.	 Divji kozel.
 Lev.	 Vodnár.
 Devica.	 Ribe.

Znamnja lune.

 Mlaj.	 Šip.
 Zadnji krajec.	 Pervi krajec.

Solnce s svojimi planeti.

 Solnce.	 Palada.
 Merkur.	 Juno.
 Venera.	 Vesta.
 Zemlja.	 Perun (Jupiter).
 Mars.	 Saturn.
 Cerera.	 Úran.

Rodopis avstrianske cesarske rodbine.

Cesar avstrianski. Franc Jožef Pervi, rojen na Dunaju 18. Avgusta 1830, je prevzel cesarstvo 2. Decembra 1848.

Cesarica. Elizabeta (Evgenja Amalia), vojvodinja v Bavarii, rojena v Posenhofen 24. Decembra 1837, poročena 24. Aprila 1854 na Dunaju.

Cesaričina Zofija Friderika Dorotéa Marija Jozefa, rojena 5. Sušca 1855.

Bratje Nj. Veličanstva cesarja:

1. Nadvojvoda Ferdinand (Maksimilian Jožef) rojen v Schönbrunn u 6. Julija 1832. — 2. Nadvojvoda Karl Ljudovik (Jožef Marija), rojen v Schönbrunn u 30. Julija 1833. — 3. Nadvojvoda Ljudovik (Jožef Anton Viktor), rojen na Dunaju 15. Maja 1842.

Starši Nj. Veličanstva cesarja.

Franc Karl, rojen na Dunaju 7. Decembra 1802, poročen na Dunaju 4. Novembra 1824 z Zofijo (Frideriko Doroteo Vilhelmino), rojeno v Monakovim 27. Januarja 1805.

Očetovi bratje in sestre.

a) Ferdinand Pervi, rojen na Dunaju 19. Aprila 1793, je postal cesar 2. Marca 1835, se cesarstvu odpovedal 2. Decembra 1848, poročen po prokuraciji v Turinu 12. Februarja 1831 z Marijo Ano Karolino, hčerjo Viktorja Emanuela, kralja Sardinskega, rojene 19. Septembra 1803.

b) Marija Klementina (Franciška Jožefa), gospa zvezdokrižnega reda, rojena 1. Marca 1798, poročena v Schönbrunn u 28. Julija 1816 z Leopoldam (Jožefom Janezom) kraljičem Sicilijskim, kraljičem Salerneškim, rojen 2. Julija 1790, vdova od 10. Marca 1851.

c) Marija Ana (Franc. Terez. Jož. Med.), rojena 8. Junija 1804.

Predstarši cesarjevi.

Franc Pervi (Jožef Karl), rojen v Florencu 12. Febr. 1768, je postal cesar 1. Marca 1792, umrl 2. Marca 1835.

Četerta zaročenka: Karolina Avgusta, hči Maksimiliana Jožefa, kralja Bavarskega, rojena 8. Februarja 1792, poročena po prokuraciji v Monakovim 29. Oktobra 1816, vdova od 2. Marca 1835.

Predstrici sedanjega cesarja in njih mlajši.

I. Ferdinand (Jož. Janez. Kerst.) Veliki vojvoda Toškanski, rojen 9. Maja 1769, umrl 18. Junija 1824, poročen 19. Septembra 1790 z Ljudoviko (Ano Terezio), hčerjo rajnega Sicilijskega kralja Ferdinanda I., roj. 27. Julija 1773, umrla 19. Septembra 1802; v drugo 6. Maja 1821 z Marijo Ano, kraljično Saksonsko, roj. 27. Aprila 1796. — Sin: Leopold II (Jan. Jož. Franc Ferd. Karl), veliki vojvoda Toškanski, rojen 3. Oktobra 1797, poročen z Marijo Ano, Kraljično Saksonsko, roj. 15. Novembra 1799, umrla 24. Marca 1832; v drugo 7. Junija 1833 z Marijo Antonio, Kraljično Sicilijsko. — Otroci: 1. Avgusta, roj. 1. Aprila 1825, poročena 15. Aprila 1844 z Luitpoldam, Kraljičem Bavarskim, roj. 12. Marca 1821. 2. Marija Izabela, roj. 21. Maja 1834, poročena 10. Aprila

1850 z Don Frančiškam di Paolo, kraljičem Sicilianskim, rojen 13. Avgusta 1827. 3. Ferdinand, roj. 10. Junija 1835. 4. Karl, rojen 30. Aprila 1839. 5. Marija Ljudovika, roj. 31. Oktobra 1845. 6. Ljudovik, roj. 4. Oktobra 1847.

II. Karl (Ljudovik Jan. Jož.), rojen 3. Sept. 1771, umerl 30. Aprila 1847. Otroci: 1. Marija Terezia, rojena 31. Julija 1816, poročena 9. Januarja 1837 z Ferdinandam II. kraljem Sicilianskim. — 2. Albreht, rojen 3. Avgusta 1817, poročen 1. Maja 1844 s Hildegardo Bavarsko, roj. 10. Junija 1825. — Otroci: Marija Terezia, roj. 15. Julija 1845. Matilda (Maks. Adelg.), roj. 25. Januarja 1849. — 3. Karl Ferdinand, rojen 20. Julija 1818, poročen na Dunaju 18. Aprila 1854 z nadvojvodinjo Elizabeto (Frančiško Marijo) roj. 17. Januarja 1831. — 4. Marija Karolina, roj. 10. Septembra 1825, poročena z nadvojvodom Rajnerjem, roj. 11. Januarja 1827. — 5. Vilhelm, roj. 21. Aprila 1827.

III. Jožef (Ant. Jan.), roj. 9. Marca 1776, umerl 13. Januarja 1847 njegova vdova Marija Dorotea, Kraljična, Virtemberska, roj. 1. Novembra 1797, poročena 24. Avgusta 1719. — Sin družega zakona: Stefan (Franc Viktor), rojen 14. Septembra 1817. — Otroci tretjega zakona: a) Elizabeta, roj. 17. Januarja 1831; v drugo poročena 18. Aprila 1854 z nadvojvodom Karlom Ferdinandam. b) Jožef, rojen 2. Marca 1833. c) Marija, roj. 23. Avgusta 1836; poročena v Bruselu 22. Avgusta 1853 s kraljičem Leopoldom (Ljudovikom Filipam), vojvodom Brabanskim, roj. 9. Aprila 1835.

IV. Janez Kerstnik, roj. 20. Januarja 1782.

V. Rajner (Jož. Jan.), roj. 30. Septembra 1783, umerl 16. Januarja 1853, poročen 28. Maja 1820 z Marijo Elizabeto, kraljično Savojo-Karinjansko, roj. 13. Aprila 1800. Otroci: 1. Adelhajda (Franciška Marija), roj. 3. Junija 1822, poročena 12. Aprila 1842 z Viktorjem Emanuelom, kraljem Sardinskim. roj. 4. Marca 1820. 2. Leopold, roj. 6. Junija 1823. 3. Ernst, roj. 8. Avgusta 1824. 4. Sigmund, roj. 7. Januarja 1826. 5. Rajnar, roj. 11. Januarja 1827, poročen 21. Februarja 1852 z Marijo (Karolino), hčerjo nadvojvoda Karola, roj. 10. Septembra 1825. 6. Henrik Anton, roj. 9. Maja 1828.

VI. Ljudovik (Jož. Ant.), rojen 13. Decembra 1784.

Mlajši nadvojvoda Ferdinanda, Estenskega vladajočega koléna, brata cesarjevega preddéda.

Franc V. vojvoda Modenski, rojen 1. Junija 1819, poročen 30. Marca 1842, z Adelgundo, kraljično Bavarsko.

Marija Terezia, roj. 14. Julija 1817, poročena 7. Novembra 1846 s Henrikom grofom Chamborskim, rojen 29. Septembra 1820.

Marija Beatrika, roj. 13. Februarja 1824, poročena 6. Februarja 1847 z Don Joanom Kraljičem Španjskim roj 15. Maja 1822.

Maksimilian, veliki mojster nemškega reda, roj. 14. Julija 1782.

Prosinec (Januari), ima 31 dni.

Dan in teden	Godovi	Ct	Spremin lune
Torik	1 Novo leto		Dolgost dneva 8 u. 56 m. Solnce izhaja ob 7 u. 52 m. zahaja pa ob 4 u. 15 m.
Šreda	2 Makari, pušavnik		
Četertik	3 Genovefa, devica		
Petik	4 Tit, škof		
Sabota	5 Telesfor, papež		

Po novim letu. Ko je bil Herodež umrl. Mat. 2, 19—23.

Nedelja	6 F Ss. 3 Kralji		8. dan ob 0. u. 6. m. zjutrej.
Ponedelj	7 Nicet, škof		
Torik	8 Severin, opat		
Šreda	9 Julian, mučenec		
Četertik	10 Nikanov, diakon		
Petik	11 Higin, papež		
Sabota	12 Ernst, opat		

Perva po ss. 3 Kralj. Ko je bil Jezus 12 let star. Luk. 2, 42—52.

Nedelja	13 F1 Hilari, škof		14. dan ob 4. u. 32. m. zvečer.
Ponedelj	14 Bogomir, spoznovavec		
Torik	15 Paul, prvi pušavnik		
Šreda	16 Marcelj, papež		
Četertik	17 Anton, pušavnik		
Petik	18 Priska, devica		
Sabota	19 Kanut, kralj		

Septuagezima. Od delovcev v vinogradu. Mat. 20, 1—16.

Nedelja	20 F Imó JEZUS. Boštjan, muč.		22. dan ob 4. u. 18. m. zjutrej.
Ponedelj	21 Neža, devica		
Torik	22 Vincenci, mučenec		
Šreda	23 Devica Marije poroka		
Četertik	24 Timotej, škof		
Petik	25 S. Paula spreobrnjenje		
Sabota	26 Polikarp, škof mučenec		

Seksagezima. Od sejavca in semena. Luk. 8, 4—15.

Nedelja	27 F Janez Krizostom (Zlatoust)		30. dan ob 9. u. 24. m. zjutrej.
Ponedelj	28 Pavlin, očak		
Torik	29 Franc Salezi, škof		
Šreda	30 Martina, devica, mučenica		
Četertik	31 Peter Nolas, spoznovavec		

Svečan (Februar), ima 29 dni.

Dan in teden	Godovi	Ct	Spremin lune
Petik	1 Ignaci, škof, mučenec		
Sabota	2 Svečnica		

Kvinkvagezima, Pustna. Od slepiga poleg pota. Luk. 18, 31—43.

Nedelja	3 F Blaž, škof mučenec		30 m. zahaja 4 u. 57 m.
Ponedeljk	4 Andrej Korzin, škof		Dolgost dn. 9 m. 56 m.
Torik	5 Agata, devica mučenica		Solnce izhaja ob 7 u.
Sreda	6 Pepelnica. Rotija, dev. muč. †		
Cetertik	7 Romuald, opat		
Petik	8 Janez iz Mate		6. d. ob 11. u. 25. m.
Sabota	9 Apolonia, devica muč.		pred poldnem.

Perva postna. Jezus se je postil 40 dni. Mat. 7, 1—11.

Nedelja	10 F 1 Skolastika, devica		
Ponedeljk	11 Dezideri, škof		
Torik	12 Evlalia, devica. Kvatri †		
Sreda	13 Katarina Ricci, devica		13. d. ob 3. u. 1. m.
Cetertik	14 Valentin, mašnik mučenec		zjutrej.
Petik	15 Favstin in Jovita, muč. †		
Sabota	16 Juliana, devica †		

Kvaterna. Jezus se je spremenil na gori Tabor. Mat. 7, 1—11.

Nedelja	17 F 2 Silvin, škof		
Ponedeljk	18 Prepedigna, mučenica		
Torik	19 Konrad, pušavnik		
Sreda	20 Evhèri, škof		20. d. ob 10. u. 30. m.
Cetertik	21 Eleonora, Kraljica		zvečer.
Petik	22 S. Petra stol		
Sabota	23 Marjeta iz Kortone, spok.		

Brezimena. Jezus hudiča izganja. Luk. 11, 14—28.

Nedelja	24 E 3 Peter Dam., cerkv. učenik		
Ponedeljk	25 Matija, apostelj. Prestop.		
Torik	26 Valburga		
Sreda	27 Aleksander, škof		29. d. ob 2. u. 31. m.
Cetertik	28 Leander, škof, sredpost		zjutrej.
Petik	29 Roman, opat		

Sušec (Marcij), ima 31 dni.

Dan in teden	G o d o v i	Ct	Spremin lune
Sabota	1 Albin, škof		

Sredpostna. Jezus nasiti 5000 mož. Jan. 6, 1-15.

Nedelja	2 E4 Simplici, papež		Dolgost dn. 10 u. 56 m.
Ponedeljk	3 Kunigunda, cesarica		Solnce izhaja ob 6 u.
Torik	4 Kazimir, spoznovavec		45 m. zah. ob 5 u. 41 m.
Sreda	5 Albert, kmet		
Četertik	6 Veronika, dekla		
Petik	7 Tomaž Akvin, cerkv. očak		6. d. ob 9. u. 28. m.
Sabota	8 Janez od Boga, spozn.		zvečer.

Tiha. Judje hočejo Jezusa kamnjati. Jan. 8, 46-59.

Nedelja	9 E5 Ciril in Metodi, škofa		
Ponedeljk	10 40 mučencov		
Torik	11 Herakli, mučenec		
Sreda	12 Gregor, papež		13. d. ob 3. u. 26. m.
Četertik	13 Modesta, devica		popoldan.
Petik	14 Marija 7 žalost		
Sabota	15 Seren, mučenec		

Cvetna. Jezus jezdi v Jeruzalem. Mat. 21, 1-9.

Nedelja	16 E6 Cvetna nedelja. Hilari		
Ponedeljk	17 Jedert, devica		
Torik	18 Eduard kralj		
Sreda	19 Jožef, ženin Marije Device		21. d. ob 4. u. 54. m.
Četertik	20 Joahim, oče Veliki četertik		zvečer.
Petik	21 Benedikt Veliki petik		
Sabota	22 Oktavian Velika sabota		

Velika. Jezus je od smerti vstal. Mark. 16, 1-9.

Nedelja	23 E Velikanoč		
Ponedeljk	24 Velikonočni ponedeljk . Gabr.		
Torik	25 Marije D. oznanjenje		
Sreda	26 Emanuel, škof		29. d. ob 3. u. 21. m.
Četertik	27 Rupert, škof		popold.
Petik	28 Guntrand, kralj		
Sabota	29 Evstazi, mučenec		

I. po V. noči. Jezus pride pri zaprtih durih. Jan. 20, 19-31.

Nedelja	30 E1 Bela nedelja . Kvirin, muč.		
Ponedeljk	31 Balbina, devica		

Mali traven (April), ima 30 dni.

Dan in teden		Godovi	Ct	Spremin lune
Torik	1	Valerik		Dolgost dn. 12 u. 47 m.
Šreda	2	Franc iz Paule		Solnce izhaja ob 5 u.
Četertik	3	Rihard, škof		41 m. zah. ob 6 u. 28 m.
Petik	4	Izidor, škof		
Sabota	5	Vincenc Fereri		

II. po V. noči. Od dobriga pastirja. Jan. 10, 11—16.

Nedelja	6	E2 Sikst, papež		
Ponedeljk	7	Hegezip, spoznovavec		
Torik	8	Dionizi		5. d. ob 6. u. 42. m.
Šreda	9	Marija Kleofa		zjutrej. Solnce mrakne
Četertik	10	Apoloni, mučenec		popolnoma — pa nevi-
Petik	11	Leon, papež		dama.
Sabota	12	Juli, papež		

III. po V. noči. Še malo in me ne bote vidili. Jan. 16, 16—22.

Nedelja	13	E3 Justin, papež		
Ponedeljk	14	Lidvina, mučenica		
Torik	15	Anastazia, dev. mučenica		12. d. ob 5. u. 42. m.
Šreda	16	Helena, kraljica		zjutrej.
Četertik	17	Hermogen, mučenec		
Petik	18	Benedikt, pastir		
Sabota	19	Drago, ovčar		

IV. po V. noči. Grem k njemu, ki me je poslal. Jan. 16, 5—11.

Nedelja	20	E4 Foka, vertnar, mučenec		
Ponedeljk	21	Anzelm, škof		
Torik	22	Soter in Kaji		20. d. ob 10. u. 3. m.
Šreda	23	Adalbert, škof		zjutrej. — Mesec
Četertik	24	Juri, vojšak, mučenec		mrakne nevidama.
Petik	25	Marka, evangelist		
Sabota	26	Klet, papež		

V. po V. noči. Kar bote v mojim imenu prosili. Jan. 16, 23—30.

Nedelja	27	E5 Peregrin, špoz.		
Ponedeljk	28	Vital, mučenec		28. d. ob 0. u. 16. m.
Torik	29	Peter, mučenec		zjutrej.
Šreda	30	Katarina Sienska		

Križev
teden

Veliki traven (Maj), ima 31 dni.

Dan in teden	Godovi	Ct	Spremin lune
Cetertik	1 Vnebohod , Filip in Jakob		Dolgost dn. 14 u. 27 m.
Petik	2 Atanazi, škof		Solnce izhaja ob 4 u.
Sabota	3 Znajdenje s. križa		44 m. zah. 7 u. 11 m.

VI. po V. noči. Kadar pride učenik. Jan. 15, 26. i. 16, 1.

Nedelja	4 E 6 Florljan , mučenec		 4. d. ob 3. u. 32. m. popoldan.
Ponedelj	5 Pij, papež		
Torik	6 Janez Damaščan, spoz.		
Sreda	7 Stanislav, škof		
Cetertik	8 Prikazin s. Mihela		
Petik	9 Gregor Naz., škof		
Sabota	10 Izidor, kmet †		

Binkoštna. Ako me kdo ljubi. Jan. 14, 23—31.

Nedelja	11 E Binkoštna nedelja		 11. d. ob 9. u. 35. m. zvečer.
Ponedelj	12 Binkoštni ponedelj , Pankraci		
Torik	13 Servaci, škof		
Sreda	14 Bonifaci, muč. Kvatri †		
Cetertik	15 Zofia, udova		
Petik	16 Janez Nepomučan, muč. †		
Sabota	17 Jošt, opat. †		

I. po Binkoš. Bodite usmiljeni. Luk. 6, 36—42.

Nedelja	18 E 1 Presveta Trojica		 20. d. ob 0. u. 46. m. zjutrej.
Ponedelj	19 Peter Celestin, papež		
Torik	20 Bernardin, mašnik		
Sreda	21 Sinezi, mučenec		
Cetertik	22 Sv. Telo		
Petik	23 Gothard, škof		
Sabota	24 Gregor VII., papež		

II. po Binkoš. Od velike večerje. Luk. 14, 16—24.

Nedelja	25 E 2 Urban , papež		 27. d. ob 6. u. 23. m. zjutrej.
Ponedelj	26 Filip Neri, mašnik		
Torik	27 Ivan P.		
Sreda	28 Vilhelm, škof		
Cetertik	29 Maksim, škof		
Petik	30 Serce Jezusovo. Ferdinand		
Sabota	31 Kanzian, mučenec		

Rožnik (Juni), ima 30 dni.

Dan in teden	Godovi	Ct	Spremin lune
--------------	--------	----	--------------

III. po Binkoš. Od zgubljene ovce. Luk. 15, 1—10.

Nedelja	1 E3 Gracianian, mučenec		Dolgost dn. 15 u. 45 m.
Ponedeljk	2 Erazem, mučenec		Solnce izhaja ob 4 u.
Torik	3 Klotilda		5 m. zuh. ob 7 u. 50 m.
Sreda	4 Kvirin, mučenec		
Četerdik	5 Bonifaci, škof		3. d. ob 0. u. 29. m.
Petik	6 Norbert, škof		zjutrej.
Sabota	7 Lukrecia		

IV. po Binkoš. Od veliciga ribjiga vlaka. Luk. 5, 1—11.

Nedelja	8 E4 Medard, škof		
Ponedeljk	9 Primož in Felician, muč.		
Torik	10 Marjeta, kraljica		
Sreda	11 Barnaba, apostelj		10. d. ob 3. u. 40. m.
Četertik	12 Janez Fakundo, spoz.		popoldan.
Petik	13 Anton Paduan, spoz.		
Sabota	14 Bazili, škof		

V. po Bink. Od farizejske pravičnosti. Mat. 5, 20—24.

Nedelja	15 E5 Vid, mučenec		
Ponedeljk	16 Beno, škof		
Torik	17 Rajner, spoz.		
Sreda	18 Marka in Marcellin, muč.		18. d. ob 0. u. 41. m.
Četertik	19 Gervazi in Protazi, muč.		o poldan.
Petik	20 Silveri, papež		
Sabota	21 Alojzi, spoz.		

VI. po Bink. Jezus nasiti 4000 mož. Mark. 8, 1—9.

Nedelja	22 E6 Ahaci, muč.		
Ponedeljk	23 Febronia, devica		
Torik	24 Janeza kerst. rojstvo		
Sreda	25 Prosper, škof		25. d. ob 11. u. 43. m.
Četertik	26 Janez in Paul, mučenca		o poldan.
Petik	27 Ladislav, kralj		
Sabota	28 Leon, papež †		

VII. po Bink. Od lažnjivih prerokov. Mat. 7, 15—24.

Nedelja	29 E7 Peter in Pavl, aposteljna	
Ponedeljk	30 S. Pavla spomin	

Mali serpan (Juli), ima 31 dni.

Dan in teden	Godovi	Ct	Spremin lune
Torik	1 Aron, veliki duhoven		 2. d. ob 10. u. 20. m. zjutrej.
Šreda	2 Marije D. obiskanje		
Četertik	3 Helidor, škof		
Petik	4 Ulrih, škof		
Sabota	5 Filomena, devica		

VIII. po Bink. Od krivič. hišnika. Luk. 16, 1—9.

Nedelja	6 E8 Godoleva, zakonska žena		Dolgost dn. 15 u. 0 m. Solnce izhaja ob 4 u. 3 m. zah. ob 8 u. 3 m. 10. d. ob 8. u. 12. m. zjutrej.
Ponedelj	7 Vilibald, škof		
Torik	8 Elizabeta, kraljica		
Šreda	9 Anatolia, mučenica		
Četertik	10 Amalia, devica		
Petik	11 Feliks in Fortunat, mučenca		
Sabota	12 Mohor in Fortunat, mučenca		

IX. po Bink. Od razdjanja Jeruzalema. Luk. 19, 41—47.

Nedelja	13 E9 Anaklet, papež		 17. d. ob 10. u. 20. m. zvečer.
Ponedelj	14 Bonaventura, škof		
Torik	15 Henrik, cesar		
Šreda	16 Marija D. iz Karmela		
Četertik	17 Aleš, spoznovavec		
Petik	18 Friderik (Miroslav), škof		
Sabota	19 Vincenci Pavljanski		

X. po Bink. Od farizeja in colnarja. Luk. 18, 9—14.

Nedelja	20 E10 Elija, prerok		 24. d. ob 3. u. 51. m. popoldan.
Ponedelj	21 Hieronim Emiljan, spoz.		
Torik	22 Marija Magdalena, spokornica		
Šreda	23 Apolinar, škof		
Četertik	24 Kristina devica, muč.		
Petik	25 Jakob veliki, apostelj		
Sabota	26 Ana mati Marije		

XI. po Bink. Od gluhomutca. Mark. 7, 31—37.

Nedelja	27 E11 Pantaleon, mučenec		 31. d. ob 9. u. 58 m. zvečer.
Ponedelj	28 Inocenci, papež		
Torik	29 Marta, devica		
Šreda	30 Abdon in Senen, muč.		
Četertik	31 Ignaci Lojolan, spoz.		

Vélíki serpan (Avgust), ima 31 dni.

Dan in teden	Godovi	Ct	Spremin lune
Petik	1 sv. Petra ketine		
Sabota	2 Porciunkula		

XII. po Bink. Od usmilj Samariana. Luk. 10, 23—37.

Nedelja	3 E 12 Znajdenje trupla s. Štef.		35 m. zah. ob 7 u. 35 m.
Ponedelj	4 Dominik, spoz.		Dolgost dnevu 15 ur.
Torik	5 Marija snežnica		Solnce izhaja ob 4 u.
Sreda	6 Spremenjenje Jezusovo		☾
Četertik	7 Donat, škof muč.		9. d. ob 1. u. 12. m.
Petik	8 Ciriak, mučenec		
Sabota	9 Afra, mučenica		zjutrej.

XIII. po Bink. Od 10 gobovih. Luk. 17, 11—19.

Nedelja	10 E 13 Lovrenc, mučenec		
Ponedelj	11 Suzana, mučenica		
Torik	12 Klara, devica		②
Sreda	13 Hipolit, mučenec		16. d. ob 6. u. 44. m.
Četertik	14 Erzebi, spoznovavec †		zjutrej.
Petik	15 Marije Device vnebovzetje		
Sabota	16 Rok, spoznovavec		

XIV. po Bink. Od božje previdnosti. Mat. 6, 24 33.

Nedelja	17 E 14 Liberat, opat		
Ponedelj	18 Helena, cesarica		
Torik	19 Ljudevit, škof		
Sreda	20 Bernard, opat		22. d. ob 9. u. 57. m.
Četertik	21 Joana Franciška		zvečer.
Petik	22 Filibert, mučenec		
Sabota	23 Filip Benici, spoz.		

XV. po Bink. Od mladenča v Najmu. Luk. 7, 11—16.

Nedelja	24 E 15 Jernej, apostelj		
Ponedelj	25 Ljudevik, kralj		
Torik	26 Ceferin, papež		
Sreda	27 Jožef Kalasanc, spoz.		30. d. ob 12. u. 3. m.
Četertik	28 Avgustin, škof		o poldan.
Petik	29 Janeza obglavljenje		
Sabota	30 Roza, devica		

XVI. po Bink. Od vodeničniga. Luk. 14, 1—11.

Nedelja	31 E 16 Angeljev varhov Rajm.		
----------------	--------------------------------------	--	--

Kimovec (September), ima 30 dni.

Dan in teden	Godovi	Ct	Spremin lune
Ponedeljk	1 Tilen, opat		Dolgost dn. 13 u. 25 m.
Torik	2 Štefan, kralj		Solnce izhaja ob 5 u.
Sreda	3 Mansvet		17 m. zah. ob 6 u. 42 m.
Četertik	4 Rozalia, device		
Petik	5 Lovrenc Justinian, škof		
Sabota	6 Donacian, škof		

XVII. po Bink. Od nar večí zapovedi. Mat. 22, 34—46.

Nedelja	7 E 17 Regina, device		
Ponedeljk	8 Marije Devico rojstvo		
Torik	9 Korbinian		☾
Sreda	10 Nikolavž Tolentin		7. d. ob 4. u. 46. m.
Četertik	11 Prot in Hiacint, muč.		popold.
Petik	12 Gvidon, mežnar		
Sabota	13 Notburga, dekla		

XVIII. po Bink. Od mertudniga. Mat. 9, 1—8.

Nedelja	14 E 18 Ime Marije. Pov. s. križa		
Ponedeljk	15 Nikomed, mučenec		
Torik	16 Ljudmila, vojvodinja		
Sreda	17 Hildegarda, dev. Kvatri †		14. d. ob 2. u. 58. m.
Četertik	18 Jožef Kupertin		popoldan.
Petik	19 Januari, škof †		
Sabota	20 Evstahi, mučenec †		

XIX. po Bink. Od kraljeve ženitnine. Mat. 22, 1—14.

Nedelja	21 E 19 Matevž, apostelj in ev.		
Ponedeljk	22 Mavrici, mučenec		
Torik	23 Tekla, device		
Sreda	24 Gerhard, škof		21. d. ob 6. u. 38. m.
Četertik	25 Rupert, škof		zjutrej.
Petik	26 Ciprian in Justina, muč.		
Sabota	27 Kozma in Damjan, muč.		

XX. po Bink. Od kraljeviga sina. Jan. 4, 46—53.

Nedelja	28 E 20 Venceslav, kralj		☾ 29. d. ob 4. u. 37. m.
Ponedeljk	29 Mihael, verhangelj		zjut. — Solnce mrakne
Torik	30 Hieronim, cerkveni učenik		vneidno.

Kozopersk (Oktober), ima 31 dni.

Dan in teden	Godovi	Čt	Spremin lune
Šreda	1 Remigi		Dolgost dn. 11 u. 41 m.
Četertik	2 Leodegar, škof		Solnce izhaja ob 5 u.
Petik	3 Kandid, muč.		59 m. zah. ob 5 u. 40 m.
Sabota	4 Franc Serafinski		

XXI. po Bink. Od 10,000 talentov. Mat. 18, 23—35.

Nedelja	5 E21 Rozenkranska nedelja		
Ponedelj	6 Bruno, spoznovavec		
Torik	7 Justina, devica		
Šreda	8 Brigita, udova		
Četertik	9 Dionizi, mučenec		
Petik	10 Franc Borgia, mašnik		
Sabota	11 Nikazi, škof		
			7. d. ob 6. u. 27. m. zjutrej.

XXII. po Bink. Ali se sme cesarju dajca dajati? Mat. 22, 1—14.

Nedelja	12 E22 Maksimilian, škof		
Ponedelj	13 Koloman, mučenec		
Torik	14 Kalikst, papež		
Šreda	15 Terezia, devica		
Četertik	16 Gol, opát		
Petik	17 Hedviga, udova		
Sabota	18 Luka, evangelist		
			13. d. ob 11. u. 49. m. zvečer.
			Mesec mrakne vidno.

XXIII. po Bink. Jezus obudi mertvo deklico. Mat. 9, 18—26.

Nedelja	19 E23 Zegnanje cerkva		
Ponedelj	20 Felician, škof		
Torik	21 Uršula, devica muč.		
Šreda	22 Kordula, devica muč.		
Četertik	23 Janez Kapistran, menih		
Petik	24 Rafael, verhangelj		
Sabota	25 Krizant in Daria muč.		
			29. d. ob 6. u. 56. m. zvečer.

XXIV. po Bink. Od stotnika. Mat. 8, 1—13.

Nedelja	26 E24 Evarist, papež		
Ponedelj	27 Frumenci, škof		
Torik	28 Simon in Juda, apost.		
Šreda	29 Narcis, škof		
Četertik	30 Klavdi, mučenec		
Petik	31 Volbenk, škof †		
			28. d. ob 10. u. 44. m. zvečer.

Listopad (November), ima 30 dni.

Dan in teden	Godovi	Ct	Spremin lune
Sabota	1 Vsi svetniki		Dolgost dn. 9 u. 55 m.

XXV. po Bink. Od viharja na morji. Mat. 8, 23—27.

Nedelja	2 E25 Zahvalna nedelja		Solnce izhaja ob 6 u.
Ponedelj	3 Spomin vernih duš		46 m. zah. ob 4 u. 41 m.
Torik	4 Karol Boromej		
Sreda	5 Lenard, škof		
Četertik	6 Engelbert, škof		
Petik	7 Bogomir, škof		5. d. ob 6. u. 12. m.
Sabota	8 Andrej Avelinski		zvečer.

XXVI. po Bink. Od pšenice in ljulike. Mat. 13, 24—30.

Nedelja	9 E26 Emerik		
Ponedelj	10 Teodor, muč.		
Torik	11 Martin, škof		
Sreda	12 Martin, papež		12. d. ob 9. u. 45. m.
Četertik	13 Briki, škof		zjutrej.
Petik	14 Homobon, tergovce		
Sabota	15 Leopold, vojvoda		

XXVII. po Bink. Od zenofoviga zerna. Mat. 13, 31—35.

Nedelja	16 E27 Otmar, opat		
Ponedelj	17 Gregor čudodelnik, škof		
Torik	18 Roman in Barul, muč.		
Sreda	19 Elizabeta, kraljiča		19. d. ob 11. u. 23. m.
Četertik	20 Feliks, spoz.		o poldan.
Petik	21 Marije D. darovanje		
Sabota	22 Cecilia, devica mučenica		

Poslednja. Od gnjusobe razdjanja Mat. 24, 15—35.

Nedelja	23 E28 Klemen, papež		
Ponedelj	24 Krizogon, škof		
Torik	25 Katarina, devica muč.		
Sreda	26 Viktorin, škof		27. d. ob 4. u. 57. m.
Četertik	27 Virgili, škof		zvečer.
Petik	28 Papinian, škof		
Sabota	29 Saturnin, mučenec		

I. Adventna. Od sodnjiga dnó. Luk. 21, 25—33.

Nedelja	30 E1 Andrej, apostelj	
----------------	-------------------------------	--

Gruden (December), ima 31 dni.

Dan in teden	G o d o v i		Ct	Spremin lune
Ponedeljk	1	Eloj, škof		Dolgost dn. 8 u. 27 m.
Torik	2	Bibiana, dev.		Solnce izhaja ob 7 u.
Sreda	3	Franc Ksaveri		28 m. zah. ob 4 u. 8 m.
Četertik	4	Barbara, devica muč.		5. d. ob 4. u. 16. m.
Petik	5	Peter Krizolog		zjutrej.
Sabota	6	Miklavž, škof		

II. Adventna. Janez v ječi. Mat. 11, 2—10.

Nedelja	7	Ambrož, škof		
Ponedeljk	8	Cisto spočetje D. Marije		
Torik	9	Levkadia devica		
Sreda	10	Melhiad, papež		11. d. ob 9. u. 2. m.
Četertik	11	Damaz, papež		zvečer.
Petik	12	Maksenci, muč.		
Sabota	13	Lucia, devica muč.		

III. Adventna. Pričevanje Janeza. Jan. 1, 19—28.

Nedelja	14	Spiridion, škof		
Ponedeljk	15	Irenej, škof		
Torik	16	Evzebi, škof		
Sreda	17	Lazar. Kvatri		19. d. ob 7. u. 33. m.
Četertik	18	Avksenci, škof		zjutrej.
Petik	19	Pavil, mučenec		
Sabota	20	Amon, muč.		

IV. Adventna. V 15 letu cesarja Tiberja. Luk. 3, 1—6.

Nedelja	21	Tomaž, apostelj		
Ponedeljk	22	Servul, berač		
Torik	23	Adam in Eva		
Sreda	24	Daniel		27. d. ob 9. u. 34. m.
Četertik	25	Božič ali rojstvo Jezusovo		zjutrej.
Petik	26	Štefan, prvi muč.		
Sabota	27	Janez, apostelj in evang.		

Medbožična. Simon in Ana v temp. Luk. 2, 33—40.

Nedelja	28	Nedolžni otroci		
Ponedeljk	29	Tomaž, škof		
Torik	30	Nicefor, muč.		
Sreda	31	Silvester, papež		

Vremenska pratika.

Letos bo sploh dobro leto in lepo vreme. Kakor so pa pri vsaki reči izvzetki, tako tudi tukej. Kadar bo tedej slabo vreme, se mora le med izjemke šteti, naj bo že kadar in kolikorkrat hoče.

Prosinec bo merzel; zakaj kdo ne vé, de je ta mesec v sredi zime? Vender bodo tudi nekteri topli dnevi, zlasti pri dobro zakurjeni peči. Snega bo veliko, posebno v visokih hribih, kjer bo tudi delj časa obležal, kakor na planjavah.

Svečan. Ta mesec bo prav pust. Bo imel celih 29 dni — hladnih in merzlih. Vender bo pa vse druge dni tega mesca vreme, kakor bi si ga le kdo sam zmisliti hotel; ne bo snega, ne mraza, ne sicer kakiga družiga hudiga vreména.

Sušec bo imel rep zavit po stari navadi. Post bo lep, pa ne za vse. Velikonoč bo nar bolji doma praznovati. Marsikteri pomladanski rožici bo še mraz glavico zavihal.

Mali traven. Sveti Juri ne bo sicer nobene zelene suknje prinesel, vender bo že takrat lepó, v več krajih tudi zeló mokro. Vode bodo silno velike, posebno v tistih krajih, ki niso prav daleč od morja.

Veliki traven bo večdel prav prijetin. Kdor ne bo ta mesec potrebniga dela storil, se bo prihodnji mesec kesal. Terta bo dober zarod pokazala. Žito tudi dobro.

Rožnik bo vseskozi lep. Ta mesec se bo lahko nar več dela storilo na dan. Kres bo suh gorel. Kdor bo ta mesec senó spravljal, ga bo večdel spravljal — suho.

Mali serpan. Seno bo dalo veliko opraviti. Deloveam bo zelo nagajala mokrota, naj bo že od deževja, ali od potú. Vročina bo velika. Svet Jakob lep.

Veliki serpan. Kdor je zadnje dni pretečeniga mesca žito suho spravil, ga bo lahko koj mlatil; — kdor ga pa še ni — naj gleda, kako ga bo zdaj sušil. Muh bo veliko; tudi taeih, ki bodo marsikomu po glavi šumele.

Kimovec bo prinesel veliko sadja, ako ga prej kej posebniga ne pobere in ne vzame. Grozdje bo dobro, pa mokroto bo imelo. S. Mihael bo pa marsikje sušo napravil, tako de ne bo vsim všeč, posebno tistim ne, ki se jim bodo penezi usušili.

Deseti mesec *) (naj bi se že imenoval, kakor koli bi hotel, de bi le Kozopersk ne bil!!) Ta mesec se začnejo večdel za vse tiste, ki z glavo delajo, otožni dnevi in nezdravo vreme. Megla bo gosta, posebno kadar nič vetra ne bo. Skorej z vsačiga oblaka bo dež.

Listopad — začne merzel prihajati. Zadnji čas je, se ta mesec z dervmi previditi in poterte okna zamašiti. Tudi gorkó suknjo bo dobro si omisliti, zakaj blizo je — zima. Béle muhe se bodo že kje pokazale. Dolgočasen mesec, kjer ne bo tega, kar bi bilo treba.

Gruden. Zima je pred vratmi. Marsikteri bo cvilil, ki ni še prej nikoli take zime ućakal. Kdor je prej za zimo skerbil in se s potrebnim previdil, se zdaj ne bo kesal. — Staro leto mine — lepo in tiho.

*) Pravdo! naj velja kar hoće!

Jest deseti mesec v letu, noćem biti več Kozopersk; vse rajši, le Kozopersk ne! — zakaj bi le jest imel tako gerdo, ostudno ime, ker imajo vender vsi mojih enajst bratov lepe imena? — Če se me ne usmilite, in me prekerstiti noćete, ljubi Slovenci! (pri družih narodih vsih imam poštene imena) vam napovem, de bom pravdo vzdignil zoper vas. Zastonj je bila moja prošnja pred nekaj leti že v »Novicah« zastran tega; jest sim še vedno le Kozopersk. Zdaj pa ne bom več dolgo prosil, — zdaj vam bom pa v kratkim pravdo napovedal. Če je moj sosed Listopad užugal, da ga več »Listognoj« ne imenujete; bom le vidil, ali bom tudi jest, ali ne!? — Tedej v zadnjić se podpišem še

Kozopersk.

SEMNJI.

Če bi kak semenj utegnil na nedéljo pasti ali na zapovedan praznik, bo pa prvi dan po nedélji ali po prazniku.

Na Kranjskim.

Na Bistrici (Premskim kantonu), v pondéljik po s. Jurju in po s. Martinu.

Na Bistrici v Bohinju, na kresni dan in s. Miklavža dan.

Na Bitnjah v Bohinju, na s. Ane dan.

V Bučki, 24. svečana, na s. Marka dan, v pondéljik pred kresam, v pondéljik pred s. Mihélam in na s. Martina dan.

V Bruniku, na dan Marije dev. 7 žalosti in 13. rožn. evéta.

V Doberněah, 21. mal. travna, 4. vele. travna in 7. mal. serpana.

Na Dobrovi, 14. svečana, v pondéljik po cvetni nedélji in 29. vélic. serpana.

V Doljih, na s. Boštjana dan, v pondéljik po trejti nedélji po veliki noči, v pondélj. pred s. Lovrencam in na s. Mihéla dan; 23. listop. to je s. Klemena dan v Mojstrani.

Pri Fari (spodnji Idrii), 3. vele. travna in pondélj. po prvi nedélji meseca kozoperska.

Pri s. Gothardu (Berds. kant.), na cvetni pétek, na s. Gotharda, s. Urbana in na dan obiskanja Marije device.

V Gočah (pri Ipavi), 30. listopada.

V Grahovim, na s. Polone in s. Rudolfa dan.

V Grosupljim, 25. mal. travna in 29. kimoveca.

V Hotemožah, v pétek pred cvetno nedéljo in na s. Antona Pad. dan.

V Idrii, na véliko sredo, 16. véle. travna, 15. kozop in 4. grudna.

Na Igu, 27. svečana in 20. sušca, drugi pondélj. po veliki noči in prvi četertek po binkošti, na s. Lovrenza in s. Martina dan.

V Ipavi, na pustni pondélj. velikonočni torek, prvi pondélj. meseca kimoveca in 28. kozoperska.

V Šent-Jernej (Kostanjevskim kant.), v pondélj po nedélji svete Trojice, na s. Jerneja dan in v pondélj. po vsih vernih duš.

V Šent-Jurju (Polj. kom.), 25. dan sušca.

V Šent-Jurju (pri Svibnjim), na s. Marka in na kresni dan.

V Kamni Gorici, na s. Lovrenca in s. Barbare dan.

V Kamniku, 20. prosenca, 12. sušca, 9. rožn. cveta, 24. vélic. serp., 15. kozoperska in 4. grudna.

- Na Kerškim, 3. dan svečana, 18. sušca, 4. vélik travna, na s. Urha dan, 2. vélic. serpana, 25. listopada, v pondéľjik po s. Luku in na pustni pondéľjik.
- V Kotredežu, na s. Jurja dan, v torek po veliki noči in na s. Jošta dan.
- V Kostanjevci, na tihi pondéľjik, pondéľjik po s. Jakobu, po s. Mihélu in kvaterni pondéľjik v adventu.
- V Kočevji, 20. prosenca, 4. vélic. travn., 15. rožn. cveta, 25. mal. serpana, 24. vélic. serp. 30. listopada in 31. grudna.
- V Krajnji, 25. mal. travna, 1. vélic. serpana, 21. kimoveca, 18. kozoperska in 11. listopada.
- V Krajski Gori, v nedéljo pred letnim žegnanjem vsih cerkvá, za živíno in blagó.
- V Kropi, na s. Marjéte in s. Lenarta dan.
- V Šent-Lampretu, 14. svečana, 22. vélic. travna in 17. kimoveca.
- V Lašičah, v pondéľjik pred s. Matijem, ako je pa v nedéljo s. Matija, je semenj v pondéľjik proprej, in prvi dan po malim Smarnu.
- V Leskoveu, v pondéľj. pred s. Jurjem in 14. dan vélic. serpana.
- V Litii, v. pondéľj. po 4. nedélji v postu, na s. Florjana dan, pond. po s. telesu, pondéľj. po s. Mihélu in s. Miklavžu.
- V Ljubljani, 25. prosenca (3 dni), 1. dan véliciga travna (14 dni), 30. rožn. cveta (3 dni), 14. kimoveca (3 dni) in 19. listopada (14 dni).
- V Logatcu (dolnjim), na s. Gregorja dan.
- V Logatcu (gornjim), v pétek po Kristusovim vnebohodu, roženkranski pondéľjik in na s. Lucije dan.
- V Loki, 17. sušca, 24. mal. travna, binkoštni torek, 24. mal. serpana, 24. vélic. serpana, 29. kimoveca in 25. listopada.
- V Ložu, na s. Florjana, s. Roka in ss. Sim. in Juda dan.
- Pri s. Lovrencu pri Temenici (v Zatičinski komis.), na s. Lovrenea in s. Kleména dan.
- V Martinji vasi pondéľjik pred s. Miklavžem.
- V Véliki Loki pri s. Jakobu na s. Jakoba in s. Pangerea dan.
- V Lukovku, 16. dan vélic. travna in v pondéľjik po s. Jak.
- V Lukoveci, 3. svečana, 26. sušca, 27. mal. travna in 9. kimoveca.
- Na Mali Gori, 25. dan vélic. travna.
- V Šent-Martinu pri Litii, na s. Jakoba in Martina dan.
- U Matenji Vasi, na kresni dan.
- V Mengšu, na s. Polone, s. Jederti, s. Urbana, s. Mihéla, s. Lenarta in s. Lucije dan.
- V Metliki, v torek po ss. 3 kraljih, po svečnici, po s. Jožefu, po béli nedélji, po binkoštih, po s. Marjéti, po godu v nebovzetja Marije device, po s. Mihélu, po s. Martinu in po s. Miklavžu.
- Na Mirni, na kresni dan in 3. listopada.

- V Mirni Peči, prvi dan po s. Jožefu, na s. Kancijana, s. Mihéla in na nedolžnih otročičev dan.
- V Mišjim Dolu, 13. dan grudna.
- V Mokronogu, v saboto pred tiho nedéljo in saboto pred s. Jernejem, na ss. Sim. in Juda dan, in na dan po prazniku spočetja M. D.
- V Moravčah, na s. Matija dan, na velki pondéelj, na s. Janeza Nepom., s. Alojzija in na s. Martina dan; in vsaki četrtek za govéjo zivino in drobnico.
- Pri sv. Mohorji 20. d. sušca, v torek pred bink. in 1. mal. serp.
- V Motniku, 12. svečana, tretji pondéelj s postu, 22. mal. travna 2. rožn. cveta in v sredo po roženkranski nedélji.
- V Novim mestu, v torek po s. Ant. puš., pred s. Jurjem, po s. Jerneju, po s. Luku in prvi torek v adventu.
- V Novi vasi (na Blokah), v pondélj. po nedélji slad. imepa Jezusa in na s. Mihéla dan.
- V Planini, na s. Jurja, s. Roka, s. Marjéte in s. Andr. dan.
- V Podbukovju (poleg Kerke), v pondéelj po béli nedélji in 27. kimovea.
- Podkoreniam, 4. nedél. pred létnim žegnanj. vsih cerkvá.
- V Polhovim gradu, v pondéelj pred tiho nedéljo, in na s. Antona Paduana dan.
- V Polšnejku, v pondéelj po s. Urhu.
- V Postojni, pondéelj po Kristus. vnebohodu, na s. Jerneja, s. Luka in s. Frančiška dan v grudnu.
- V Radečah, prvi pondélj. v postu, pondélj. pred s. Jurjem, pred ss. Petram in Pavlam ta dan, na s. Tilna dan, pondélj. po s. Martinu in na dan s. Janeza apost. in evang.
- V Radohovi vasi, 2. prosenea, pustni pondéelj, pond. pred. s. Urbanam in pred s. Lukam.
- V Radoljci, na s. Gregorja dan z blagam, na s. Jurja dan pa živinski, binkoštni torek in na s. Ane dan z blagam, na ss. Sim. in Juda dan živinski, na s. Lucije dan pa z blagam.
- V Rakovniku, na s. Gregorja dan in v nedéljo pred 2. kim.
- V Ratečeh, v nedéljo po létnim žegnanj u vsih cerkvá.
- V Razdertim na s. Valentina in s. Martina dan.
- V Ribnici, 2. dan prosenea, v pondéelj po béli nedélji, na kresni dan, prvi pondéelj po 2. dnevu vélic. serp. in na s. Matevža dan.
- V Rovtah, v pondélj. po tihi nedélji, na dan s. Janeza kerst., s. Lovrenea in s. Mihéla.
- V Senožečah, prvi četrtek po binkoštih in pondélj. po kvaterni nedélji mesec. kimovea.
- Na Skaručni, na s. Helene (15. mal. travna), na s. Tilna (1. kimovea) in na ss. Sim. in Jud dan (28. kozop.).
- Na Stančjim Verhu, v pondéelj po s. Urhu.
- Na Slapjim pri Ipavi, v pondéelj pred veliko nočjo, in pa na s. Cecilije dan (22. listopada).

- ▼ Soderšici, v pondélik pred s. Gregorjem, na dan s. Magdalene in s. Terezije.
- V Sorici (živinski), na ss. Filipa in Jakoba dan, in na dan s. Lukeža.
- V Šmarji, 16. dan véliciga trav.
- V Starim Logu na Kočevskim, 13. mal. serpana.
- V Svibni, 1. in 25. dan vélic. travna.
- V Zagorji (za Savo), 9. svečana, na dan s. Pankraca, 29. rožn. cveta, 1. dan listop. in poslednji dan grudna.
- V Zagorji (na Notranjskim), 17. prosenca, pondélik. po cvetni nedélji, binkoštni torek in na s. Martina dan.
- V. Zatičini, na veliki četrtek, pond. pred binkoštni, na s. Bernarda in s. Katarine dan.
- V Zdenski Vasi, v pondélik pred cvetno nedéljo, 13. rožn. cveta, 17. mal. serpana in sredo po roženkranski nedélji.
- V Senušah, 13. dan grudna.
- V Šturji, 1. svečana, pond. po béli nedélji in sredo po roženkr. nedélji.
- V Železnikih, 17. dan posenea, velikonoč. torik 10. v serp. in 30. listop.
- V Žerovnici, v pondélik po ss. 3 kraljih in 14. svečana.
- V Žireh, sredpostno sredo, 4. mal. serp. in 21. kozop.
- V Žubnim, na s. Matija in s. Uršule dan.
- V Žužemberku, 3 svečana, 12. sušca, 24. mal. travna, 9. rožn. cveta, na dan po Kristusovim vneboh., 14. kimov., 28. kopoz in 6. grudna.
- V Turjaku, na s. Gregorja in s. Andreja dan.
- V Ternovim (Premski komis.), pondélik. po ss. 3 kraljih, pondélik. po ss. Petru in Pavlu in 19. Kozoperska.
- V Teržiši (pri s. Trojici), v pondélik. pred Kristusovim vneboh., pondélik. pred s. telesam in 23. rožn. cveta.
- V Teržiču, 18. sušca, 16. velic. travna, 26. rožn. cveta in 30. kimovea.
- V Toplicah, 21. dan prosenza, v četrtek po s. Matiju, po s. Florjanu in po roženkr. ned.
- Na Travi, na ss. Filipa in Jak. dan, pondélik. po s. Urhu in na s. Lovrenza dan.
- V Trebnim, 13. dan rožn. cveta, 12. maliga serp. in 16. vélic. serp.
- Na Vačah, v pondélik. po béli nedélji in v torek po prvi nedélji po binkoštih, na s. Róka in s. Andreja dan.
- Na Vélikim Gabru, 14. dan mal. serpana.
- V Verhoveu (na Kočevskim), 20. sušca, in 5. vél. serp.
- Na Verhniki, na kvaterni pondélik. v postu, velikonočni torek križev pondélik po s. Trojici, na s. Jakoba, s. Lenarta in s. Janca apost. dan.

- V Verhopolji, 22. pros. in 9 rožn. cveta.
 Na Veséli Gori, na s. Gregorja dan in v nedeljo pred 2. Kimoveam.
 Na Vidmu (poleg Kerke), v pondelj. po ss. 3 kraljih, 16. vélic.
 travna, 5. mal. serp. in pondeljik po roženkranski nedelji.
 V Šent-Vidu (na Blokah), pond. po s. Gregorju, po s. Vidu in
 po s. Jerneju.
 V Šent-Vidu (nad Ipavo), 12 sušca, 15. rožn. cveta in 14. vélic.
 serpaña.
 V Šent-Vidu (pri Zatičini), na velikonočno sredo, binkoštni torek,
 15. rožn. cveta, pondelj. po malim Šmarnu in pondelj. po rožen-
 kranski nedelji.
 V Višnji Gori, v pondelj. pred pustnim pondelj., vsaki pondelj.
 po vsih kvaternih nedeljah, pondelj. po cvetni nedelji, na kresni
 dan, na dan s. Ane, s. Tilija in pondelj. po vsih Svetih.
 V Cerkljah, na dan s. Antona puš., na veliki pétek, na s. Roka
 in na s. Uršule dan.
 V Cerknici, na s. Matija dan, 4. pondelj. po veliki noči, na s.
 Ane in na vsih vérnih duš dan.
 V Černomlju, vsaki torek po vsih kvaternih nedeljah, in na
 veliki torek, v torek po ss. Petru in Pavlu in po ss. Simonu
 in Judu.
 V Črnim Verhu, na s. Jurja dan in v pondeljik po malim Šmarnu.
 Na Česnjicah, v torek po veliki noči, 24. rož. cveta in 27. kozo-
 perska.

Na slovenskim Štajarskim.

- Pri s. Andraši, pri Ptujim, na s. Boštjana in na s. Andr. dan.
 V Arnuzu, na s. Matija dan, križev pondeljik, 20. dan mal. serp.,
 nedelji, na s. Jerneja dan in pond. po s. Mihélu.
 Pri s. Barbari, prvi dan po s. Jožefu, v torik po vel. noči, 2
 dan. po s. Florjanu, na s. Vida dan, pondelj. po škapolirski
 na s. Lovrenca dan in pa na s. Mihéla dan.
 V Bistrici, s. Matija, s. Ruperta spomladi in v jeseni s. Flor-
 jana, s. Jakoba, s. Jerneja, ss. Sim. in Jud. dan.
 V Braslovčah, pondeljik po s. Matiju, evetni pétek, križevo sredo
 in pondeljik pred s. Matevžem.
 V Brežcah, s. Valentina dan, pondelj. po s. Florjanu, na s.
 Antona, s. Lovrenca, s. Lenarta dan in v saboto pred Božičem.
 Pri s. Duhu v Ločah, velikonočni torek in na s. Ant. dan.
 Pri s. Emi, binkoštni torek.
 V Ernuži, s. Boštjana in Marije device 7 žalosti dan.
 Pri s. Filipu v Selah Ulimske fare, 22. svečana, 1. in 24. vélic.
 travna, 17. mal. serp. in 21. kozoperska.
 V Gomilici, s. Pavla, s. Petra in pred s. Leopoldam dan.
 V Gomilski, na s. Barbare dan.

- V Gornji Sušiči, na s. Janeza Nep. in s. Andreja dan.
- Na Hajdini, 5 saboto po veliki noči, na s. Filipa dan in 30. vélic. serp.
- V Hočah, s. Jurja dan.
- V Šent-Mi, s. Viceneja Fer. in s. Rozaliije dan.
- V Šent-Janži (pri Traberzi), na s. Antona dan, pond. po iménu Marije.
- Pri s. Marii v Jarenini (v slov. Goricah), na Blaževó, véliki čertek, véliki križevó, na Lovrenčevo, veliko gospodnico in pa na roženkransko nedéljo.
- V Šent-Jurju (pod Rifnikam), na s. Gregórja, s. Jurja in s. Florjana dan, pond. po s. Trojici, 22. rožniga cveta, pond. po kvaterni ned. v kimoveu in 28. kosop.
- V Šent-Jurju (v Tabru), na s. Jurja dan, po s. Florjanu, kresni dan, darovanja dev. Marije.
- V Šent-Jurju (pri Hrastoveu), s. Jurja dan.
- V Šent-Jurju (v Svičini), s. Jurja in Kilijana dan.
- V Kanižu, s. Jurja in s. Katarine dan.
- V Konjicah, veliki čertek, pondéljik po s. Jurju, na križevó sredo, na dan rojstva s. Janeza kerstnika, na s. Ignacija dan, pondélj. po s. Mihélu, na s. Frančiška dan pa z blagam.
- V Kostivnici, 10. sušca, na s. Marka dan, 25. mal. travna, na s. Vida dan (15. rožn. cveta) in 30. mal. serpana.
- V Kozjih, 16. mal. travna, na s. Jakoba dan in pred malí Šmar-nam ta dan.
- Pri s. Križu (pri Lutmerku), na s. Ane dan.
- Na Laškim, na s. Matija dan, veliki čertek, na s. Jurja dan, binkoš. torek, kresni dan, na s. Matevža, s. Martina in s. Tomaža dan.
- V Lavbeku, na s. Marka in s. Brigitte dan.
- V Lambahu, na s. Vida in s. Roka dan.
- V Lembergu, pondéljik po sredpostni nedélji, cvetni pétek, 12. vélic. travna, pond. po s. Urhu in na s. Ožbalta dan.
- Pri s. Lenartu (v slov. Goricah), v pondélj. po béli nedélji, na kresni, procijunkule in s. Lenarta dan.
- V Lipnici, pondélj. po svečnici, s. Filipa. s. Jakoba in s. Martina dan.
- V Loki, 22. vélic. travna, pondélj. po drugi nedélji kimovea.
- Pri s. Lovrencu (na Ptujskim poiji), s. Lovrenca, in s. Mihéla dan.
- Na Lubnjim, s. Filipa in s. Lizbete dan.
- V Lučih (Leutschah), velikonočni in binkoštni torek, s. Lovrenca, s. Matevža in s. Miklavža dan.
- V Lutmerku, velikonočni in vsaki kvaterni torek.
- Pri s. Magdaleni (v Marpurgu), s. Magdaléne dan.
- V Marburgu, saboto pred svečnico, s. Urha dan in saboto po s. Luku.

- V Marenbergu, 4. nedéljo po Božiču, cvetni pondélj. binkoštni torek, s. Mihéla in s. Martina dan.
- Pris s. Marjéti (v Goricah), na s. Marjéte dan.
- Pri Materi Božji (v Pušavi), v. pondélj. in saboto po velicim Šmarnu.
- Pri s. Mohorji (v Podčeterski kom.), na s. Boštjana dan, béli pondéljik, na s. Magdaléne in s. Martina dan.
- V Mozirji, s. Vincencja in s. Vida dan, pondelj. pred malo mašo, s. Roka in š. Lukeža dan.
- V Mureki, s. Jederti, s. Jan. Nep. dan, pred veliko mašo, s. Mihéla in s. Miklavža dan.
- V Muti, velikonočni torek, na Filipovo, s. Aleša in obglavljenje s. Janeza dan.
- Pri Novi Cerkvi (zunej Ptuja), na s. Lovrenca dan.
- Pri Novi Štifti (na Ptujski gori), 18. sušca, velikonočni torek, obiskanje device Marije.
- V Olimii, 22. vélic. travna, v pondéljik pred bink., in po s. Petru ta dan.
- V Ormuži, na dan dev. Marije 7 žalosti, pondélj. po s. Jakobu, in na s. Martina dan.
- Na Pilštanu, na s. Primaža dan, po s. Roku in s. Mihéla dan.
- Na Planini, 1. sušca, s. Pangerca in s. Vida dan, 13. mal. serp., s. Terezije in na dan s. Frančiška Ksav.
- V Podsredi (Hörberg), na tiho saboto, znajd. s. križa, binkoštno saboto, kresni dan, pondélj. po s. Matevži in na s. Lizbete dan.
- Na Polji, 8. vélic. travna in s. Barbare dan.
- Pri s. Primožu (pri Blagovni), 4. malig. travna in s. Primaža dan.
- V Ptuji, na s. Jurja, s. Ožbalta in s. Katarine dan.
- V Radgoni, 14 dni pred pustam, binkoštni torek, S. Lovrenca in s. Leopolda dan.
- V Rajhenbergu, veliki četertek, pónféljik pred bink., 9. dan po drugi kvat. nedélji in po s. Petru ta dan.
- V Rogateu, s. Matija, s. Benedikta dan, béli pondélj., križev pondéljik, s. Urbana, s. Antona, s. Mohorja, s. Jerneja dan, 14. kimovca, in na s. Andreja dan.
- Pri s. Roku (pri Ptujim), na Filip. in s. Roka dan.
- Pri s. Rozalii, na s. Vida in s. Rozalije dan.
- Pri s. Rupertu (v Goricah), s. Rupreta dan v jeseni.
- V Rušah, v. pondéljik, četertek in saboto po mali maši.
- V Sevnici (na Dravi), veliki pondélj., znajd. s. križa in na s. Le-narta dan.
- V Sevnici (na Savi), s. Valentina dan, pond. po 5. postni ned., 3. sredo po veliki noči in 22. rožn. cveta.
- V Slovenceu, s. Pavla dan, 2., 4. in 6. saboto v postu, na s. Pangerca, s. Lovrenca dan, in pred s. Martinam ta dan.

- V Soseski (Nachbarschaft), s. Janeza Nep. in s. Roka dan.
 V Spodnji Polskavi, 40 mart. dan, in po s. Petru ta dan.
 V Središči, s. Valentina dan, binkoštni torek in s. Jerneja dan.
 V Svičini, na s. Jederti, s. Florjana in s. Andreja dan.
 V Šetalih, kresni dan, s. Jakoba dan in pondelj. po vel. maši.
 V Šmarji bliz Celja, v pond. po ss. 3 kralj. 3. pond. po veliki noči, v pondelj. po nedelji Marijniga imena, in na dan s. Barbare.
 V Šoštajnu, velikonočni torek, 22. rožn. cveta, s. Mohorja in s. Mihela dan.
 V Štrasi, dan po Marii devici v postu, kresni dan, ss. Sim. in Juda dan.
 V Šaveu, 13. rožn. cveta, 25. mal. serp. in 13. grudna.
 Na Teharjih, s. Neže dan, dan po Marii devici v postu, s. Pan-kraca in s. Ane dan.
 Na Tinskim, 15. dan po binkoštih, obisk. Marije device, s. Ane dan, angeljski pondelj.
 Pri s. Tomažu (na Dolanskim), s. Tomaža dan.
 Pri s. Trojici (v Goricah), s. Florjana dan, 28. vélic. travna, s. Roka, s. Augušтина in s. Rupreta dan.
 V Veleji, na Filipovo, križevi pondelj., s. Jerneja dan.
 Pri s. Vidu (blizo s. Eme), 3. pondelj. po veliki noči.
 Pri s. Vidu (blizo Ptuja), s. Vida dan, 6. kimovea in 6. listopada.
 V Vitajni, na sredpostno sredo, na s. Urbana dan, in 20. dan mal. serpana.
 V Vojniku, pondeljik pred svečnico in s. Janeza Nep. dan.
 Na Vranskim, volikonočni torek in drugo sredo po v. noči.
 V Vildonu, s. Matija dan, velikonočni torek, obiskov. Mar. de-více, s. Magdal., s. Mihéla in s. Katar. dan.
 V Celji, sredpostno sredo, s. Filipa, s. Vida, s. Lovrenca, s. Augušтина, s. Uršule in s. Andreja dan.

Na Koroškim.

- Prosenca. 11. v Gmintu (in vsako kvaterno saboto živinski semenj). 13. v Belaku (in vsako kvaterno sredo živinski semenj); v Mištatu in Štrasberzi pondelj. po drugi nedelji po ss. 3 kraljih v Šent-Vidu.
 Svečana. 3. v Frižah, v Paternjonu; pustni pondeljik v Kutarčah; pepélnično sredo v Oberdravberzi. Vsaki pondeljik v postu ži-vinski semenj v Šent-Lenartu. 24. v zgornji Béli. 25. v Tribingi. 26. v Oberdravberzi.
 Sušca. 3. v Mištatu in Špitalu. 10. v Šent-Mahorji. 12. v Lava-mintu, 13. v Gmintu. Tihi čertek v Cobereah. 14. v Šent-Andreji. 17. v Pusarnici. 20. v Gribinji. Veliki pétek (Schwarz-freitag) v Štrasberzi. Velikonočni pondeljik v Oberdravberzi.

25. v Šent-Lenartu. Na s. Ruperta dan v Velkoveu in 31. v Gradišah.
- Maliga travna. 1. v Renvigi. 6. na Terbižu. 23. v Milštatu, na s. Jurja dan v. Gutštanji in Blatogradu.
- Véliciga travna. 2. v Frižah; v Kaplji; v Redendolu in v Saksenberzi. 3. v Šent-Andreji in v Terzi. 4. v Lavamintu in v Oberdravberzi. 13. pri s. Hemi; v Šent-Lenartu in Šent-Mahorji. 19. v Celjovcu (14 dni) 26. v Ovšpergu (14 dni), na binkoštni torek pa v Podgorjah.
- Rožniga cveta. 9. v Paterjonu. 14. v Oberdravberzi. 16. v Traберку in Grajfenberzi 24. v Gutštanji. 28. v Grajfenberzi. 30. v Pontafelnu in Trebižu.
- Maliga serpana. 2. v Kaplji. V nedéljo po s. Marjéti v Gradišah. Na s. Jakoba dan v Štrasberzi. Na s. Ane dan v Kutaréh in Saksenberzi.
- Véliciga serpana. 11. v Beljaku; v Šent-Lenartu in v Štrasberzi. 20. v Frižah. 25. v Lavamintu in v nemškim Plajberku, 28. pa v Šent-Andreji.
- Kimovca. 9. v Pliberku in starim Dvoru. 14. v Gradišah. 15. v Tribinji. 18. v Renvigi. 22. v. zgornji Béli in v Traберку. 29. v Grajfenberzi; Pusarnici; Redendolu; Rožeci in v Šent-Pavlu. V Šent-Vidu terpi s. Mihéla semenj cele 4 tedne, to je, 14 dni pred in 14 dni po s. Mihélu, nar bolji semnji so: prvi in drugi pondélj. po s. Mihélu.
- Kozoperska. 4. v Trebižu, 13 v Doberli Vasi, v Ovšbergu (14 dni) in v Cobercah. 16. v Pontafelnu in v Terbižu. 18. v Gutštanji; pri s. Hemi in v Milštati. 20. v Blatogradu in Gmintu. 21. v Kutaréh. 27. v Celjovcu (14 dni). 28. v Frižah, v Kaplji, Šent-Lenartu, Šent-Mahorji in v Saksenberzi.
- Listopada. 8. v Malborgeti. 10. v starim Dvoru, v Oberdravberzi in v Paternjonu. 11. v zgornji Béli in v Šmartnju pri Beljaku. 13. v Pliberku. 18. v starim Dvoru. 24. v Oberdravberzi. 25. v Grajfenberzi. Pond. po s. Katarini v Cobercah 28. v Oberdravberzi.
- Grudna. 1. v Šent-Andreji, na s. Miklavža dan v Štrasberzi in v Velkoveu. 17. v Milštatu. Kvaterni pond (v adventu) v Paterjonu in 27. v Lavamintu.

Na Goriškim.

- Prosina 7. v Stanjelu, 20. v Gradiški.
- Svečana 2. 7. v Šmarji. 24. v Stijaku (v Štanjels. kom.) Na s. Matija dan v Cerknah. Veliki pond. v Lokvi.
- Sušca. 10. na 40 mučencov dan v Ajdovšini živinski, 16. v Goríci (8 dni), ravno taki tudi vsaki poslednji četrtek vsaciga mesca živinski semenji. 20. v Komenu, Monfalkonu (2 dni), 25. v Gradiški. 26., 27. in 28. v Ogleji (Aquila).
- Maliga travna. 20. v Turjaku (2 dni), 15. v Tominu, 25. na Konskim (Quiesca) in križev pétek pa v Ajdovšini.

Véliciga travna. 1. na Bukovi, 3. v Sežani, 25. na Kačiču (šež. kom.), pondéljik po s. telesu pri s. Križu.

Rožniga cveta. 13. v Medéji (Karm. kom.), 24. v Ajdovšini in v Šent-Evani (Duino). 25. v Karminu (3 dni); pondélj. po s. Antonu Pad. pa v Pavjeru.

Maliga serpana. 11., 12. in 13. v Ogleji.

Véliciga serpana. 24. v Goríci (14 dni).

Kimovca. 1. v Gradiški, 4. v Karminu (3 dni). 9. v Kačiču, 14. pri s. Križu in v Sežani. 21. v Tominu (2 dni). 29. na Bukovi in v Boveu (2 dni).

Kozoperska. 1. v Goríci (8 dni), 10. v Turjaku (2 dni), v Ajdovšini na s. Terezije dan živinski, 17. na Konskim, 21. v Cerknah, 25. v Gradiški: pondélj. po s. Frančišku Ser. v Pavjeru.

Listopada. 9. v Lokvi, 12. v Komenu, 22. v Šmaríi. 30. v Bončinu (Kanals. komis.); pondéljik po s. Andreju pa v Goríci (14 dni).

Grudna. 6. v Manfolkonu (2 dni). 8. Turjaku (2 dni) 19., 20. in 21. v Ogleji in I. pondélj. po s. Miklav. v Tominu.

Na Reškim primorji.

V Rèki, 23. mal. travna, 24. rožn. cveta, 15. véliciga serp. in 8. kimovca.

V Bakru, 13. mal. serp., 1. in 30. listop.

V Grobniku, 1. vélic. travna in na s. Trojíce dan.

V Kastvi, 22. vél. travna, na roženkr. nedéljo in 13. grud.

V Voloskim, 16. vélic. serp.

V Čubaru, v pond. pr. bink. sv. Jak. dan in po mali maši.

Na Teržaškim primorji.

V Buluncu, na s. Egidija dan. — V Brezovici, 28. mal. travna, 3. mal. serp. in 17. kozoperska. — V Buzetu na nedéljo po malim Šmarnu. — V Kastelnuovi (Novim gradu), 16. maliga travna, 28. rožn. cveta in 27. listop. — V Kuvedi, v nedéljo po roženkr. nedélji in na nedéljo po s. Martinu. — V Dolini, 4. maliga serp. — V Gabrovicah, 6. grudna. — V Kopru, 21. kozoperska. — V Pazni (Pisino), 2. vélic. serp. — V Zlivji, 15. mal. travna in 26. kimovca. — V Terstu 2. listop. — V Čubedu, na s. Martina dan. — V Ricmanih, 20. Sušca.

Novi semnji.

Na Krajskim.

V Ljubljani je vsaki teržni dan tudi živinski somenj na navadnim tergu pred cukrofabriko.

V Toplicah pri Novim mestu, v četrtkih po s. Matju, po s. Florjanu, pred velikim Šmarnam in po roženkranski nedelji. — V Starim tergu, Poljanske komis., 13 rožnika in 1. kozoperska.

Na slov. Štajarskim.

V Vojniku blizo Celja, v ponedeljik po beli nedelji, na s. Urha dan in 18. kozoperska.

Na Primorskim.

V Borštu, Kopriške komis., 15. sušca za živino, 22. kimov. za lés in 25. kozop. za blagó.

V. Topolčan pri Novem mestu, v zbiranju po ...
Florjanu, pri velikim šmaru in po rožinskih ...
V. Starim Ljubi, Poljske komisije, 13. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 13. rožnik ...

Na sloj ...
V. Starim Ljubi, v zbiranju po ...
dan in 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...

V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...

V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...

V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...

V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...

V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...

V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...

V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...
V. Starim Ljubi, 18. rožnik ...

Sveti Peter, pervák aposteljnov.

(29. junija.)

Sv. Peter, proprej Simon imenovan, je bil Jonov sin, brat sv. Andreja, rojen v Betzajdi, Galilejskim mestu. On in njegov brat Andrėj sta bila pobožna ribčea. Jezus je obá seboj poklical in aposteljna zvolil. Simona, kterimu je dal primek Peter, kar poméni v našim jeziku skalo, je poglavarja svoje cerkve postavil. Peter je potem vedno z Jezusam hodil, skerbno njegove nauke poslušal ter priča bil vsih njegovih čudežev. Ko je Jezus od sv. rešnjiga telésa učil, rekoč: »Moje meso je zares hrana,« ga je veliko učencov popustilo. On pa se oberne k svojim zvestim, z besedami: »Ali me bote tudi vi zapustili?« Tu odgovori Peter s právo apostolsko vdanostjo: »Gospod! kam bomo šli? Ti sam imaš besede večniga življenja!« Spoznal je svojiga Gospoda praviga živiga Bogá. Na Jezusovo vprašanje: »Kdo, právijo ljudje, de je sin človekov?« — »In kdo, právite vi, de je?« Peter odgovori s sveto vnemo: »Ti si Kristus, Sin živiga Bogá!« Kako imenitne besede, polne žive vere! — Koliko

ljubezni je pokazal takrat svojimu Učeniku, ko mu je poln zaupanja v Njegovo vsemogočnost po vodi naproti hitel. Ko ga vender strah obide, se pa tudi začne potapljati. Ali Jezusova vsemogočna rôka ga vzdigne in mu reče ljubeznjivo: »Kaj se bojiš, maloverni!«

Tako zeló je bil vdan svojimu Učeniku, takó goreč je bil za njegove nauke!

Ne čudimo se pa, kako je potem zamogel ravno tistiga, svojiga ljubeznjiviga Učenika 3krat zatajiti. — On še ni takrat prejel stanovitnosti od sv. Duha, ni bil še zadosti v veri poterjen, ni še vidil Jezusa v njegovim veličastvu, temuč vidil ga je v rokah divjih in sirovih bričev, pred krivično sodbo, slabiga in zasramvaniga — in strahú pred ljudmi ga zataji, zakaj kadar je vojskovodja vjet, beže vojaki, kadar je pastir udarjen, se razkropi čeda. Tode tudi zadosti je bilo eniga pogléda, in spet ga je perdobil. De se je Peter prenaglil, nam pokaže njegov resnični kes. Z britkim jokanjem je obžaloval svoj gréh ter je potem velikrat pokazal, kako neizrečeno de Jezusa ljubi. — Binkuštni praznik je s svojo prvo pridigo tri tavžent Judov spreobernal, neustrašeno je sveti evangeli po mnogih deželah oznanoval in s čudeži poterjeval. Narpred je bil v Antijohii škof od leta 45 do 54, odtod se je v Rim podal, in je ôndi svoj apostolski sedež postavil. Z Rima se je vernil v Jeruzalem, kjer je bil od angelja iz ječe rešen, in kjer (l. 51) je tudi prvi cerkv. zbôr zavolj nekterih vprašanj in prepиров imel, kar je kot poglavar cerkve od sv. Duha razsvetljen vse práv razsodil in prepire ustavil. Potem je spet, pridigováje po mnogih deželah v Rim šel, kjer je svoj poglavarški sedež imel. Grozoviti cesar Nero ukaže sv. Petra umoriti. Devet mescov je bil s sv. Pavlam zapert, predin so ga križat gnali. Prósí jih pa, ki so ga križáli, naj mu glavo k zemlji obernejo, ker se je po svojih ponižnih mislih nevredniga štel, de bi tako, kakor njegov Gospod, križan bil. Umerl je v letu 65 po Kristusovim rojstvu. — Pravijo, de je vse dni svojiga življenja svojo pre-

greho, ker je Jezusa zatajil, objokovàl, tako de so se mu od prelivanja sólz jámice po licih naredile. — Lejte, kako lep zgled prave pokore nam dajè!

Sveti Pável.

(29. jun.)

Sv. Pavel, iz rodú Benjamina, je bil v Tarsu v Cilicii rôjen in per obrezovanji Savel imenovan. Bil je tudi rimsk mestnjan, ker je prebivavcam mesta Tarsa cesar August rimsko mestnjanstvo podelil. Gama-liel ga je podučeval v postavah stariga zakona. Po ljudski in deželni šegi se je učil tudi rokodelstva in je platno in jadra izdeloval.

Mladeneč bistre glave se je z vso gorečnostjo rabinskih nauk poprijel in je bil z dušo in telesam farizejic. Kakor je Kristusa, tako je tudi njegovo vero in njegove spoznavavce kristjane neizrečeno sovražil; povsot, kjer koli je bilo, jih je preganjal, sodbi zdajal in k smerti obsojeval. Zeló zeló ga je bolélo, de se je keršanstvo tako močno razširjalo, njegova vera pa pešala in pojemala. Ker je bil slep in ni spoznal práve zveličanske vere, ves zatopljen v farizejske nauke, je bil s toliko serdistostjo nad keršanstvam napolnjen in mislil je Bogú dopadljivo délo storiti, če kristjane, kot sovražnike vere svojih prednikov preganja in mori. Z velikim veseljem je varval oblačila tistih, ki so sv. Štefana kamnjáli, ter je sploh za kar veliko čast imel, de so mu njegovi vikši pooblastivne pisma dajali, kristjane

povsot preganjat iti. Tode božje usmiljenje je neskončno. Ravno tega nar hujiga sovražnika si je Jezus svojiga učenca in aposteljna zvolil, in on je zdajci ravno tako goreče Kristusov nauk oznanoval, kakor ga je poprej sovražil. Zgodilo se je pa takole: Ravno je bil z veliko drugimi na potu proti Damasku kristjane ondi preganjat, kar ga iznenada svitloba enaka blisku obda. Pade raz konja in oslepi. Nek glas pa mu reče: »Savel, Savel, zakaj me preganjaš?« On pa ves ostrašen vpraša: »Gospod, kdo si ti?« Glas reče: »Jest sim Jezus, kteriga ti preganjaš.« — »Gospod, kaj mi je storiti?« vpraša zdaj Savel. »Pojdi v mesto,« odgovori Jezus, »tam boš slišal, kaj imaš storiti.« — Njegovi tovarši so vidili svitlobo, slišali glas, vender pa niso vidili tistiga, ki je govoril. Vzdignejo ga potem ter ga peljejo v mesto, kjer se je 3 dni in 3 noči postil, in potem je peršel k njemu na božje povelje učenec Ananija, ki ga je podučil in kerstil. — In on je spet spregledal, pa ne samo s telesnimi očmi, ampak tudi s dušnimi je spoznal Jezusa in je bil zanaprej nar bolj goreči apostelj. — (Cerkev obhaja spreobertenje sv. Pavla 25. januarja.) — Vsi so se zdaj nad Pavlam čudili, in mu niso prej verjeli, dokler ga niso sami pridigovati slišali, in del njegovih vidili. Judje pak so se zakleli, ga umoriti, in so zategadel, ko se je z Arabije nazaj v Damask vernil, mestne vrata zaperli, de bi ga vjeli. Ali kristjani so ga spustivši v jerbasu čez ozidje srečno rešili. — Odsihdob so se začele njegove terpljenja. Čez 3 leta potuje v Jeruzalem, de bi se s sv. Petram soznanil. Ostal je tu le 15dni, ker so mu Judje zeló po življenji stregli. Na božje povelje se podá potem skozi Cezarejo v mesto Tars, in odtod naprej z Barnabam v Antiohijo, kjer sta eno leto ostala.

Neizrečeno je sv. Pavel delal in terpel za sveto Kristusovo cerkev. Z Antiohije sta šla skupej v Selevcijo in na otok Ciper, kjer je nekiga z oslepenjem kaznil in rimskiga deželnega namestnika spreobernal, (po tem se je tudi zanaprej imenoval Pavel); odtod se je podál v Pamfilijo in malo Azijo, kjer je

veliko Judov, še več pa nevernikov spreobrnili. Odtod spet spodèn se je podal z Barnabam v mesto Ikoni, kjer sta jih spet veliko spreobrnili. Zavolj preganjanja pribežita v Listro, kjer so ju zavolj čudežev bogova iméli; koj potem razdivjani Judje Pavla kamnjajo, pa vender ne ubijejo. Odtod sta šla skozi málo Azijo nazaj v Antiohijo.

Tode kaj bi pomagalo, našteti vse dežele in kraje, kjer je ta goreči apostelj sv. Evangelij oznanoval, škofo in mašnike posvečeval, in keršanske občine vstanovljal. Lahko se reče, de je vse kraje tačasniga rimskiga cesarstva obhodil, de so po vsim znanim svetu njegovi listi brani bili. Po vsi pravici ga tedaj imenujejo za sv. Petram nar večiga aposteljna. Kar je za Jezusa terpel, pripoveduje sam v svojih listih: preganjanje, ječo, bičanje, nevihte na morji in ladijolom, nadloge, križe in težave — vse, kar si človek strašniga misliti zamore — in na zadnje britko smert z mečem.

V letu 65. je peršel drugikrat v Rim, ko je ravno grozoviti Nero vladal, in tu je bil s sv. Petram vred vjèt in v ječo veržen. In čez 9 mescov ju peljejo na morišè, sv. Petra križajo, njega pa kot rimskiga mestnjana ob glavo denejo. (29. junija.)

Štirinajst listov nam je zapustil véliki apostelj, nam v zgled in spomin, kakšni imamo biti in kako se vojskovati, de bomo srečno enkrat neuvenljivi venec zmage dosegli. O de bi nas vedno k vsimu dobri mu vnémal!

Sveti Andrej.

(30. novembra.)

Sv. Andrej je bil Jonov sin, in brat sv. Petra in Janeza. Bil je poprej učenec sv. Janeza kerstnika, in je takrat Jezusa spoznal, ko jim je Janez rekel: »Glejte, to je Jagnje božje!« S svetim spoštovanjem se mu potem perbliža, rekoč: »Učenik, kje stanuješ?« »Pojta in hodita za mano!« odgovori Jezus, — in Andrej in Janez sta postala njegova učenca. Odslej je Andrej svojiga nebeškiga Učenika povsot spremljal, bil je priča njegovih čudežev, nauk, njegoviga terpljenja, smerti in vnebohoda.

Sperviga je pridigoval po Judèji, potem je šel k nevernikom v Scitijo, Epir in Grecijo in je veliko veliko za Kristusa preterpel. V Patri v Ahaji je vstanovil keršansko občino in škof. sedež. Tukej tudi je prejel venec mučenstva. — Peršel je namreč dež. poglavar Egej v Patro kristjane preganjat. Neustrašeno se mu predstavi sv. Andrej kot vladika tamošnjih kristjanov, in mu gnjusobo malikovavstva kar živo popisuje. Razkačeni poglavar ga dá v ječo zapreti. Na to se zbère veliko kristjanov, ki gredó poglavarja pròsit, naj jim aposteljna oprosti, če ne bi mu ga s silo mógli vzeti. Ali sv. Andrej se temu počenjanju ustávi in kristjanam mirnim biti veléva, enako Kristusu, ki je tudi krivice voljno terpel, ter jih še pròsi, naj bi mu nikar krone mučeništva ne odtegnili. Tako jih upokoji, opominováje jih k stanovitnosti, ako bi enako

terpeti mógli. Egej pokliče sv. Andreja k sodbi. Ker se ni dal pregovoriti in je brez strahú Kristusa oznanoval, ga obsodi k smerti na križ.

V novi podobi (X) mu križ postavijo, in z veseljem ga pozdravi sv. Andrej, de bo tudi zamogel za Kristusa kej terpeti. Veliko se jih zbêre okoli križa, na ktériga je bil z vervimi pervezan, učé še z njega svoje verne spoznovavce. Tako je visel nekoliko dni. Ko se je smertna ura perbližala, se je odperlo nebó in obdala je Svetnika velika svetloba; umerlo je truplo, njegova duša pak je šla v boljši življenje prejet zasluženó plačilo od Jezusa Kristusa. (Umerl je leta 80 po Kr. r.)

Blaga žena Maksimila ga je dala lepo pokopati. Cesar Konštantin je pozneje njegovo truplo v Carigrad, papež Pij II. pa odtod v Rimu v cerkvi sv. Petra spraviti dal.

Sveti Jakop starji.

(25. Julija.)

Jakop, starji morebiti zato imenovan, ker je postal poprej Apostelj, je bil sin Cebedeja in Salome (pozneje Veronike imenovane) in brat aposteljna Janeza. Štaršiso biliribči, tode nikakor revni, kakor jih je per nas veliko, temuč bogati, zakaj oče Cebedej je imel veliko hišo, in je bil edin zmed premožnih v Jeruzalemu. Pa ni čuda, zakaj ribštvo je takrat kej veliko denarja pervabilo.

Tudi njega je Jezus kot ribča aposteljna zvôlil. Vnet za resnico, kateri je serce in dušo posvetil, popusti vse in sledi za Jezusam, ki mu je rekel: »Hodi za mano!« Jezus ga je pa tudi močno ljubil, in posebnim

zaupanjem počastil. Bil je priča njegovih čudežev, njegoviga spremenjenja na gôri Tabor, njegove britkosti na oljski gori.

Poln gorečnosti in ljubezni do Jezusa je nasvetoval, naj ogenj nad nehvaležne mesta pošlje, ki nočejo njegovih naukov sprejeti.

Takrat je večidel Judov mislilo, Jezus bo zemeljsko kraljestvo vstanovil in kot imenitin kralj kraljeval. Tudi mati Salome je bila teh misel. Prosila je zatorej Jezusa, naj bi v svojim kraljestvu eniga njenih sinov na desno, eniga na levo t. j. v nar vikši službe postavil. — Perjatelsko jih podučí Jezus, de ni peršel zemeljsko kraljestvo vstanovit, ampak kraljestvo milosti, kraljestvo božje, kraljestvo odrešenja, kteriga ud le tisti zamore postati, ki se poniža in zatajuje, in ki bo mogel britkosti, težave, preganjanja in celó smert zanj terpeti. — Tako jim je razjasnil svoj poklic ter jih oprostil krivih mnénj. Po binkuštnim prazniku je s sveto gorečnostjo oznanoval sv. Evangeli. — Posebno se je trudil v Jeruzalemu, spreobniti neverne Jude. Ali ti so mu s hudim povračali. Zatožili so ga namreč Herodu Agripu, vnuku tistiga Heroda, ki je v Betlehemski okolici nedolžne otročiče pomoriti dal. Njemu je bilo to kej vseč, zakaj veliko mu je bilo ležeče pridobiti si Judov. Jim vstreči je koj zapovedal, sv. Jakopa ob glavo djati, sv. Petra pa v ječo zapréti. Ravno pred velikonočnimi praznici, tisti dan, ko je Kristus umerl, je tudi sv. Jakop smert za Kristusa storil, kar se je zgodilo 10 lét po Kristusovi smerti, v letu 43 po Kr. r.)

Pokopali so njegovo sv. truplo v Jeruzalemu, pozneji pa je bilo prenešeno v Kompostelj na Špansko, kjer je tudi sv. Evangeli oznanoval, in veliko cerkvá postavil. Mesto sv. Jakop kompostelski (sanct Jago di Kompostella) je še dandanašnje imenitna bózja pot.

Sveti Janez.

(27. decembra.)

Sv. Janez, apostelj in evangelist, brat sv. aposteljna Jakopa starjiga, sin Cebedeja in Salome, je bil v Betsajdi na Galilejskim rojen. Še mladenča ga je bil Jezus aposteljna zvolil, in sicer takrat, ko je bil s Petram na čudno vižo toliko rib zajel, in jima je rekel: »Hodita za máno, in storil vaji bom ribčea človekov.« Med vsimi aposteljni ga je Gospod narbolj ljubil zavolj njegoviga devišta. Tudi on je bil tako goreč za razširjanje Kristusoviga nauka, kakor brat njegov sv. Jakop, in je bil edini, ki je Kristusa do križa spremlil. V znamenje posebne lju-

bezni mu je Jezus s križa svojo mater v varstvo zročil. Janez je vzel Mater božjo k sebi, in je zanjo skerbela, dokler je na svetu živela. V mali Azii po mnogih deželah je z veliko gorečnostjo sveti Evangeli oznanoval, veliko ljudi spreobrnil, pa tudi zavolj tega veliko preganjanja preterpel. Cesar Domicjan ga je dal v kotel vrelega olja vreči, tode nepoškodvan je iz njega peršel. Potem ga je na pusti otok Patem (Pathmos) odpeljati ukazal, kjer je skrivno razodenje spisal. Strupa so mu dali iz posode piti, on pa križ čez njo stori, in per ti priči šine strupena kača iz nje. Dosegel je, kakor mu je Jezus prerokoval, visoko starost. Ker ni mogel več hoditi, so ga v zbirališe vernih nosili, in ker je bil že tudi preslab, dolgo govoriti, je vedno lete besede ponavljal: »Ljubi otročiči! ljubite se med sabo.« Vedno le eno poslušati so se učenci

naveličali, torej so mu rekli: »Učenik! kaj nam neprenehama le eno praviš?« Lepo jim je odgovoril, rekoč: »To je zapoved Gospodova, če to storite, je dosti!« Umerl je v mestu Efezu, še čez 100 let star, in okoli leta 100 po Kr. r. Njegovo truplo je bilo ravno tam pokopano. Pozneji so nad njegovim grobam cerkev postavili, ki so jo pa Turki pozneje v mošejo prenavarili. Spisal je sv. Evangelii, skrivno razodenje in 3 liste, polne goreče ljubezni. O de bi se navzéli tudi mi njegove ljubezni!

S v e t i T o m a ž.

(21. decembra.)

Sv. Tomaž, tudi dvojčik imenovan, je bil narberže ribič, iz Galileje domá. Koj sperviga ga je Kristus s svojimi nauki záse pridobil, bil je njegov vedni spremljevalec ter tudi zanj umreti perpravljen. Ko je Jezus povedal, de bo šel v Betanijo, Lazara od smerti obudit, mu odsvetujejo aposteljni, rekoc: »Ucenik, unidan so te hòtli Judje kamnjati, in zdaj spet hočesh tje iti?« Tu poprime Tomaž za besedo in pravi: »Pojdimo in umrino ž njim!« To jih je spet vnelo in vsi gredó ž njim v Betanijo.

Desiravno je bil pa tako zeló pogumin in vnet za svojiga Gospoda, ga je vender, ko so ga vjeli, zapustil, de, še celó dvomil je, ali je res od smerti vstal, rekoč: »Dokler ne denem svojih rók v njegovo stran, svojih perstov v njegove rane, ne bom verjel. Prepričati se moram in potem bom verjél.« Ne čudimo se pa nad tem. On še ni bil od sv. Duha poterjen,

vidil pak je Jezusa vklenjeniga grozne muke terpeti, in slednjič celó na križu umreti! Tomaž ni mogel tacih sprememb razumeti!

Ves drugačin pa je postal potem, ko se mu je Jezus perkazal ter mu rekel, da naj pride bliže njegovih rán pogledat. On pak je zdihnil in rekel: »Moj Gospod, moj Bog!« pokažaje s tem živo vero — in vsi dvomi so zginili. Po binkuštih je šel v nar daljniši kráje sv. vero oznanovat, namreč v Medijo, Perzijo, Indijo, med Parte in Hirkance. Veliko tisuč ljudi je s svojo gorečnostjo Kristusu perdobil, veliko cerkvá postavil.

Njegovo apostolsko djanje je silna smert končala. Prebodli so ga v puntu, ki so ga malikovavski popi vžgali. Njegovo sv. truplo je bilo pozneje v Edeso prenešeno, in tamkej v véliki cerkvi shranjeno.

Sveti Jakob, mlajši.

(1. maja.)

Jakop, mlaji zato imenovan, ker je bil zares mlajši od perviga Jákopa, ali pa ker je še le pozneje apostelj zvoljen bil. Ima pa tudi primek manjši, ker je bil manji postáve. Bil je v rodu z Jezusam, zakaj mati njegova Marija je bila soródnica Jezusove mátere. Očetu je bilo ime Kleofa, bratama pa Juda Tadej in Šimen (Simon) ki sta bila tudi aposteljna. Ker je bila per Judih sploh navada, bližnje sorodnike brate imenovati, je tudi sv. Jakop večkrat brat Gospodov imenovan; in potem so Judje krivo sodili, da je imel Jezus več lastnih bratov.

Sv. Jakop je še, predin je Jezus očitno učiti začel, prav oistro in pobožno živel. Čislali so ga pa tudi zategadel Judje neizrečeno, in dovoljeno mu je bilo, kadar je hôtel, v svetišče tempeljna iti. Imenovan je bil sploh »pravični.« Ravno tako pravičniga se je tudi kot apostelj obnašal. Po svojim od smerti vstajenji se mu je Kristus še posebej prikazal. Tudi aposteljni so ga v veliki časti imeli, zvolivši ga po svojim razkropljenji škofa v Jeruzalemu, kjer je bilo sila opraviti treba zavolj toliko sovražnikov, ki so se v tem mestu snidili. On pa se je s táko ljubeznijo in gorečnostjo obnašal, de so ga vsi spoštovati mógli. Tode sila veliko je mogel zavolj Kristusa prestati. Bolj ko se je narašalo število kristjanov, bolj so ga tudi viši duhovni sovražiti jeli. Ali preganjanje ga je se serčnejiga storilo.

To je bilo zadosti višimu duhovnu Anu. Razkačeni ga pokliče pred sodbo ter mu zapové, z verha tempeljna preklicati, de Jezus ni právi Mesija. Jakop pak, dobro vedé, kaj ga čaka, korači neustrašljivo na verh in oznanuje Jezusa Sinu božjiga Mesija. To slišati se razserdé pôpi in ga sunejo čez deržáje na tla. Doli padši poklekne in móli za svoje sovražnike. Ljudje pak vsi razdraženi mečejo kamnje vanj in še nekdo perstopi in ga z gorjačo ubije.

To se je zgodilo v letu 62 po Kristus. rojstvu, ko je bil 96 let star in 20 l. Jeruzalemski skof. V l. 572 so njegove sv. kosti v Carigrad prenesli. O keršanska serčnost, kakó močno te med nami pogrésamo!

Sveti Filip.

(1. maja.)

Sv. apostelj Filip je bil tudi ribič, v Betzajdi domá in tam oženjen. Zvest v spolnovanji posvetnih opravil ni nikakor večnih pozabil, in je skerbno po božjih postavah živel, ter tudi svoje hčere v strahu božjim učil.

Jezus ga je dobil na poti v Galilejo, in ga je, poznáje njegovo blago serce, k sebi povabil. Brez pomislika in čakanja se mu Filip pridruži, ker ga je podučen v sv. pismu, za dolgo perčakovaniga Mesija spoznal. Odslej ga je vedno spremljal. Sv. pismo ga omeni per čudnim pomnoženji kruhov in rib. (Jan. 6. 5.)

Kako zeló je za Jezusa skerbel, je pokazal takrat, ko ga je več nevernikov viditi hotlo. Obervivši se nanj ga prosijo, naj jih k njemu pelje. On pa, ker je izdajo súmil, popraša poprej Andreja, kaj je storiti. Ker se ni bilo nič bati treba, jih perjazno k njemu pelje. Bil je, kakor drugi aposteljni, vsih Jezusovih del priča, kakor tudi njegove smerti, od smerti vstajenja in vnebohoda, in je prejel z zbranimi vred na bink. praznik sv. Duha.

Potem je šel oznanovat po Judeji in odtod v Frigijo, in jih je veliko h kat. veri spreobernal. Tu ga je pa tudi v mestu Hierapoli smert zadéla. Pervezali so ga namreč na križ in so ga tako s kamni pobili. To se je zgodilo v l. 60. po Kr. rojstvu. Njegovo sv. truplo je bilo iz Hierapole pozneje v Rim pernešeno in tam v cerkvi sv. Petra shranjeno.

Sveti Jernej.

(24. avgusta.)

Sv. Jernej tudi Natanael imenovan, je bil v Kani v Galileji domá, eden nar pravičniših mož, v katerim kakor sam Zveličar pravi, ni bilo zvijače.

Filip mu naznani, de je Mesija, Sinú Jožefa iz Nacareta, vidil. Natanaelu se je čudno zdelo, kako zamore to res biti, de je tesárjev sin in celó iz zaničevaniga mesta Nacareta Mesija. Hoče ga tedaj sam viditi in gre s Filipam k Jezusu. — Ko ga Jezus zagleda, reče svojim apostelnjam: »Lejte, to je práv Izraelec, v katerim ni zvijače.« — Začuden ga vpraša

Natanael: »Gospod! kako me poznaš?« — Jezus pa ga natanko pogledáje mu odgovori: »Še predin te je Filip poklical, tam pod figovim drevesam, sim te vidil.« — To slišati spozná, de je on vsigavedoč, in poln začudenja in spoštovanja zakliče: »O Učenik, ti si Sin božji, ti si kralj Izraela!« Perjazno mu odgovori Jezus: »Ker sim rekel, de sim te pod figovim drevesam vidil, že veruješ? Pa boš še večí reči vidil, kakor so te!«

Natanael tedaj popusti vse in se perdruži Jezusu. Bil je vsih njegovih del priča in se ni nikdar več od njega ločil.

Po razkropljenji je šel v nar daljniši kráje med divje naróde sv. vero oznanovat, kakor v Perzjo, Arabijo in Indijo, in odtod nazaj v Frigijo, kjer se je v Hierapoli z apostelnjam Filipam snidil. Odtod se je podal skozi Likaonijo v Armenijo, kjer je tudi zmert storil. To se je pa takole zgodilo. Kralj Polimi je imel hčer, ktero so mógli zavolj norosti zapreti.

Sv. Jernej gre h kralju in mu obljubi hčer ozdraviti, če bo h kat. veri prestopil. Kralj dovoli. Sv. Jernej ozdravi tedaj v Jezusovim imenu bolno hčer, kralj pa in prebivavci 12 měst se dajo kerstiti. To pa razdraži pôpe, de našuntajo králjeviga brata zoper aposteljna, kteriga je vjel in grozovito mučiti dal. Oderli so živiga in so ga še potem z glavó proti zemlji križali. Njegovo sv. truplo je bilo v l. 983 z Beneventa v Rim prenešeno in v cerkvi sv. Jerneja shranjeno.

Sveti Matevž.

(21. septembra.)

O Kristusovim času je bila Palestina v oblasti mogočnih Rimljanov. Ti so pa svoje ljudi po raznih krajih svojih deželá nastavili, de so davke pobirali, zraven pa tudi neusmiljeno podložne derli in goljufali. Velíki mitarji pa so še svoje pomagače imeli, kteri so bili tudi večkrat Judjesami. Gnjusoba pak je bila pravim Judam biti pod ptujim jarmam, de, celó prepovedano je bilo v postavi, se vkvarjati

z neverniki, odtod toliko hudovanje in zaničevanje mitarjev, ktere so celó očitne grešnike imenovali.

Eden teh mitarjev ali colnarjev je bil sv. apostelj Matevž, sin Alfejev iz Kane v Galileji; pa čeravno mitar je bil vender kot pošten mož znan. Narberže je bil tudi sv. Janeza kerst. učenec.

Matevž je zunej Kafarnauma per Galilejskim morji, kjer je Jezus večkrat učil in čudeže delal, dačo pobiral. Vedil je

Jezus, de je Matevž resnicoljubin in de mu je blago serce vdano, zatorej se mu bliža s svojo navadno ljubeznjivostjo in reče: »Hodi za mano!« — Matevž to slišati, z veseljem popusti vse, in gre ž njim. Potem še povabi Jezusa in njegove aposteljne na pojedino na svoj dom, kamor se je več colnarjev sošlo. To je spet farizeje bôdlo. Ali perjazno jih posvari Jezus, rekoč: »Zdravi ne potrebujejo zdravnika, ampak bolni. Peršel sim na svet iskat in zveličat, kar je zgubljeniga.«

Po ti pojedini je bil vedni njegov tovarš, ki ga je tudi še tisto leto aposteljna zvolil, in je bil priča njegovih naukov, čudežev, njegoviga terpljenja in vstajenja. Po binkuštnim prazniku je dolgo časa ukljub vsemu preganjanju na Judovskim sv. Kristusovo vero oznanoval, potem pa se je podal v Etiopijo, kjer jih je veliko tavžent spreobernal, veliko kerš. občin ustanovil in mašnikov posvetil. — Ko je s čudežem kraljevo hčer Ifigenijo od smerti obudil, se je tudi kralj z večino ljudstva k s. veri spreobernal.

Ifigenija je sklenila devica ostati. Ker bi se bil pa králjev naslednik ž njo rad oženil, ona ga pa hotla ni, se razserdi, in da Matevža, kteriga je vsega tega kriviga mislil, umoriti. — Ravno per altarji je maševal, ko najemniki pridejo in ga prebodejo. Truplo je umerlo, ali duh njegov se je povzdignil v nebesa, prejeti večno plačilo. Spisal nam je prvi sv. Evangelij. »Bodi zvest do smerti, in ti bom dal vénec (krono) življenja« — pravi sv. pismo.

Sveti Šimen (Simon) in sveti Tadej.

(28. oktobra.)

Sv. Simen, s primkam vneti áli celót, je bil rôjen v Kani v Galileji, iz rodú Cabulon ali Neftali. Imenovali so ga pa zató s primkom »vneti,« ker je bil tistiga društva ud, ki so vsaciga koj kaznovali, če se je zoper postavo pregrešil. In ta primek mu je še potem, ko je bil apostelj zvoljen, ostal, bodi si de je bil ravno tako vnet za keršanstvo, bodisi de bi ga od Šimona Petra razločili bili.

Poln žive vere in goreče ljubezni do Bogá se je koj po binkuštnim prazniku v tuje dežele podal, nevernim narodom Kristusa križaniga oznanovat. Nekteri zgodovinopisci pravijo, de je v Mezopotamii in Perzii sv. vero oznanoval. —

Juda Tadej ali Leběj imenovan, je bil brat Jakopa mlajiga in Šimna (Simona), sin Kleofa. Poprej je bil kmetovavec, oženjen in oče več otrók. Jezus pa ga je aposteljna zvolil in po prihodu sv. Duha je šel po Judeji, Galileji, Sirii, Arabii, Mezopotamii, in poslednjič Perzii, kjer sta s sv. Šimnam skupaj peršla, Kristusovo vero oznanovat.

Tam se jima je takole godilo:

Ravno je popraševal králjev vojskovodja bogove, kakšin konec bo vojska, ki jo je ravno kar z Indijani začel, imela. »Bogovi si ne upajo nič reči,« se je reklo, »ker sta namreč dva Kristusova aposteljna tukej.« Vojskovodja koj pošlje po

obá, in ju, ko prideta, s spoštovanjem sprejme. Razložita mu narpred, kako nespametno in ostudno je malikovavstvo, in dovolita potem tudi, naj jih gredó le še prašat, ker smejo brez škode govoriti. Vprašani pôpi odgovoré, de bo vojska dolga in kerváva. — »Glej njih nespameti« mu rečeta aposteljna, »jutri ob ti uri pridejo poslanci mir ponujat.«

Željno perčakuje vojskovodja družiga dne. In glej! ravno tisto uro pridejo poslanci in prósijo mirú.

To pergodbo zve tudi kralj, ki je v Babilonu stanoval. Tudi on pokliče aposteljna, in se da z vsimi dvorniki in veliko mestnjani kerstiti.

Aposteljna gresta odtod po deželi, in oznanujeta z nar boljim vspeham sv. Evangeli. Le pôpi ostanejo terdovratni, ju gledajo gerdo, ter sklenejo, ju, kodar si bodi, umoriti. Našuntajo pa prebivavce oddaljeniga mesta, naj nikar aposteljnove ne poslušajo, temuč naj ju zgrabijo in kot podpihovavca k smerti obsodijo. To se je tudi res zgodilo. Ko tje prideta, ju koj z nar večí silo napadejo in pred podobi solnca in mesca (lune) vlečejo, s poveljem, jima darovat. Ker se pa tega z nar večim studam branita, ju obsodijo k smerti.

Sv. Šimen je bil sožágan, sv. Tadêj pa s sekiro ob glavo djan.

Zglêd sta nam krepke stanovitnosti. Sv. Juda nam je tudi kratek pa tehtin list spisal. —

Sveti Matija.

(24. Febr.)

Jezus je imel med svojimi zvoljenimi tudi slabiga hudobniga aposteljna, z imenam Judeža Škariota. Sv. pismo nam pové, de je bil zeló skop in je rad goljufal. Ker ga ni nobeno opominovanje presunilo, gre in prodá slednjič Jezusa, svojiga nebeškiga Učenika. V obupanji se potem obési. Njegovo truplo

so spustili v grozno dolino Benhinom, kjer so sploh hudodelnike sožigáli.

O neznani poglèd, o strašna osoda! Judež, ki je bil ravno tako ljubljen, kot drugi, poverne to neizrečeno ljubézen s hudim, on izda svojiga ljubeznjiviga Učenika. Kristus ga je pa tudi že sam obsodil, rekoč: »Gorjé temu, po katerim bo Sin človekov izdan, bolje bi mu bilo, de bi nikóli rojen ne bil!«

Po Jezusovim vnebohodu je bil Matija eden zmed 72 učencov na njegovo mesto zvoljen. To se je tako zgodilo. Kmalo potem stopi en dan Peter med zbrane in jim reče, de je potreba, de eniga namesti zdajavca apostelnja zvolijo.

Koj mu privolijo in imenunejo dva, namreč Matija in Barzaba, ki sta bila oba Jezusova učenca, spoštovana in zaupna možá.

Sklenili so, naj Bog razsodi, kteriga hoče aposteljna imeti. Skupno tedaj molijo in prosijo Vsigavedočiga, naj bi jim praviga naznanil. Po molitvi vadjlajo, in, lej! Matija je doletela sreča, de je bil zvoljen apostelj. On se je pa tudi vredniga storil, zakaj oznanoval je z moško stanovitnostjo po več deželah, kakor v Kapadocii, per Kaspiškim jezeru, in v Etiopii (Afriki) sv. Evangeli, in jih je veliko tisuč Kristusovi veri perdobil.

Posebno goreče je perporočeval, kakor Klemen Aleksandrijski perpoveduje, zatajevati samiga sebe, dajati dobre zgledé in pa svetu odpovedati se.

Čez 33 let apostolskiga delovanja se poverne nazaj v Judejo, kjer je pa tudi umorjen bil. Razkačeni jud. duhovni so ga pertirali pred sodbo. On pa, namesti se umakniti in Jezusa zatajiti, ga timbolj kot praviga Mesija spozna in neustrašeno oznanuje. Nato se vzdigne véliki duhoven ves raztógoten in reče: »On je Bogá prekljinal, kamnjan naj bo!«

Tirajo ga berž potem na morišé zunej mesta in ga kamnjajo. Slednjič mu še rimsk voják glavo odséka. To se je

zgodilo v l. 74, ko je cesar Nerón vladal. — Cesarica Helena je njegovo sv. truplo proznejše v Trevir prenesla, kjer ga še dandanašnje časté. —

Sveti Barnaba.

(11. junija.)

Tudi sv. Barnaba perštevajo k apostelnjam, čeravno ga ni Jezus sam zvolil. Bil je vedin tovarš apostelnov, ki so ga zavolj njegove žive vere in ker je bil tako zeló za keršanstvo vnet, jako spoštovali.

Bil je pa levit s Ciperskiga otoka, in prav za prav Jožef imenovan. Sv. Lukež in cerkv. očetje ga imenujejo sploh aposteljna. V Jeruzalemu je imel sperviga s sv. Pavlam učenika Gamaliela. Tode ker ga »postava« ni mikala, popusti vse in gre za Jezusam. — Kadar je sv. Pavel po svojim spreobenjenji nazaj v Jeruzalem peršel, ga je Barnaba v zbirálo kristjanov perpeljál in razložil, kaj se je z njim zgodilo, de se ga niso bali.

Sperviga je v Antiohii učil in kerš. občino ustanovil, kamor je tudi sv. Pavla poklical, ker sam ni vsemu zadostiti mogel. Célo leto ostaneta tù skupej in število spoznavavcov, ki so se prvi »kristjane« imenovali, je dan na dan narašalo.

Odtod sta šla po božjim razodenji v druge kraje, sv. Evangeli oznanovat. Aposteljni so jima dali potrebne povelja in so ju tako svečano v svojo družbo kot aposteljna sprejeli.

Pridigovala sta v družini sv. Marka v Selevcii, na Ciperskim otoku, v Salamini, Pafi, Pisidii, Ikanii, Listri, v Derbentu, in potem spet v Antiohii. Prav po bratovsko so se imeli, delivši veselje in žalost, nadloge in terpljenja. Pozneje se je Barnaba od sv. Pavla ločil, ter je šel v Milán, ker je 7 l. škof bil. Odtod se je podal v Bergamo in Briksen, odkoder se je spet na Ciperski otok vernil. Tu so se pa Judje zoper njega spuntali in so ga s strašno togoto kamnjali. Sv. Marka ga je pokopal. —

Poglavitni gréhi.

Napuh.

Angeli, napuha prepijani v raji,

So slepi se spozabil', da so stvari,

Od Boga zaverženi zató so zmaji

Véčne, grozovitne v pekla noči.

Izveličar pustil bistvo je nar slaji,

In je tù na zemlji živel med ljudmi,

Ves ponižin je napuh, prevzetnost, vaji

Štel med nar bolj zoperne Bogu reči.

Kakor angele tud Bog človeka čerti,

Če napuh, prevzétnost polnita sercé,

Ker ponižnost Izveličarja do smerti

Pravo céno le pred Bogam dati vé;

Glej zató leži prevzetnež tak globoko,

Kot stoji pred Bogam gor ponižni v'soko.

Lakomnost.

Dvéma nisi vstan gospodama služiti.

Je izrek resnice, k' véčno čista je,

Ako morde Mamon tvoj je bog čestiti,

Se v nič zavéza s stvarnikam razspé.

Polni zláta, srebra kupi hasnoviti

So nebó, po katerim vsaka želja gre,

So ti škrate, k'te vodi v noči grozoviti

Zakrivaje sréčo, k'duši v smert' cveté.

Ves zavervan v bogastva véč' množenje

Se ne spomniš, treba da umreti bo;

Ne pristopiš bližnjim bogat v osrečenje,

Si prijatelj tem le, ki ti dnar dadó;

Dnar je tvoj malik, in sužinj ti njegovi,

Bog tvoj zopernik, poguba tvoji stovi.

Nečistost.

O ljubézen, ki v zakon pare véžeš,

Iz nebés si k'nam na zémľjo ti prišla!

Svéta ti zató iz zemlje k' Bogu sežeš,

In le posvečen do té oblast ima;

Torej tudi s tem, ki ni te vrédin, sprežeš,

In mašvavko čistosti te kmal spozna.

Kakor strup v rano gad spusti, uléžeš

Jad požvinstva! hitro se v prederzneža.

Barva živa zdaj mladosti naglo zgine,

Zgine in gerdó ostudno bo teló,

Ljubeznjivost, mik nedolžnosti ga mine,

Gnjusno mu v gnjusni strasti dnov tekó.

In ker veseli ga živinska le sladkoba

Je pred stvarnika obličjem on gnjusoba.

Nevošljivost.

Kervohlepévno v Afrike pušavah
Ljutodivja zvér hijéna krog divja;
Zmanjka nji jedi v žalostnih praznavah;
Skoplje glej merliča z groba, žre da ga

Kakor pa hijena truplo grud' v globavah
Ino grozovitno žertje z njim ima,
Glej takó človeka v njega znotravah
Grude, grize, jé zavid zavidneža.

Razločilo sámo, ki je tù, je tako:
Da hijena truplo iše, ki ga jé,
Človek pa redi zavida strašno spako
Sam v sebi, da mu kljuje, gnjus' sercé,
Truplo je mertvo, hijene zob ne čuti,
Živ zavidnež, in zato v bolést zasuti.

Požréšnost.

Kar je solnce zemlji, pamet je človeki:
Svitla luč, ki černo tmoto razpodi;
Solnce razsvetljuje zemljo v' kroglotéki,
Pamet svéti nam v razum Boga, stvari.

Solnce zemljo kaže v barvani obléki,
Ki se razna razno, pa lepó bleši;
Pamet pa Boga v sklepnim svojim zréki
In še le človeka v človeka stri.

Bla na svet' brez solnca b'torej strašna tmina,
Človek pa brez pameti kot vsaka zvér;
Glej zatorej je nezmérnež takšna žvina,
Ker si pamet v silnim utopi požér';
Kar nas blaži, je v takim utopljeno,
Žvínče roj', vse drugo pa je v njem zgubljeno.

Serd ali jéza.

Čast in hvala bod' Bogu na visokosti,
(Ki poklical je iz nič nezmérni svét)
In ljudém, ki bije jim sercé v blažnosti,
Mir na zemlji, čuje se prečudno pét.

Angeli so péli pésem to sladkosti,
Ko prestrašno smert na križi preterpét',
Rojen bil je nam neskončne Sin svetosti,
Nas v terpljenji pogubljenja vse otét'.

Mir, močan stebèr človeka prave sréče,
K'je po angelih učil ga tolikrat
Izveličar naš na zemlji tù goréče,
Zdere jeza, serd, nesreče stara mat;
Voljo, želje božje med ljudmi zavéra,
Spertje, ne edinost pa redi, podpéra.

Lenoba.

Ak prevdariš človek truplo, ude svoje,
Najdeš, da ti stvarnik délati veli;
Se ozéraš na nevtrudnih bčélic roje,
Delaj, dragi, delaj! njih tud glas šumi.

Zemlja, k'le obdélana potrebe tvoje
Tebi v življenje časno obrodi,
Stan, mravljé, ko ptičik, ki v gojzdi poje,
Vse nas pridnost, vse nas délati uči;

In namen naménov, da živ'mo na zemlji,
Je ukaz Boga: pobožin bod' in svét,
Trudi se, v prav' popolnosti dojémli,
Len ne bodi, ker lenobni bo preklet:
Pridnost, trud duši lenoba in na véčno
Naše nam stori življenje v smert' nesrečno.

Strah Božji.

Zgled in blagor keršanske deržine.

Sv. Eleazar in njegova pobožna žena Delfina sta v 14. stoletju na Francoskim živela. Še le 23 let star je Eleazar veliko premoženje podédoval (pojérbal), ktero je spoznal le za pripomoček, od previdnosti Božje mu dan, de bi z njim revne podpiral in čast Božjo zvikševal. Ker je njegova pobožnost resnična bila, tudi svojih časnih opravíl ni zanemarjal, temuč jih je z vso skerblijivostjo in modrostjo opravljal. Bil je pogumen (serčan) v vojski, delaven in previden v miru, tudi je vse dolžnosti svojiga stanú zvesto in nátanko spolnoval. Za svojo hišo in deržino je poseben réd ali vodilo vpeljal, in skerbno čul, de se je vse po njem ravvalo.

Ta hišni réd za célo njegovo deržino zapovedani je bil:

1. Vsi, kateri so v moji hiši, naj opravilo kakoršno koli imajo, vsak dan k sveti maši gredo. (Kjer se to sploh zgoditi ne more, naj se saj zgodí, kolikorkrat je mogoče.) Ako bomo Bogú práv služili, nam pri hiši nič manjkalo ne bode.

2. Ako zmed mojih poslov kateri kolne, se roti ali priduša, bo oestro kaznovan, in ako to ne pomaga, s sramoto od hiše djan. Ali morem upati, de bo Bog moji hiši svoj blagoslov dodelil, ako bi pri sebi ljudi imel, kateri hudiču služijo? Ali bi smel pri sebi ljudi terpeti, kateri v svoji duši in na jeziku strup imajo?

3. Poštenost in sramožljivost pri meni vsi in povsod imeti morajo; najmanjši pregrešek zoper to čednost, bodi si v besedi ali v djanji, v Eleazarjevi hiši brez kazni ostal ne bo.

4. Vsi brez razločka, moški in žénske, morajo večkrat v letu k spovedi iti, zlasti pa o velikih godovih in praznikih.

5. Lenoba se pri moji hiši terpela in pasla ne bo. Zjutrej ima vsak v pobožni molitvi svoje serce k Bogu

povzdigniti, in mu samiga sebe in vse svoje misli, besede in dela čez dan darovati; potém pa gré na svoje delo. Vsakimu se zjutrej nekoliko časa za molitev in sv. mašo dopusti; vsak pa tudi svoje delo in svoje pobožne vaje takó vrediti ali vravnati mora, de se z izgóvoram pobožnosti dolžnosti stanú zamujale in zanemarjale ne bodo.

6. Ne dovolim, de bi se pri meni za denar igralo — nikomur pa nê branim, po nedolžnim si serce razvedriti; pa saj čas že takó dosti hitro poteče, ako se v lenobi ne zapravlja. S tem pa ne išem, iz svoje hiše samostan (kloster) narediti, de bi moji ljudjé kot pušavniki živeli; vsakimu dopustim razveseliti se, de se le nič taciga ne dela, s čimur se vést dobriga kristjana rani, in de se le v nevarnost né postavi Bogá razžaliti.

7. Mir se v moji deržini nikoli bégati ne smé. Kjer je mir, óndi Bog prebiva. Nevošljivost, ljubosumnost, prepirljivost deržine med seboj dražijo in razdirajo. Jez bom vse ljubil, kateri Bogú zvesto služijo; tistih pa terpel ne bom, kateri se Božje sovražnike skažejo. Kteri se Bogá ne bojé, tudi ne zaslužijo zaupanja svojiga gospoda, in kmalo tudi hišno premoženje raztrosijo. Gospod, kateri take služabnike ima, je v svoji hiši kot vojskovodja, kateri je okoli in okoli s sovražniki obdan.

8. Ako kakšen krég ali prepir vstane, hočem, de se vsak zapovedi aposteljnove zvesto derži, in se spravi, prédin solnce zajde; de torej vsak na storjeno razžaljenje precej pozabi in vsako misel na maševanje v sebi zaduši. Vém, de je nemogoče, z ljudmí živeti, de bi marsikaj ne bilo prenesti treba. Malokdaj je človek céli dan ves miren. Nevolja ga obide, in potém sam ne vé, kaj hoče. Drugim ne odpustiti, je hudičevo; svoje sovražnike pa ljubiti in jim hudo z dobrim povračevati, to je znamenje Božjih otrók. Takim poslam je moja hiša zméraj odperta, moje premoženje in moje sercé jim je odkrito, imel in ljubil jih bom kot svoje otroke.

9. Vsak večer se moja deržina k molitvi in v pogovor zbere, v katerim se od Bogá, od zveličanja duše in od pripomočkov v nebesa priti, poménkovamo. Dosti sramotno je, de od Bogá na zemljo postavljeni, de bi si nebesa služili, takó malo na-nj mislimo, in skorej le memogredóč od njega govorimò. Keršanski pogóvori od zveličanja duše nas h kreposti (keršanski pravičnosti) spodbadajo in nas učé, nevarno razveseljevanje svetá zaničevati. Kakó se bomo učili Bogá ljubiti, ako se nikoli od njega ne ménimo? Pri teh pogóvorih in pri združenih molitvi se nihče z izgóvoram družih opravkov pogrésati ne smé. Nobeno opravilo mi ni tolikanj pri sercu, kot zveličanje mojih podložnih. Oni so meni zročeni, in jez bom vse Bogu nazaj dati imel, hišnika, posle in sploh vse, kar je mojiga.

10. Vsim, kateri so v moji službi, pod naj ojestrejši kaznijo prepovém, komu koli narmánjši krivico na njegovim premoženji ali dobrim imenu storiti, ali uboge zatirati, ali komu škodovati z izgóvoram, de moje pravice branijo. Jez se nočem bogatiti z lastnino ubogih. Služabniki, kateri s terdôbo za prid svojiga gospoda skerbé, pogublajo sami sebe in njega seboj vred. Kakó bi malo milošnja pregreho oprávilnikov odméríti ali poravnati zamogla, kateri do poslednjiga vénarja siromaka odirajo, de stiska njegova proti nébu za maševanje vpije? Raji hočem raztergan berač v nebesa priti, kot pa z neusmiljenim bogatinam v zlató in škerlat obléčen v pekel veržen biti. Človek je dosti bogat, ako strah Božji ima. Bogastvo, ktero je s krivico ali zatiranjem pridobljeno, jo ognju v zemlji skritimu enako, ki kadar iz tal prišviga, vse pokončá in povžije. Ako bi bil kdo komu kéj preveč vzel, hočem de se mu čveterno poverne. Zaupam, de se bo vsa krivica popravila, ktera se je zavolj mene zgodila. Kakó bi se človek, čigar zaklad je v nebesih, strastno za to pečati zamogel, kar je na zemlji? Kakó bi môgel zavolj tega kratkiga življenja svoje večno zveličanje v nevarnost postavljati? Ko bi

takó delal, bi bil móral pamet zgubiti, ne več vediti, kaj je keršanska pravičnost, bi se bil móral véri odpovedati.

Tem zapovedim je Eleazar sam s svojim zgledam največi veljavo dodelil. Posebno je skerb imel, mir in keršansko ljubezen v svoji hiši ohraniti. Delfina je vse želje svojiga moža spolnovala in mu popolno pokoršino skazovala. Njune edinosti nič bégalo ni. Pobožna gospa je védila, de žena ne more tacih pobožnih vaj opravljati kot nuna, de pa vender delavniga življenja od molitevniga ločiti ne smé. Zató je svoj čas takó razdelila, de je obedvojne dolžnosti spolnovati zamogla. Vse se ji je čudilo, s koliko pazljivostjo je nad vsimi svojimi podložnimi čula, in s koliko skerbnostjo je strah Božji in ljubezen do svete čednosti ohraniti, pa tudi vse odverniti si prizadjala, kar koli bi nemir ali razpertje delati utegnilo. Vsi njeni podložni so jo ljubili kot svojo mater, in ona jih je ljubila kot svoje otroke. Njeno življenje je spričevalo resnico, de pobožni prédniki tudi svoje podložne poboljšajo, in de so deržine svetnikov deržine Božje. Imela je pri sebi sestro, Alazijo po imenu, koja se je v vsih pobožnih vajah in dobrih delih njé deržala. Kdor koli je v Eleazarjevi hiši le prebival, se je tudi gotovo za vse dobro oživil in duha pobožnosti navzél. Toliko moč dobri zgledi gospodarjev in gospodinj do poslov in družih podložnih imajo! Naj bi dandanašnji gospodarji in gospodinje takó čuli in skerbeli, in po takim hišnim rédu se ravnali, bi tudi deržine vse drugačne bile.

Ker si bogati posebno z ljubeznijo in usmiljenjem do ubozih nebesa služiti morajo, zató je oménjeni svetnik velikrat bolnišnice obiskoval, bolnikom rane kuševal, in jih sam s svojimi rokami obezoval. Vsak dan je dvanajstérim revnim noge umival, in jim dostikrat pri mizi (pri jédi) strégel. Vsi siromaki so v njem očeta imeli; svoje hrame je napolnil z mnogimi potrebnimi rečmi, s kterimi jim je pomagal. Ko ga je enkrat nekdo prašal, od kod toliko serčno ljubezen do ubogih ima, mu je odgovoril: »Kakó zamoremo k Bogu moliti: Pridi

k nam tvoje kraljestvo! ako mu še kozarca vode (v revnih) ne damo? Kakó ga smémo njegove gnade prositi, ako mu to odrečemo (revnim ne skažemo), kar je njegoviga?»

Eleazar je v Parizu zbôlel in se uléči moral. Z modro previdnostjo je svojo oporóko (testament) še v terdnim zdravju naredil. V njej bolnišnic, pa tudi družih dobrih naprav in pobožnih del ni pozabil, h čimur ga je njegova živa vera gnala. De bi se s čisto vestjo pred sodnji stol Božji prikazati môgel, je vesoljno ali véliko spoved od svojiga celiga življenja opravil, in se je v svoji bolezni skor vsak dan spovedal, desiravno se je reklo, de s smertnim greham Boga nikoli ni razžalil. Terpljenje našiga Gospoda in Zveličarja si je velikrat brati ukazal in posebno premišljeval. Spomin terpéčiga in umirajočiga Boga mu je naj večí tolažbo dajal v njegovim terpljenji. Potém ko je sveto popótnico in sveto poslednje olje prejél, so ga smertne težave obšle, in umerl je 27. kimovca 1323 v 38. letu svoje starosti. Papež Klemen VI. je čudeže, ki so se na njegovo prošnjo godili, preiskati dal in poterdil, in papež Urban V. ga je slovesno v število svetnikov sprejél.

Še nektere bogoljubne budila za kersánsko deržino.

Zraven praviga, kersánskiga hišniga réda, kteriga se je pa natanko deržati treba, so pa še tudi drugi pripomočki, kteri veliko pripomorejo, de se v deržini strah Božji obudí in ohrani.

1. Pri vsaki hiši (kjer le kdo brati zna), naj bi se po nasvetovanji dušnih pastirjev nekaj pobožnih bukev napravilo in imelo. Take bukve za vsako deržino potrebne bi bile: Katekizem ali kersánski katoliški nauk, Berila ali listi in Evangelii za nedelje in praznike, Gofina razlaganje cerkvéniga léta, Zgodbe sv. pisma stare in nove zavéze, Tomaža Kempčana čvetére ali pa dvanajstére bukve, Napeljevanje h pobožnimu življenju in lepimu

zaderžanju, Življenje ali Djanje svetnikov Božjih, Življenja srečni pot za mladénče, Keršansko devišstvo za déklice. To se vé, de se nabira takih bukev tudi po stanu in omiki deržine, po starosti in izréji otrók i. t. d. ravnati mora. Še toliko boljši pa je, ako se v fari občna bukvarnica napravi, de si dobrih, primérnih bukev vsak lahko izposódi, kolikor si jih sam kupiti ne more.

2. Naj se vse spodtakljive in take podobe, ktere le posvetnost, nečimernost ali telesno počutnost budé, iz hiše odpravijo; nasproti pa naj se v hiši podobe križaniga Jezusa, prečiste device matere Marije, svetiga angela varha, svetih pomočnikov ali patronov otrók in staršev, sv. Jožefa, sv. Alojzja ali družih svetnikov očitno nastavijo. To je priporočila vredno, ker je nekako znamenje in pričevanje vére céle družine, vsakdanja tiha pridiga, in vedno opominovanje in nagibovanje k posnémanju in spolnovanju svetih čédnost, keršanske serčnosti in pravičnosti, vedno kazalo prave poti, po kateri se v nebeško kraljestvo priti zamore.

3. De se strah Božji pri deržini obudí in ohrani, je pa zlasti prava čuječnost in skernost staršev v izréji otrók in pa združena domača pobožnost potrebna. Svete podobe staršem prilóžnost dajejo, otroke in posle opominjati ljubezni in milosti Božje, vpričnosti in varstva svetih angelov, lepih zveličavnih zgledov Marije in družih svetnikov, de naj jih zvesto posnémajó in se jim pridno priporočujejo. Ravno takó so pobožne bukve céli hiši v velik prid — pa le na to vižo, de kdo glasno bere, vsi drugi pa pazno poslušajo, iz branja nauke posnémajó in na svoje življenje obračajo, se s tem od hudiga odvráčujejo in v dobrim poterjujejo. Saj v nedeljo ali praznik se lahko kaka ura v to branje odloči. Posebno lepa in hale vredna navada, po kateri milost in blagoslov z nebés hiši dohaja, je skupna molitev, ki jo gospodar in gospodinja z vso svojo deržino združeno opravljata. Jezus sam pravi: »Kjer sta dva ali so trije

zbrani v mojim imenu, sim jez med njimi.« Tudi v prvih časih keršanske cerkve so kristjani združeno molili, domá nauke ponavljali, ki so jih v cerkvi slišali, in se sami med seboj podučevali. Očetje so posebno skerbili, de so se taki keršanski pogóvori v njih hišah imeli. Vsak oče je bil pri svoji deržini domač dušni pastir, kateri je vódil molitev in branje, otroke in posle učil, nad njih zaderžanjem skerbno čul, jih po očetovsko opominjal in v zvesti pokoršini do cerkve poterjeval. Kar je pa od očetov rečeno, tudi od mater veljá. Koliko skerb so nekđaj starši za podučenje svojih deržin imeli, tudi to pričuje, ker se iz starih časov od nobeniga katekizma za otroke in tudi od očitniga poduka za mlade ljudi, kateri so se za sv. kerst pripravljali, nič ne vé in ne bere. Doma so bili podučevani in pripavljani. Kakó pa je zdaj — ko se mnogi otróci domá nič ne učé, in pa še v cerkev in v šolo k uku ne pošiljajo! »Domače hiše, pravi sv. Janez Krizostom, so takrat kot cerkve bile.« »Naredite svojo hišo za cerkev, pridéne imenovani sv. učenik, in posvečujte jo z molitvijo in s petjem svetih pésem; poté se bo ondi Bog mólil v duhu in v resnici, ravno takó kot v pravi cerkvi.« Tudi petje svetih in nedolžnih pésem je pripravno duha pobožnosti obuditi, pa tudi sercé pošteno razvedriti in poveseliti, in s tem pripomore, de otróci in pôsli raji pri dômu ostajajo, de se na krive pota ne zgubé in v napčnih in pregrešnih rečéh veselja ne išejo.

Ko je oménjeni škof (sv. Janez Krizostom) svoji véрни občini enkrat v živo prigovarjal, naj z opravljanjem združene molitve, s keršanskim izrejenjem in podučevanjem svoje deržine, in s pobožnim domačim pétjem svoje hiše v cerkve spremeni: so njegovo priporočevanje z velikim veseljem sprejeli, terdno sklenili in obljubili, de ga vsi vbogati, vsi takó storiti hočejo. Očetje in matere naših časov! pojdite, in tudi vi takó storíte!

Poleg nemških iz francoskiga prestavljenih bukvic, spisanih od M. Vuarina, fajmoštra v Genevi.

P.

Vse mine!

Ura teče in poteka;

Čuj kaj ona te uči:

Kratke ure so človeka,

In minljive vse reči.

Grob trohljiv je zemlja cela,

To uči tud ura nas; —

Vse je prah in pest pepela,

Vse terpi le majhin čas.

Vse posvetno veličastvo,

Vse veselje in časti,

Zdravje, sreča in bogastvo

Kakor megla se zgubi.

Vender človek navezuje

Na neč' nurnost sercé,

Tu malik je, ki daruje

Svoje žive dni mu vse.

Čverst mladenček in deklica

Upata v norosti let

Le v cveteče svoje lica —

In mladosti svoje cvét.

Majhin veter pa le dahne

Njú lepote več — je ni,

Kakor cvét na vertu, — vsahne,

Kadar slana posmodi.

Vedno bogatin nanaša

Si na kup nezmerni svoj,

Grabi, spravlja, pa ne vpraša:

»Kdo bo vžival za teboj?«

Krasne dvore, hiše zale

Stavi, zida drugi spet,

Grade terdne, kakor skale,

Kot bi djali za veke let.

Vse pa treba mu pustiti,
Ves bogastva, slave lesk;
Zadovoljin mora biti
S hišco temno šestih desk.

So visoki, veličastni
Gospodravci deželá,
So sloveči in oblastni,
Njih beseda vse velja.

Ura jim pa tudi steče,
Tudi njim se odzvoni;
Pride čas, de se poreče:
»So živeli, — več jih ni!«

Groba krijejo jih tmine,
Slava ž njimi vred pospi,
Ker na zemlji vse vse mine,
Vse vse prejde in strohni.

To je sreča, človek slepi!
Ktero toliko ceniš,
De zavoljo ne prelepi
Raj nebeški clo zgubiš;

Človek, človek! vari, vari —
Se posvetniga duha!
Le tje gor naj bo ti mari,
Kjer je sreča vsa doma!

Glej, pod solncam vse lažnjivo
Je, ki móti slépe nas,
Kakor senca, prah minljivo,
Le za májhin, majhin čas.

Torej, če ti sreča miga,
Če bogastvo mika te,
Misli si: to vse bo — figa,
Kadar pridè taka le:

Ljubi bravec! poglej dobro naslednjo podobo.

»To je norec!« boš rekel, in se res tudi nisi nič zmotil. Tode on sam pa, kteriga ta podoba kaže, vse kej družiga misli od sebe; — on misli namreč, de ves svet njega gleda in ga občuduje; ker sam sebi dopade, misli torej, de tudi dopade vsim ljudem. Kar koli je mogel kje stakniti, vse je nase obesil, zatorej ga vidiš tukej vsiga pisaniga, z pisanimi traki opleteniga in s cvetlicami ovenčaniga, id. — Pa ravno iz te prevelike lepote že vsak od daleč lahko spozna, de pod njo — norec tiči.

Tacih norcov je dandanašnji po svetu veliko, kateri vse po hiši staknejo, vse kote pometejo, — in vse kar hiša premore — nase obesijo, hočem reči, se čez stan nosijo in šemijo, ker menijo, de ves svet za njimi gleda, med tem ko le sami sebi dopadejo. Modri ljudje si pa svojo mislijo od njih — in se ne motijo. — Dobro si zapomnite to, zlasti vé dekleta!

Skopuh.

Bil je svoje dni odertnik D, ki si je poldrug milijon zlatov vkup nanésel. — Prevelikih skerbi za svoje bogastvo si najme v nar višim nadstropji neke hiše majhno in tesno stanovališe, vse okna da z debelim železnim omrežjem prekovati, in vse vrata z železnim ploham obiti. Tako je živel s svojo enako skopo ženo, kakor nar revniši jetnik. Nikoli se ni iz hiše gánil. Luči ni nikoli nobene potreboval, obleko je vedno eno, se ve de že vso trohljivo in stergano, nosil. — Žena mu zboli nevarno. Ker se mu smili par krajcarjev zdravniku plačati, jo pusti brez vse postrežbe umreti. Bilo bi misliti, zdaj se bo poboljšal; tode še veliko bolj ga to v njegovi dozdanji navadi poterdi. Dvakrat bolj debelo omrežje si napravi, in strada pri svojim bogastvu, da se vanj vidi. Vedno le sedi zaklenjen pri vojim zaboji in ga varje, in se veseli denarjev.

Kersenca, ki mu je le vsak teden enkrat potrebne, pa pičle hrane za ves teden donášala, je mogla vselej terkati in se napovedati. — Enkrat pride zopet in terka, pa se nihče ne oglasi. Gre k poglavarju mestne straže, kateri pride s svojimi

stražniki vrata ulomit. Tukej najdejo mervto truplo nespametniga D. na tleh, okrog in krog njega pa polne kupe zlata in srebrá. Od perviga jutra do pozne noči je večkrat svoje rumenjake prešteval, to je bilo njegovo edino veselje. Za ta — krat mu je pa smert rajtingo zmešala bila. Ravno pri štetji ga je bil mertud udaril — in šel je rakam žvižgat.

Z Bogam se ni —!

Prederzen mladeneč, ki je pri igri le vedno zgubljeval, akoravno si ni nikoli za Boga in za vero nič porajtal, začne vender, ker mu vedno le nesreča kaže, Boga klicati, ali prav za prav z Boga se norčevati, rekoč: »Bog pomagaj mi! potem bom verjel, de si res! Zdaj je čas se skazati, če hočeš, de v tebe verujem!« S straham poslušajo tovarši to grozovito preklinovanje; ker pa vedno še zgubljuje, začne ves togote zdijvan še grozovitniši se rotiti in kleti, de je groza vsih okolistoječih. Poslednjič še zadnji venar zgubi, in vse kar ima zastavi. Vse je šlo! Ves zdijvan razsaja in preklinja škripaje z zobmi. »Glej nebo se oblači, ga eden prijatlov posvari, huda ura žuga, nikar tako ne udeluj, sicer nas bo vse vkup božja šiba zadela. — Če je res kakšin Bog, pravi zdaj prederznež,

naj se zdaj znosi nad menój! Preklinjevaši tako gre vun, in ponovi še enkrat svojo grozovito kletev, rekoč: »Če je res Bog, naj se pokaže! in pristavi, da to zato stori, jih prepričati, da ga ni. Ves zamišljen prehaja prek potoka, ali glej zabliskne se, drrrr, strela udari — on se zverne in ne dihne več!

Drevár.

V gojzdu terd hrast siromak razsekáva
In k slednjimu máhu zdihuje, mermrá:
»Oj, kol'ka je vender za kmeta težáva,
De vedno tolk' truda nas eden ima!
Potiti se, truditi, to je strašnó,
Oh, če bi bogat bil, kak'dobro bi b'lo!«
Pred sabo mladenča zdaj vgleda v blišavi,
Se svéti lepote kot angelj z nebés,
Približa se njemu, lepo ga pozdravi:
»Bog sprimi te revež! se smiliš mi res!
Izvóli si, kar ti sercé poželi,
Kar hočeš, po volji se naj ti zgodi.«

Sedaj kmetiča strah in veselje obhaja;
On misli in misli, kaj hoče volit!
Priljudno se vklanja in z glavo pomaja,
Ter reče prijazno: »Če res smem prosit',
Oj ljubček nebeški! te prosim naj bo,
Kar kol' se dotaknem, vse čisto zlató.«

»Sim mislil, de vòlil si bodeš kej bolji,«
Mu angelj smehljaje nato govori,
»Pa vender naj bóde enkrat ti po volji,
Kar prosiš, to naj se ti torej zgodi!«
Dotakne se s palčico kmeta nató
In zgine. Za njim se zasvéti lepó.

»Čast, hvala Bogu! zdaj bogat' sim čez mero!«
Zakliče drevar, in poskušnjo stori.
Poprime za vejo — oj čudo stotero!
Vsa veja je zlata; joj, kak' se bliši!
Vse, perje in véjce prečist'ga zlatá
Se svéti in žári, bliši, lesketá.

»Oj de te, poglejte! to pač je veselo!
Prešembrajte, jojha! zdaj pač zdaj, no no!
Zdaj naj dokonča le kdo drugi to delo,
Jest pojdem kar s potam naravnost' domú.
Ne bom se ne dalje več tukej potil,
Saj truda zadosti do zdaj sim že vžil!«

»Le čajte! do zdaj sim se vbijal z dervníco,
Sim stradal, kervave sim žulje dobil,
Od zdaj pa pečenko, klobase, potico
Bom vsaki dan jedel, in vince bom pil;
Koj zdaj še svoj zmésen kruh bom podrobil,
In zadnjikrat vode se z verčá napil.«

Povzdigne svoj verček, veselo poškoči,
O de te! kak težek je, — kak se svitli!
Pa joj! kar le kaplja jezika ne zmoči,
Ker voda v zlató se mu vsa spremeni.
Zdaj kruha prigrizne, — o joj in gorjé!
Na zlatimu kosu si vlomi zobé.

»Gorje mi! zdaj stoka, kaj hočem storiti?

Kaj mislil neumnež sim lačen zlatá?

Ne morem si z zlatam gládú ukrotiti.

Tud žeja se z zlatam vtolažit' ne da.

Oh kaj mi pomaga nesrečno zlató? —

Kar mislil sim srečo, smert moja zdaj bo.

Zdaj kmetič zbudi se — in sanja ga mine,

Ter vidi, de se mu sanjalo je le;

Zahvali Boga iz serca globočine,

De v sanjah modrosti prepričal ga je.

»Pač rajši do smerti sim revin drevar,

Je djal, kot pa takšin nesrečin zlatar.«

»Te sanje prepričale so me zadosti,

Kak'dober je Bog, de človeku ne da,

Kar sam bi poželed; nekter bi v norosti

Si vošil kot peska srebrá in zlatá,

In tako v bogastvo in srečo vtopljen

Bi morde na vekomaj bil pogubljen.«

Iz Ahacelnovih pesem.

St. Kancjanska jama *).

Bil je svetiga Telesa dan. — —

»V cerkev! v cerkev! kdor je práv kristjan!

Dan Gospodov danes se praznuje!«

Tak zvonov donenje oznanuje.

In zares kar giblje in živi,

Kar hoditi more, vse hiti

Spremit družino procésje svete.

Sërca vsih pobožnosti so vnete.

Cenko, tkavec z družino svojo le

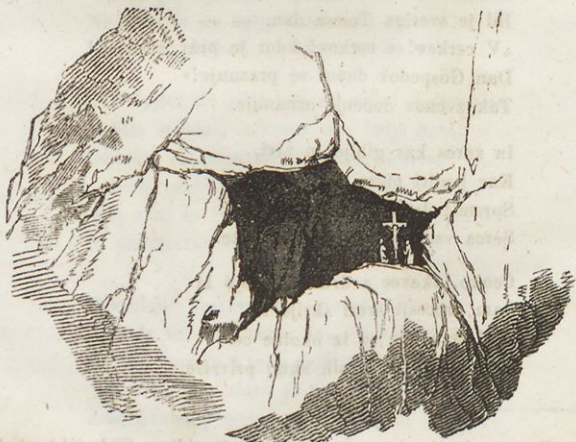
Sam procesji sveti skrije se

Med tem, ko so iz okolne cële

Trume duš pobožnih skup privréle.

*) St. Kancjanska jama se še dandanašnji vidi v Cirkniški okolici.

»Tkati, pravi, se preveč mudi,
 Če pohajat' grem, mi zastoji; —
 Nak, ne bom se klatil ne okoli,
 Saj je f..., in ta naj zame móli;«
 »Snuj ti klovček, ti boš štrene vil,
 Ti pa predla, ti kolo vertil,
 Jest bom vezal v platno lične niti! —
 He, tud v praznik da se kej služiti!«
 Reče; glej, in tica prileti —
 H oknu: »Vincenc! Vincenc!« zaverši;
 Tkavec pa dela se, de je ne sliši,
 Sam seboj misleč: v uhó se piši!«
 Tičica čez malo pride spet
 »Vincenc! Vincenc!« začne žvergolet;«
 Cenko pa renči: »prekleta bódi,
 Ako ne molčiš, te vzemi zlódi!«
 Tretjič pride tica spet takó
 Poje: »Cenko! Cenko!« prav glasno. —
 »Spak! okamni, če ne znaš drugači!«
 Tičico tak Cenko zarentači.
 Glej, nesrečni komej zgovori,
 Božja kazin že ga doleti:
 On z deržino vso kamnit postane,
 Se nikdar iz mesta več ne gane.

Kamnate podobe so še zdaj,
Kot so stale žive nekedaj,
Kar nam zméraj še očitno kaže,
De povedka stara ta ne laže.

Hiša v tléh stoji njegova še
Kamor b'la je pogreznila se;
Kamnata je notri vsa priprava,
Kamnat prešič in kamnita krava.

In med temi tkavec kamnit stoji,
Ki te, človek, vedno še uči
In molče ti zméraj oznanúje:
»De naj dan Gospodov se praznúje!«

F.

Spreobrnjeni tolovaji.

Zvest služabnik božji Nikolaj Bobadila je bil enkrat na samotnim potvanji po Napolitanskim od trôpa tolovajev obdan. Sveti mož se kar nič ne ustraši, temuč gre prepevâje svoj pot naprej. Naenkrat pa obstoji med njimi, ter jim reče smehljâje: »Zdi se mi, de ste vi zmed tistih ljudi, ki že davno niso nobene pridige slišali; če vam je vseč, vam zamorem z eno postreči; kadar vam odpridigujem, storite z menoj kar hočete.« Roparji so s tem nasvetam zadovoljni in mu krohotaje privolijo; Bobadila pa se vstopi zavolj pomanjkanja prižnice na bližnji kamen ter začne:

»Kolikor bolj vas premišljujem, toliko veči podobnost najdem (kdo bi pač mislil!) med vami in Kristusam Gospodam. Kristus je vedno med grešniki živel, vi tudi tako. Kristus je prehodil hribe in doline, tako tudi vi. Kristus ni toliko svojiga imel, kamor bi glavo položil, ni imel strehe, ne pohišta, je večkrat pod milim Bogam spal in prenočil, — taka je tudi z vami. Kristus je rekel: »ako ti kdo suknjo vzame, podaj mu še plajš« — enacih misel ste tudi vi, tudi vi ste s tem zadovoljni. Kristus je večkrat žugal gorjé bogatinam, odertnikom

in skopuham, ravno té tudi vi preganjate. Zoper Kristusa je vse vpilo: »Križaj ga! križaj ga! vam tudi vsi to privošijo. Kristus je desnemu razbojniku in ubijavcu sveti raj obljubil — in ž njim vred vam vsim, ako se spreobernete in spokorite.«

In glej, komej jim je po takim prigovarjanji še nekatere besede polne moči in kreposti, polne tolažbe in pomilovanja govoril, že padejo divji volkovi kakor jagnjeta pred božjiga služabnika na kolena, ga prosijo njih spoved zaslišati, zapusté svoje grešno življenje in živijo do smerti v ojstri pokori.

Kapucinar.

Najdejo se tudi celó taki kristjani, ki še smertno uro nič na pokoro in pobolšanje misliti nočejo; zlasti veliko taciñ je med njimi, ki se med bolj omikane šteti hočejo; posebno po velicìh mestih.

Tako je ležal enkrat enako omikan gospod na smertni postelji. Njegova pobožna gospá si je vse prizadjala, de bi ga bila spravila z Bogam. Poklicala je vse nar bolj učene in slopeče duhovne k njemu. Tode vsa modrost, vse prigovarjanje je bilo zastonj. Herbet jim oberne in ostane gluh za vse njih

opominjevanje. Ker je bil mož povsod dobro znan, se je to kmalo okrog razvedilo. To slišati nek pobožen, bogaboječ in ponižin kapucinar, prosi svojiga prednika za dovoljenje, da bi smel bolnika obiskati, nadjája se, da ga bo na pravo pot napravil.

Smehljaje se mu prednik odgovori: »ljubi moj! tako sloveči možáki niso pri njem nič opravili, kaj boš nek le ti storil?« Redovnik (menih) pa le prosi, dokler dovoljenje dobi.

Gre, pred vratmi bolnika si potegne kapuco čez glavo, odpre vrata; pokuka v stanico, ter stoji tako vedično gledaje pri vratih. Bolnik ga ugleda in popraša: »Kaj bi radi, oče Elekt?«

»Nič, nič;« odgovori rédovnik (menih). Prosim le, da mi dovolite tukej stati, dokler bote vi, milostjivi gospod, umerli; zakaj silno rad bi vidil, kako de je, kadar hudič kako dušo vzame.«

In glej! pomagalo je; bolnik pokliče očeta Elekta k sebi; eno uro pozneji prinese sveto popotnico bolniku, kateri je drugi dan spokorno in skesano — večno zaspal.

Sveti križ.

Kot solnca svitli žar bliši,
Se sveti križ na Golgati,
Ožérajó se vanj rodovi;
Tolažbo revni, žalostni
V zavéti najdejo njegovi.
Zato ée reva nas mori,
Ée zla na nas bolezin pride,
Ée serce tuge koperni,

Britkost ée smertna nas obide;
Ée zdi se nam, de vse je preč,
Za nas de ni pomoči več:
Pod sveti križ se zatecimo!
Polajšanje tù je za nas,
Tu je tolažba vsaki čas,
Pomoč gotovo tu dobimo.

Poslednja sodba.

Bogar, Bulgarski kralj je bil terdoserčín mož, veselíle so ga torej le strašne, grozne reči. Po njegovi sôbi so zgoli take podobe obešene bile, ki so kako morijo, kako klanje, kak kerváv boj z divjimi zverinami i. t. d. kazále.

Bogar zvé, de je v Rimu imenitin malar in sicer nek menih, Metodi po imenu. Pokliče go k sebi, ter mu velí celo dvornico s podobami okinčati; in sicer postavi mu prosto malati, kar koli se mu poljubi, le toliko mu določi, de morajo podobe, kar je nar več mogoče, strašne biti. Metodi za božjo čast in za zveličanje bližnjiga silno vnet mož, zraven pa tudi sloveč umetnik, začne svoje delo, in mála poslednjo sodbo, ker si misli, de ne more nič strašnejiga biti. Ko je delo dokončano, pokaže umetnik podobo kralju; in glej, o prvem pogledu se ta tako prestraši, de na vsih udih trepetá, ter naglo opráshuje, kaj de to poméni? Bil je Bogar še nevernik in ni še nikoli nič od keršanskih naukov slišal. To je bilo Metodiju kakor nalaš. Začnè mu vse razlagati, ne le te podobe, temuč tudi perve poglavitne resnice keršanstva. Bogar ga s svetim začudenjem posluša. De bi stráhu tako grozovite sodbe

odšel, se spreoberne h keršanski veri. Še tisti večer je bil keršen, ter je zapovedal vsim podložnim h keršanstvu spreobrniti se. Zavolj tega vstane punt v njegovim kraljestvu. Velik del podložnih, ki se niso hotli malikam odpovedati, se spunta zoper njega in se vzdigne z veliko trumo vojšakov nadnj. Po nasvetu Metodija zbère kralj svoje zveste, ki so se bili že pokristjanili, ter gre namesti z banderam, z znamenjem svetiga križa pred svojo silno majhno trumo puntarjem naproti, in jih premaga. Ta čudna prigodba je vse tako s čudenjem in strahom navdala, de so se vdali, nejeverstvu odpovedali in keršansko vero sprejeli.

Prepozno!

Bogat lahkoživec, Krizakri z imenam je svoje dni le v grehah preživel. Poslednjič mu zadnja bije. V strašnih bolečinah se grozovito vije, zdi se mu namreč, de krog in krog postelje

ostudne peklenske pošasti z odpertimi gobci stojijo, pripravljene ga požreti. Ves trepeč straha in groze jame vpiti: »oh ljubi moj sin, Maksim! pridi, hiti me branit teh strašnih! ostudnih zveri!«

Tode ne sin Maksim, ne drug nobeden ni nič vidil. Poslednjič skoči bolnik po koncu in vpije: Oh poterpíte! le samó še en dan; le samo do jutri še dajte mi odloga! O Bog samo še le do jutri, de svojo dušo rešim! To de prepozno je bilo! — v malo trenutkih je svojo ubogo dušo zdihtnil. — Tako pripoveduje s. Gregor (gov. b. 4.) in pristavi: »zdaj obračajmo prav dragi čas, in ne odlašajmo pokore do zadnjiga, zakaj tisti Bog, ki je spokornikam odpušenje obljubil, ni obljubil nespokornim še celo jutrišnjiga dné ne.«

Taka je bila, — in taka bo.

Spačenimu je narodu
Noe pridgal mnogo let:
»Oburnite se k Gospodu,
Scer z vodo končán bo svet!
Bog je rekel, On ne laže!
Kar On žuga, spolnil bo!« —
Ljudstvo pa le osle kaže,
»Se ti meša!« mu rekó.
Noe barko že zdeluje,
Žuga vedno in svari;
Ljudstvo se le posmehuje
In poboljšanja — še ni.
Zadnjič Noe barko zbije;
Pa nikjer še ni vodé!
Zdaj še le svét norce brije:
»Plavaj! plavaj čez morjé!
Glejte božjiga prijatla!
Ha ha! glejte ga! rekó,
Misli je, de una škatlá
Ga bo nesla čez goró!
Se je zmotil šema stara;

Prerok je legal enkrat
Čmu je zdaj mu ta omara?
Bo pa hodil vanjo spat.«
Tak prevzetno razujzdana
Množica mu govori. —
Grehov mera je dognana;
Se Bogu že dosti zdi.
Se nebó strašné zakrije,
Dež izsuje se strašan;
Kakor reka teče, lije
Sedem tednov noč in dan. —
Voda začne narašáti;
Ljudstvo straha koperni,
Vse kar more kol gibati,
Na verhé gorá hití.
Pa zastonj pomoč se íše
Zoper silno moč vodá;
Voda raste vedno više, —
Že do verhov je gorá.
Več ne da se zdaj bežati,
Več ni brambe! — Oh strašné!

Slednji mora pričak'vati
 Grozne smerti pod vodó.
 Tamkej eden, glej, umira,
 Voda v gerlu že gergrá;
 Polnih ust jo že požira,
 Milo zdihne — in konča.
 Druziga do pol' zakrije,
 Že čez persi mu stoji,
 Že mu vrat, glavó zalije,
 Še en zdih — in več ga ni.
 Oh ljudje takrat zdih'vali,
 In tulili so na glas!
 »Noe, božji mož! so djali,
 Ti si pač učil prav nas!« —
 Pa prepozno zdaj je bilo, —
 Pokončan je grešni svet,
 Živo vse je potonilo,

Noe le je sam otet. —
 Marsikdo se zdaj norčuje
 Za nauke mar mu ni;
 Pridgarjem se posmehuje
 In prederzno govori:
 »Naj le f. . tam svojo mlati!
 Norc je, kdor verjame to;
 Nekaj mora žlobodrati,
 Saj je plačan ja zato!«
 Ták bo v stiski kdej veliki
 Tud strašné tulit' začel:
 »Pridgarji! oh učeniki!
 Oh, de nisim vam verjel!« —
 Smert začela bo daviti,
 Gnade čas takrat bo preč;
 Treba bode v luknjo iti,
 Kjer se ven ne more več.

Navadna nehvaležnost,

Nekdo je bil, pripoveduje Štefan od s. Pavla, zavoljo velicih dolgov v ječo veržen. Vsi prijatli so ga pri ločenji tolašili in mu terdno obljubili, de mu hočejo pomagati. Pa dan za dnevam, leto za letam preide, od obljubljene pomoči le ni nobeniga sledu. Poslednjič zrastejo ubogimu jetniku tako veliki nohti, kakor nekdej Nabuhodonorju. Vrèze si torej en noht, kakor peró, stolče oglja, ga zmeša s svojimi solzami, si napravi tako črnilo in piše svojim nehvaležnim prijatlam.

O, ko bi bilo ubogim dušam v vicah vsaj kaj taciga mo-
goče, kako pogostne pisma bi marsikteri nas prejemal!!

Zastavica.

Poglej dobro podobo! potem ugibaj! ali so take mertvaške glave od|beračev, ali od kmetov? gospodov ali cesarjev, ki so kdej kraljeve krone nosile?? — Povej, če veš kak razločik med njimi! —

Z miši slon.

Kdor bi rad vidil, kako se miš v pol uri v konja, potem tudi v slona spremeni, naj se vstopi poleg studenca, kamor tri ali štiri jezičnice k kratu po vodo pridejo.

Marina. Je li res, de so se sinoč pri sosedovih kregali?

Laca. Res, res! in pa kako!

Maruša. Saj je gromelo, de sim mišlila, de se nebó podéra.

Marina. Kako pa je vender bilo?

Maruša. Uboga Mina je vpila, de je bilo misliti, zdaj le je bo konec. Mende jo je sirovi sosed klestil in petnajstil, de je groza. Ta žival se je pač opekla, de je tega medveda vzela. Pravi pekel ima ž njim!

Luca. O je padalo, je! — Uboga Mina! Še nič je nisim danes vidila. Mende mora ležati.

Maruša. Na, saj veš, de mora ležati! tudi bo težko kej i ž nje, ker ji je habin mende vse kosti poterl.

Marina. Potlej pa Bog pomagaj. Bo pa sedel v luknji let in dan.

Maruša. Kaj še to! — Se bojim, de bo še kaj družiga! če Mina v 24 urah umerje, bo sosed še celó ob glavo.

Marina. Bog se mu duše usmili! Tedej ob glavo!! — Kaj si bo pač mislila bricova Jera, ki je popred rada za njim pogledovala. Sto sreč zanjo, de si ga ni na vrat obesila. — — Ob glavo! ob glavo tedej! — no, no, se vé de, pravica že ne bo odjenjala.

Maruša. O Bog pomagaj!

Luca. Bog se duše usmili!!

J. t. d. Ne gre sem popisovati, kaj so še na dalje vse tratnale — vse to popisati nimajo naše bukvice listov dovolj, — le toliko opomnimo, de pri vsi reči ni bilo nič družiga kot: sosed je svojiga otroka zastran neke napake nekoliko okregal, in iz tega so te tri jezične sestrice tak hrup zagnale in soseda v smert obsodile!

Pa naj bi se že govorilo
To, kar med prazno slamo gre,
De bi se v miru le pustilo
Tu dobro bližnjiga imé!

Al večdel pa le tako znajo,
Ko dve al tri vkup pridejo,
De bližnjiga preresetajo,
Kot ôse ga opikajo.

F.

Premislek.

Začel sim bahati,
Ošabno hodiť,
Se déla zderžvati
Gosposki le bit.

Prej snažil žvižgaje
Obléko sim sam,
Zdaj raj postopaje
Strežaja imam.

Scer pridno rès likal
M'je čevlje prašně,
Iz žepa pa zmikal
Denarce svitlé.

Tud druge opravke
Mu pustil sim rad,
In nove si davke
Nakladal od zad.

Posjala kot zala
Nam luna je spet,
Je mošnja jokala,
Hitéla drobnét.

In dalje k' je bilo
Pri meni takó,
Se m' huje godilo,
Je slabši le bló.

Pa sréča me pamet
Le vender počas,
K'je boljši kot žamet,
In réčem na glas:

Čak čakaj! me vodil
Ne bodeš za nós,
Ne k'meni več hodil,
Sim ptiček ti kós.

In dal sim, mi stréči,
 Strežaju slovó,
 In bolje k' sréči
 Mi kmalo je blo

Prej kolkrat v zadregi
 Sim révež jaz bil,
 K' se nisem v zlégi
 Še spametval bil.

Hej! zdaj pa možujem,
 Kot pametni zna,
 Kar kól' potrebujem
 S napravim lohkà.

Čak čakaj! me vodil
 Ne bodeš za nós,
 Ne k' meni več hodil,
 Sim ptiček ti kós.

Prej mogel plačvati
 Sim svojo lenóst,
 Zdaj pa me bogati
 Rok delo, modrost.

Prepévam, berlizgam,
 Me delat' ni sram,
 Uriskam in žvižgam,
 Postopat' ne znam.

Čak čakaj! me vodil
 Ne bodeš za nós,
 Ne k' meni več hodil,
 Sim ptiček ti kós.

Gotovo sim sréčin,
 Kar nisim lenuh,
 Jméj to nesréčin
 V' izgled zavalub.

Nepričakovano snidenje.

»Odriga« ta bil je pravi
 Terdoserčen odertnik. —
 Smert je prišla, ga zadavi;
 Dušo zgrabil je hudnik.
 Satan švigne, hitro skoči,
 Ž njo v pekel vesel leti,
 Stanovanje ji odloči
 V odertniški ulici.
 V čudni, novi ves napravi
 Se sprehaja nov mestnjani
 Po peklenški krog državi;
 Pregleduje kraj neznan.
 Sreča znanca un'ga, tega. —
 Ga pozdravlja vsak pajdaš,
 Kakor tam je splohna šega:
 »Ha, ha brate! kaj si naš?«

In med druž'mi sreča tudi
 Svojga hlapca rajniga,
 Stopi k njemu, se začudi,
 In v zavzetji praša ga:
 »Kak si ti se sem pridružil?
 Kaj ima tud tebe škrat!!
 Saj si vender zvesto služil,
 Bil si dober, molil rad!« —
 »De se moram tukej peči,
 Tega krivi ste mi vi,
 Ti si kriv mi! hočem reči,
 (Sva tovarša, zdaj sva ti.)«
 »Ti pogubil si me spaka!
 Ravno ker ti zvest sim bil;
 Ti oderal si s'romaka,
 Jest sim nože ti ojstril.«

Poredni sin.

(Zgled slabe zreje.)

V vasi L. na Gorenskem je živel dober kmetovavec, z imenom Lukež. Njegova žena je bila Jera. Živel sta v miru in edinosti med sabo, in bilo je vsega dovolj. Imela sta tudi več otrok, ki so bili zdravi in veseli in so čversto rastli. Nastale so zdaj za starše večí skerbi, kako svoje otroke prav izrediti, da bodo enkrat dobri kristjani in da jim bo dedšina očetova kej zdala. Oče Lukež je bil previdin pa ojster mož, in kej zelo mu je bilo per sercu, da bi se vse v njegovi hiši v lepim redu godilo, posebno pa da bi se otroci lepó vèdli in le koristnih reči vadili. Učil in svaril jih je torej, kolikor je bilo mogoče in potrebno, da, še celó s šibo je zaterdil, če ni lepa beseda pomagala. Tako bi jih bil on prav lahko z božjo pomočjo dobre otroke in kristjane zredil — toda žena Jera mu ni šla na roko; pačila in kazila je, da je njegov trud slabo zdajal, da je bil slednjič tudi zastonj. Bila je pa Jera sicer varčna gospodinja, ki je vedila vsaki krajcar prav obrniti in možu v vsim vstreči; pa njeno od nature že mehko serce se je per otrocih še bolj spridilo, in tako je iz napčne, ne iz prave ljubezni otrokam škodvala in sebi, možu pa, da ga je v prezgodnji grob spravila. — Tako deleč zapelja napčna ljubézen starše! — Tako si pletejo starši sami v svojih otrocih šibe, ki jih pozneje hudo hudo občutijo! — Iz sledeče in iz več družih povest in vsaki dan v življenji se lahko vidi, kako hudo da se taki starši pregreše, ki izrejo svojih otrok zanemarijo! — Janezik, narmanjši njunih otrok, je bil kej perljudin otrok, zato si ga je posebno mati za svojega serčika zbrala. Oče je vse enako rad imel, pa tudi vsacega, če je bilo treba, po zasluženji poštrafal. Janezik je začel odrašati, pa čim večí, tim poredniši je perhajal, posebno ko je vidil, da ga mati radi imajo. On ni nič hudega storil, če je tudi vse prebernil; koj je bil ogenj v stréhi, če je imel štrafan biti. Mati ga je vselej na vso moč izgovarjala: da je še

revčik neumin, ali da je morebiti kdo drugi to in to dopernesel, da se še ne spozná, itd. Od molitve ni bilo govornice per njem, vsaj, je djála mati, mu še ni treba, je še mlad, se bo že sčasoma naučil, ko bo več vedil. Po očetu se ni vpraševalo, pa če je tudi kej zapovedal — Janezik je mogel vselej izvzét biti! — Enega dne pride Lukež s polja domú. Jokaje se mu pridejo starji tri hčerke pred hlev naproti, ter mu potožijo, da se je Janezik doma prav gerdó vèdil, da jih je s pálico mahal ter jim šolske bukvice omazal in potergal; da so sicer materi povedale, pa da vse ni nič pomagalo, ker so jim začeli s šibo žugati. Lukež gre v hišo in pokliče malega poredneža pred-se ter ga vpraša, kaj je vender s sestrami počel; pa namesti kej odgovoriti, se berž začne kremžiti, jokati in vpiti. Ravno zdaj pa stopi tudi mati v hišo in serdito zareži nad možem, kaj da otroku hoče, da se zmirej joka?

»O nič še ne!« odgovori mirno Lukež in reče dekletam, naj mu pernesejo bukvice kazat. Vidivši jih se prepriča, da jim jih je res Janezik vse potergal in omazal. »Janezik! sem pojdi in povej mi, kdo je te bukvice poškodval?«

»Jest ne grem, nočem,« zavpije porednež, se začne na vsih udih tresti in beži k materi. Toda Lukež ga v naglosti še ubêre, da mu pertisne par toplih. Zdaj se pa tudi Jera ni mogla več zderžati, vsa jezna se Lukežu zoperstavi ter mu reče: »Kaj vender zmirej otroku hočeš? Ja, Ja, dobro vém, da ga viditi ne moreš, da ti je tern v peti. Nič hudega ni on storil, to jest dobro vém; kaj pa je tudi na tem, če je nekoliko z unimi igral? žalega ni nobeni nič storil. Kaj ne, tak otrok bo že prav tepel, ker imá toliko moči? Pa vsaj se hodijo k tebi le zato izgovarjat, ker vedo, da jim vse prav daš? Rečem ti pa, da mi tega otroka per miru pustiš — ubi mi ga, kaj boš potem od tega imel?« Potem se oberne k dekletam, in še té dobro ošteje, da bi ja nikdar več kej tacega ne poskusile. Ko je bilo vsega dovolj, vzame otroka in ga pélje vun spod nog, ga tolaži, da naj bo le tiho, vsaj bo kmalo bolji. Pa ni

bilo bolji, še le huji je bilo, čim večí, tem poredniši je perhajal. Lukež je tudi ženi večkrat zavolj tega kej rekel, ko sta bila sama; mirno pa dobro ji je na serce govoril, kako da je vender nespametna, in da tako početje, taka izreja ne bo dobrega konca imela. Pa bolj ko se je perzadeval, jo omečiti, bolj se je ustavljala, bolj se je potegovala za svojega Janezka, češ, da je pridin, in da mu ne sme nihče nič žalega storiti. Bilo je tudi zdaj s hišnin miram per kraji; poprej sta si bila tako dobra, zdaj pa vse drugačna v mislih in v djanji. Jera se tudi ni dosti zmenila za predpostavljene, za g. fajmoštra in g. učenika. Pošiljala je sicer tudi svojega ljubega Janezka v šolo, pa porednež domá, je bil tudi velik porednež v šoli. Mislil si je, da je še zmirej domá per materi, da smé tedaj početi, kar se mu zljubi. In res je v šoli nagajal na vse kraje, zdaj učencam, zdaj učenika, da še nikoli ne tacega. Od konca so mu sicer perzanasali, ker je bil Lukežev; vender ko le ne jenja, sporoči zdaj učenik očetu Lukežu, naj ga sam domá kaznuje, kakor ga hoče. Lukež sklene rés tudi svojo poskusiti, in sicer z lepim še, naj veljá kar hoče. Zapové namreč Janezku, da bi ga njegove napčenosti v šoli opomnil in posvaril, bukvice pernesti. Toda Janezik čutivši, kaj da bo, ne čerhne besedice, gre potuhnjeno proč, in se ihti, kakor da bi bil Bog ve kako zeló že našeškan. Oče pa o svojim terdnim sklepu, otroku termo zbiti in ako je mogoče, poboljšati ga, pokliče Janezka nazaj in mu ukljub vsemu poganjanju matere za otroka napove (štrafingo) kazen za njegovo svojoglavnost. Dobil je za južino kamen pa kozarec vode. Ker pa še le ni dal mirú, in je s svojo termo vse hotel prežugati, vzame Lukež šibo in ga dobro našeška.

Zdaj pa je bil tudi ogenj v strehi. Mati Jera, viditi, kako da je njen sinko tepen, se razjezi prav po babje in leti narprej pred moža, ga dobro ozmerja ter mu zapové, da imá otroka zmiram pustiti; potem pa se vzigne čez g. g. učenika in fajmoštra, jima daje vpričo vsih otrok tako gerde primke, da je bilo groza — da naj se le še enkrat derzneta, Janezka zato-

žiti, ali mu kej žalega storiti, bota že skupila, da bota pomnila. Z eno besedo, vsi so jo bili zdaj skupili: mož, ki je otroka po zasluženji poštralfal; sestre so bile namesti nepokorneža dobro okregane; g. g. fajmošter in učenik sta pa namesti zahvale prejela nehvaležnost; samo Janezik je dobro opravil, dobil je zdaj od matere na vso jezo jesti vsega dobrega dovolj, da se je še preobjedel, in dolgo časa potem bolehal. Ko spet ozdravi, se oživé z zdravjem tudi poprejšnje serboritosti in spet ni hotel nič pokorin biti. Vender pa ni smel, ker je bil bolán, žalbese-dice slišati, vsaj tako je mati hotla. Ker je bil sčasoma zmirej večí in močnejši, bi bil tudi lahko per delu veliko pomagal, ako bi bil sin, kakor se gre; ako bi mu ne bila mati zmirej potuhe dajala. Ker mu za očeta tudi veliko mar ni bilo, je potem delal, kakor se mu je zljubilo, vsaj mu je mati vse prav dala. Imeli so že zdaj velicega poredneža per hiši, pa sčasoma bodo še večega, še hujega dobili, ker imá slaba zreja hude nasledke. Za 4. božjo zapoved je bilo materi malo mar, kakor si dandanašnje ljudje pogosto pogosto za vse božje zapovedi malo zmenijo. Veliko je zdaj staršev, ki postavim malim, če tudi niso vanje zaljubljeni, vse pregledajo, jim delajo prelepe oblačila, če jim tudi beraška palica hudo na vrata bunka, in namesti jih k molitvi perganjati, se pa zgovarjajo, da je še prezgodej, otroče še ne razumé, kaj je to, kaj govori — pustimo ga — bo že, ko bo večí. To so navadni zgovori. Sploh zdaj res starši preveč svojim otrokam skozi perste gledajo, bodisi v mestu ali na kmetih — in tako se ne učé ne moliti ne v cerkev hoditi, ne sploh kersanskega vedenja. Starši pa se per vsim ter še srečne počutijo in ne vidijo kar nič v daljavi meglice, ki bo kmalo hudo uro napravila — ménim pa tiste otroke, ki so slabo zrejeni; iz tacih ne bo nič prida, sebi in drugim so v nadlogo in pohujšanje, staršem pa belijo glavé, in so jim še hujši kakor huda ura, ker jih imajo vsaki dan nad seboj; zakaj otrók »kterimu se njegova volja pusti, osramoti svojo mater« pravi sv. Pismo. Včasih sta obá, oče in mati, napéne zreje kriva;

včasih le mati, in oče bi rad vse dobro storil, včasih je pa ravno narobe. Resnica pa je, da so starši večidel taki, kakoršni so v mladosti bili, zakaj kakor mladost, tako starost! — Oče Lukež se je per tacih nadlogah videzno staral; bolelo ga je v dnu serca, da se je zoper njegovo voljo tako godilo; kmetija je tudi pešala, ker nekaj so otroci odnesli, ki so se pomožili; nekaj pa je bila materna svojeglavnost kriva, da ni bilo več blagoslova božjega per hiši. Tačas so bili tudi dali Janeza v Goratan k dobremu kmetu, da bi se bil nemško govoriti, pa tudi kmetovati naučil, ker domá ni bilo shajati ž njim. Toda zastonj je bil gori. Čez leto in dan se pertepe nazaj, in bil je čas zgubljen in denár. Lukež se ga ustraši, pa kaj je hotel? vsaj je bil zdaj porednež do verha velik, in če že prej s šibo nič opravil ni, koliko menj zdaj! Peršli so zdaj križi za križi v Lukeževo hišo; kjer se je kej napčnega zgodilo, bil je Janez vodnik vsega. Da je pa mogel zmirej okoli, jemál je domá denar skrivéj. Lukež mu ni smel z eno besedo nič reči, mati Jera pa je še zmirej k vsemu molčala. Ker so tedaj le bolj posli polje obdelovali, je šlo vse rakovo pot. Sin je delal, če se je njemu poljubilo. Sicer pa se je bolj trosilo, kakor varvalo in bile so še tudi zraven slabši leta. Tudi g., fajmošter so, poredneža parkrat posvarili, pa ni se zménil za njih opomine; vsaj kdor staršev ne spoštuje, tudi prejpstavljenih spoštoval ne bo! — — Lukež med tem umerje in zapusti dóm ženi. Zdaj pa sta bila na kónji, mati in njen sin. Hitro ga postavi kot gospodarja; mu zroči vse, ter se v vsem njemu podverže. On tudi rés prevzáme, pa je bil gospodar, da se Bogú usmili! kako je pa tudi hotel gospodariti, ker se ni nič poboljšal; ker mu je za cerkev celo malo mar bilo in je le včasih kako okroglo mašo vjel. Ob nedeljah in praznicah pa ga je bilo zdaj v tej zdaj v drugi kerčmi viditi, in kar sirovost zadéne, prekosil je vse druge. Marsikteri drugi je še morebiti domá kej strahú imel, le on se ni ničesar bal, ne matere, ne Bogá. Ob delavnikih je ali polégal, ali pa je zbral svoje pajdaše skupej, da so igrali

in visoko igrali. Škoda je bila večidel njegova. Per takem gospodarjenji so davki zastajali, in ko se jih je več nabralo in ni bilo s čim plačati, so poropotali na boben, in šla je zdaj kравica zdaj prešiček iz hléva. Potem zastavi več njiv in travnikov, vsaj je zmirej kej potrebeval za igro in vino. Materi so se zdaj počasi začele oči odpirati, ker je že tolikanj lepega nad svojim sinam doživéla in še v prihodnosti doživeti imela. Po malim pa bolj na tihim mu zdaj pa zdaj kej reče, pa kaj je pomagalo? On je še ne posluša ne; ali pa jo zaverne, da je mogla koj molčati. Zdaj bi bila pač rada drugače iméla, pa kaj ko je bilo prepozno? Tako in pa še vedno huji je delal in živel malopridni sin naprej — mati pa je mogla k vsemu molčati, in še več kot molčati — občutiti je móгла večkrat na svojim telesu šibo, ki si jo je sama spletla, ker ni sina pobožno zredila. Vsaj je bil cél divjak in ni poznal četrte zapovedi ne v tem ne v drugim pomenu. Tako je bil divjal enega dné, pridši s semnja pijan domú. Strahú mu ne gré nobedin na dvoriše konja spregat. To viditi buti on kakor strela v hišo, razsaja in ropotá, da je bilo groza! Hotel je to in to imeti; ker pa vidi, da se mu ne stori volja, popade zdaj enega zdaj družega in slednjič tudi mater in jo vlačí za kite po hiši gori in doli, da je revica skorej omedléla in potem tudi do trdnega zboléla. Sosedje so sicer na pomoč perleteli, opravili pa niso nič per takim divjaku; le priča so mogli biti sirovosti razujzdanega sinú. Kdor je imel oči odperte, si je lahko koj posnéł nauk o zadevi napčne zrėje, zakaj godilo se je vse dosti očitno. Tako razsaja in divjá po hiši še precej dolgo, dirja zdaj v to zdaj v drugo sobo, in zadnjič ravno ko hoče iz čumnate po štopnicah doli, ga zadéne roka božja — zderéi mu, zarópota, pade znak in per tej priči umerje. To je bil konec tega malopridnega sinú, strašno ga je bilo viditi mertvega, brez sprave z Bogam in ljudmi. Vsaj tudi ni bilo drugače mogoče, ker je bilo vse tako hitro! — Z materjo je bilo pa tudi zdaj per kraji. Nekáj zavolj serčnih bolečin, nekáj zavolj tepenja se vleže in nikdar več ne vstane. Kmalo

potem tudi umerje popolnoma spravljena z Bogom. Pred pa je že začela spoznavati, kako napčno da je ravnala s svojimi, da pač zasluži toliko nesrečo, ker ni poslušala ne možá, ne družih ljudi; zdaj pa v bolezni jo je to tolikanj huji imélo, ker bilo ji je zmirej pred očmi, kako zeló da se je z napčno zrejo pregrešila. Potožila je tudi vsakemu svojo nesrečo in nespamet, zraven je pa tudi vsacega, posebno pa starše koj prosila, naj se vselej njé spomnijo, in gotovo bodo práv záse in za svoje otroke skerbéli in enkrat vesélo starost doživéli. In točila je v znamenje svoje britke žalosti in resničnega kesanja grenke solzé notri do smerti.

O da bi se pač vsim staršem še za časa oči odperle, da bi redili svoje otroke v strahu božjim, da bi jih ne ljubili iz napčne bolj natorne ljubezni, ter ne zagovarjali edin drugega, temuč da bi jih iméli kot od Bogá zročen dar, kterega bo enkrat ojstro iz njih rók nazáj tirjal. Skerbite, da bodo koj od mladega začeli Bogú služiti » ker je dobro za človeka, kakor pravi sv. Pismo, ki jarm Gospodov nósi od svoje mladosti.« Če bi per vsem tem kdaj v nemarni biti hotli, o spomnite sebe in otroke četerste božje zapovedi, ktera vas in otroke zadéva, zakaj kdor je ne dopolni, ne bo po besedah božjih dolgo živel, in ne bo se mu dobro godilo!

Stara povést v novi obléki.

Sv. Pismo nam pove več lepih zgledov, ktere imamo posnemati; pové nam pa tudi slabih dosti, kterih ne smemo posnemati. In v drugo versto spada naslednja povest. Več bravcov jo je že morebiti v mladosti bralo ali tako slišalo, pa nič ne dé, če jo starši še enkrat preberejo, in sebi in svojim otrokam dobro kakor pravijo »zatajčajo.« Dandanašnje ne bo nikomur od več, nikomur ne bo škodvala. Je pa zgodba od sta-

rega Helita in njegovih dveh sinov. Héli je bil predzadnji sodnik in viši duhóven v Izraelu. Takrat pa še Izraelci niso iméli tempeljna, ampak le sveti šotor, kjer je bila »skrinja zaveze« shranjena in vse drugo, kar je bilo k službi božji potrebnega. Viši duhoven je opravljal z nižjimi vred službo božjo ter tudi varoval sv. šotor. Heli je imel dva sina, Ofni in Finez. Bila sta tudi duhovna, pa ne dobra ampak slaba, ne k časti božji, ampak k sramoti. Bila sta hudobneža, da jima ga ni bilo para, in ljudstvu v kar veliko pohujšanje. Če je kdo kako žival daroval, nar boljši dél od nje je mogel Bogú darovan biti; potem so nekaj dobili duhovni, ker so le od desetine in od darov živeli — vse drugo pa je bilo skuhamo ali spečeno, da so potem darovavci snedli. Tu tedaj sta Ofni in Finez vse gerdobije počenjale, pokradla sta večidel nar lepši meso iz lónc, da je ljudstvo le malo dobilo pa ravno zavolj tega zelo pohujšano bilo. Edin za drugim hodijo zdaj k staremu Helitu tožit, ter ga prosijo, naj vstavi tako pregrešno ravnanje. Heli to slišati, se sicer zavzame, pa namesti da bi bil oestro poštrafal svoja poredna sina, jima le mehko zaterdi — in pusti ju v miru. Bil je sicer pobožen, bogaboječ mož; toda do svojih sinov je bil vender premehak in predober, ker jima ni dal, kar sta zaslužila — pa ravno to tudi ni bilo prav! — Hudobneža sta delala zmirej huji, pohujšanje je bilo zmirej večí; pa sej tudi nikogar ni bilo da bi ju bil po zasluženji poštrafal. Heli je bil tak oče, kakor jih je dandanašnje več, ki mislijo, da je za otroke šiba prehuda, da preveč peče — da se mora nasproti per otrocih vse z lépim dognati. Prav to, kjer je ni treba; kjer je pa vender le potrebna, bi bilo pa grozno napčno, če bi je ne hotli rabiti. Zakaj so otroci, kakor nektare živali, ki se ne poboljšajo pred, dokler niso parkrat dobro tepeni. Kdor ne sliši, naj pa čuti, in šiba novo mašo poje.

Per sv. šotoru je pa služil tudi pobožin mladeneč, z imenom Samvel. Starši njegovi so ga bili Bogú v službo obljubili, ker so ga po obljubi tudi od njega prejeli. Samvel je živel lepó

in Bogú dopadljivo, tedaj ravno nasproti Helitovima sinama. Spal je s Helitam per sv. šotoru, kjer je imel stražo.

Dolgo časa je terpel Bog to hudobijo v sv. šotoru ter čakal Helita, da bi se vender spregledal in in pohujšanje ustavil; toda zastonj. Zdaj je pa tudi bila méra pregreh polna in roka božja udari siloma. Perkaže se (Bog) Samvelu, ter mu napové, da bo Helita s sinama vred štrafal. In to se kmalo zgodi. — Vojska s Filistejci vstane, Izraelci gredo v boj, pa so premagani, skrinja zaveze, svetišče Izraelovo vzeto in od sovražnikov odpeljano. Veliko tavžent je bilo ubitih, med njimi tudi Ofni in Finez. Celi Izrael je žaloval, da se Bogú usmili, ker bila je skrinja zaveze v rokah sovražnikovih, armada pa deloma pobita, deloma razpodena!

Stari Heli sedi ravno pred sv. šotorom, ko pride poslanec ves spehan, mu sporočit nesrečni konec vojske. S strahom in žalostjo mu perpoveduje eno nesrečo za drugo — Heli pa to slišati, se ves tako prestraši, da se mu stol zavzigne, da itnisko pade in si vr at zlomi.

To je povest od starega Helita in njegovih dveh malopri-
dnih sinov, kakor nam jo pové sv. Pismo. Glej zdaj, ljubi moj
bravec ali bravka! kako Bog zanikerne starše štrafuje! Heli
je bil sicer pobožin mož, nič mu ni bilo reči — on ni kradel,
ne goljufal, ne ubijal, in tudi ne zakona prelomil — kaj pa je
tacega storil? — Svojih otrók ni prav varval in redil — zato
ga je Bog tako strašno štrafal. Ta nesreča se ni tje v en dan
perpetila, Bog jo je bil po Samvelu že naprej oznanil staremu
Helitu, ker se ni hotel spametvati in svojih sinov poštrafati.

Hotel bi, da bi to zgodbo vsi starši sami brali ali si jo
vsaj brati dali, potem pa da bi so jo globoko v serce vtisnili
in ne tako delali, kakor je Heli delal. Kako veliko staršem
se zlomi še dandanašnje vrat, če ne ravno tako kakor Helitu,
pa še na veliko hujši način. Ali ni to strašno življenje, če
starši od svojih otrók v starosti le pičel živež dobivajo, če
jim ne delajo poštenega oblačila, če jih zasramujejo, tepejo itd
kar me je groza dalje govoriti? In kdo je vsega tega kriv? Kdo
drugi, kakor starši sami, ker niso svojih otrok pobožno in ker-
šansko zredili?

Ta zgled je resničn in vekomej veljá. Imejte ga pred oč-
mi, da si ne bote spletli šibe, s katero bi vas potem vaši lastni
otroci v starosti topli! —

Zmešnjava.

O kam prišli smo mi v zdajnim časi!

Narobe vse, kar vidiš, se godi,

Al tù al tam. kjér hočeš se oglasi,

Boš zvedil, laž terdilo moje ni:

Gospod bo klapec, ta gospod počasi,

Mladosti hoče starost' meti kri;

Oskerbi enga, njega ti napasi,

Obrékvat nehvaležni prec te h'ti,

Velike hoče majhni bit postave,
Možicu so možici vsi možjé,
De s'nima čevljev pet od nog do glave,
Pa on, da j'pertlikljine sin, ne vé;
In glej, tako na svet' je vse narobe,
Popis le slab je moj zmešnjav podobe.

J. V.

Plés.

Kaj védno derdra in se bliska po mesti,
Ko slišal b'se groma ropòt?
Stanice jaz čutim se okna potresti,
Je hudga vreména klopòt?
Saj zvézde na nébi ko biser' migljajo
In luno prijazno soséde obdájó,
Oblaka ni vidit', ne slišat' vetróv,
Visoke višave so mirne gotov'.

Ne bliža se ure nam hude strahota,
Kar slišim, ni groma ropòt;
Ne bliža se jézna viharjev togota,
Ko mislim je podkve topòt.
Glej, jaderno dirjajo konji z vozovi,
Da močno bobnijo predméstja mostovi!
Življenja veseli se vozjo na plés,
Ne more se vidit' verténje kolés.

Pač mika mladénčev marsktérge plesati,
Ko b'penez' pripustli mošnjé',
Z dekličí se berhkimi tamkaj sukati
So njega nar slajši željé;
Pač dvico, ko sliši okrógle nar'jati,
In pare in pare v kroge derčati,
Pač vleče jo tjékaj, pač bije serecé,
Per miru ne morjo ji biti nogé.

Veselje si sédež je tamkaj zvolilo,
Migaje začelo kraljvat',
Želėti kar more si človek, obilo,
B'si mislil, ponuja mu zbrat'.
Tam žalost resnično ne more stanvati,
Njo radost prisili in mora bežati,
Tam zginejo težke iz glave skerbi,
Tam sléherna stopnja veselje rodi.

Al kak so zunajne blišobe lažnjive,
In radost kraljica na videz le tam,
Kjér strasti človeka se močno goljfine
Med plésam glasijo z bobnéčimi tlam'
Scer slišjo vesel' se godenja glasovi,
In urno, ko gnali b'jih hudi vetrovi,
Zamaknjen v plés par za param hiti,
Pa sladke nam vender dovoljnosti ni.

Rés viditi fletno je pare derčati
Ko zrakni vertine b'jih vertil,
In slédnji previdnih bi mogel obstati,
De plés bi zavréči ne bil:
B' sé pamet, spodobnost in zmérnost verstile,
In z voljnostjo truplo v plésu blažile;
Al kar bi vošiti pri rajanji blo,
Pogosto pogosto čislano ne bó.

Marsktere, oberneš od plésa pogléde,
Zaglédáš otožno slonét;
Tu slisiš memrát' nerazumne beséde,
Tam vidiš devico bledét;
Zdaj skrivši zdihuje, de j'sapa zastaja,
Zdaj huda jo naglo togota obhaja;
In téga kaj vprašaj, on védno reži,
Tam eden šentari, ta škriplje z zobmi.

O teh le veselje, kot druge, ne mika,
Tù zanje pač radosti ni!
Nektere ošabnost razžaljena pika,
Čas drugim prijetni kazi;"

V tem-le tli ogenj ljubézni nečisti
In unga tam grize strast močna zavisti;
Spét drugi se védno v kroge verté,
Al večkrat edino le sebi v gorjé!

Glej, komaj de sope, izpéhano pade
Od plésa na stole deklè;
Pač léta cvetoče prikrajša si mlade,
Pač rožica véti začne;
Pred, zala prijetna kot lepa vertuica.
Zdaj véje in véje počasi devica,
Zdaj véje — ni dolgo — uvéne zarés —
Cvetlice utergal ni drugi kot plés. —

S prijazno svetlobo ko solnce posije,
Popolnoma radost zbeži:
Mošnjica v žepu zdaj lačna prevpije,
S gospodam ponočno veselje roti;
Ko drugi ob zarji se zjutraj zbudijo
In k délu dovoljni, spočiti hitijo,
Pač zgube té tare in peče obud,
Plesanja plačilo: nevolja in strud.

Verh téga je morde v vestno grizénje
Marskeri še znotrajni mir,
Zgubivši dozdejno vse mirno življenje,
Zapravil v plesavnim si tir' —
Zatorej ne mika naj rajanje tebe,
Ak sréčnega hočes obvarvati sebe;
Zatoraj ne tare naj tebe zavist, —
Ostaneš od plésa, je tvoja korist.

J. V.

Kratkoasčnice.

Lakomniga skopuha, ki je povsod znan bil, zaverne noč in hudo vreme v samotno kerčmo. De bi mu ne bilo treba nič plačati, noče nič večerje in prosi, de bi ga v hlev spat peljali. To se zgodi. Drugo jutro vstane, in vpraša, koliko de je dolžan? Kerčmar, ki ga je dobro poznal, ga pobara: Kje ste spali? — »V hlevu, v hlevu!« odgovori urno skôpuh. »Tedej, mu reče kerčmar, plačate 6 krajcarjev; zakaj od človeka na postelji rajtam po dva krajcarja, od živinčeta v hlevu pa dva groša.« — To ga je splačal!

»Ogenj! — Gori! Gori!« zavpije nek pridgar, ko med priago zapazi, de veliko poslušavcov spi. Na ta klic se vsi zbudé in vzdigujejo glave po koncu, vprašaje, kje de gori? — »V peklu gori!« zagromi pridgar, »v peklu je ogenj za vse tiste, ki tako zanikerno božjo besedo poslušajo, kakor vi!« — To je pomagalo, de niso več dremali.

Pijanec poprosi na smertni postelji kozarec vode. Njegova žalostna žena reče: Hvala Bogu? si se vender poboljšal; vse življenje je nisi pokusil, zdaj je pa prosiš. Bog ti daj se ozdraviti, zdaj se bo vse drugači dalo s teboj živeti.« — »Nak, več ne bom ozdravel, odgovori mož, in ravno zato hočem še

vode imeti; saj veš, de se mora človek smertno uro z vsimi sovražniki spraviti; voda pa je bila — vedno moj nar veči sovražnik.

Pijanec.

Bila sta zakonska: žena vsa spoštена, mož pa takó pijančevanja privajen, da uboga ženica tudi enega veselega dné pri njem iméla ni. Namesti miru in vedenja v duhu keršansko-zakonske ljubezni je bil pogosto slišati toliki krik, takšin prepir, in taka kletev, da je bilo joj!

Žena, o serčnih željah, moža pijančevanja odvaditi, sklene to s pomočjo sv. vére speljati. Preskerbi tadaj možu nov kozarec z lično Ježuškovo podobo na dnu misleč, da se bo vendar poboljšal, ako bo vsaki dan in pri slednjim požirku takó lepó in prijazno treznosti opominjan. Ali kako se je réva goljufala! Zdaj še le ga je prav sékal. In ko ga žena vsa žalostna, ne s hudo tem več z lepo svari in opomni, da ga je s tem kozarcem in

z Ježuškovo podobico poboljšati hotla, ji mož krohotaje odgo-
vori, rekoč: He ja, ljuba moja, vse prav, ali če hočem Ježuška
viditi, moram poprej vse čisto izpiti, in da ga prav pogosto
glédam, tudi prav pogosto pijem.

Bog pomagaj, si misli skerbna, pa usmiljenja vredna žena,
vendar ako ljubézen ne pomaga, bo morde strah kaj več izdal.
Napravi torej drugi kozarec, in sicer kozarec s hudičem na
dnù. Ali kaj pomaga! Mož je pijančeval od zdaj le še toliko
bolj. Resnobno ga zato dobra žena pokrega, ali pijanec se na
vse gerlo krohota, rekoč: O ljuba moja, kaj vender le misliš?
Ali ne veš, da ne smé vrag tudi kapljice ne dobiti, in to je,
zavoljo česar jaz kozarec za kozarcam vselej do dna spraz-
nujem?

Práv pijanec se ne zméni
Ne hudiča ne Boga,
Ker od duše višej ceni
Sljo prekletga pjančevanja.

Nekaj za hišne gospodarje.

(iz Zalokarjevega umnega kmetovanja in gospodarstva.)

Vsak umin človek vé, da brez pametnega in lepega reda nikjer nič prida biti ne more, in da srečin izid vsega našega početja visi z dobrega reda. Zatorej je pa tudi umnemu gospodarju poglobitna skerb za dober red per hiši (naj si bo že v zadevah dušnih ali telesnih reči), kar se v lepo hvalevredno navado spremeni, da potlej pravijo: to je šega, to je navada per hiši, in se novim poslam naznanuje, da vedó, po kateri hišni navadi se morajo v novi službi ravnati. Kjer tega ni, déla vsak, kar hoče.

Znano je pa, da ni per vsaki hiši enaka navada in da tudi vsaka hišna navada dobra ni, ker so okolišine po svetu grozno mnoge in razločne. V poglobitnih rečeh naj bi bila v enim kraju, v eni soseski ena navada, ker okolišine niso tako razločne, da bi bilo prav in pametno v vsaki hiši drugo navado iméti, v majhnih rečeh pa se ve da tudi v eni vasi per vsih enaka ne more biti.

Semtertje so hiše, v katerih nedobre navade kakor podedvane kraljujejo, kakor da bi mislil, da ne smé drugačna biti, da se mora tako delati, živeti in ravnati, kakor pred. Tako pa je šlo in še zmirej gre gospodarstvo rakovo pot, — in gospodarji sami ne vedó, zakaj in kako? Dober, umin gospodar pa pride za takimi kilovci, vpelje novo navado, in kmalo se začne vse boljšati.

Sledé tedaj tukej v podučenje nektere slabe in dobre navade, po katerih pride gospodarstvo rado na dobro ali pa na zeló.

Slabe navade per hiši so:

Zvečer dolgo čuti, zjutrej pa dolgo ležati; ker po noči se ne le malo stori, ampak se tudi svečava po nepotrebnim žge; zjutrajni, nar boljši čas pa se, posebno po letu, zamudi.

Slaba navada je: Nobenega stanovitnega časa za jed ne imeti, ampak ali zmirej jesti, ali pa vsak záse, in ne vsa deržina skupej; ali pa več jedi napravljati, da ostaja in se spridi.

Slaba navada je: Per jedi sčakovati se, ali pa tačas nar več opraviti imeti, ko je treba vsim kmalo k mizi iti, ker s tem se veliko časa nerodno zgubi, in jeza budi.

Slaba navada je: Ob novini veliko več in boljši jedi napravljati od družih časov, ali pa še celó neumne gostarije in pojedine, posebno na mali kmetii, postavim: likofe po mlatvi itd. ker ob tem veliko mine, kar potlej manjka. Plačal bi mlatiča, pa naj gre!

Slaba navada je: Na vsak sejm, na vsake shodiša brez potrebe hoditi, in ko so denarji, nepotrebne reči kupovati, na prave poznejše potrebe pa ne zmisliti.

Slaba navada je: Potrebne dela odložiti, nepotrebne pa ali vsaj odloživne prej delati; ali pa vsakemu per hiši pustiti, da dela, kar hoče, in kadar se mu ljubi, kakor da bi gospodarja per hiši ne bilo.

Slaba navada je: ključev od žita, vina itd ne spravljati, ampak jih na takim kraji pušati, da posli in mladi ljudje in drugi lahko do njih pridejo.

Slaba navada je: Dopustiti, da vsak per hiši zopoveduje; to napravlja veliko zmešnjáv, dovolj vpitjá in jeze, pa malo pokorsine in malo dobrega dela.

Slaba navada je: Dopustiti, da posli živavdi kladejo ali valé po svoji volji, in da v tem ni ne mere, ne tehte, ne časa in nobenega predarka ne, in ko zmanjka, pride klapec in reče: Ni več! —

Take in še veliko družih enacih nedobrih navad je, ki gospodarstvo peljejo v zeló.

Dobre navade per hiši so :

Zjutrej ob uri vstati, in zvečer ob uri k počitku iti in moliti.

Dobra navada je: Nič jesti, razun ob uri trikrat na dan, in vsi skup, in le v težkim delu kej majhnega še vmés; sploh pa nikoli preveč ne jesti, ker je nezdravo in greh.

Dobra navada je: Umno preudariti, koliko jedi je za vsacega dosti in prav, da ne manjka in da ni potrate, in se skerbi, da so jedi čedne, dobre in tečne.

Dobra navada je: Vse nepotrebne stroške opustiti, in vsakemu, kar mu po pravici gre, o pogodu dati.

Dobra navada je: V vsim, per ljudéh, per živini in povsot gledati, da nič po nepotrebnim ne mine.

Dobra navada je: Vsakemu svoje delo vsaki dan odkazati in gledati, da se urno, prav in dobro stori.

Dobra navada je: Vse snažno in čedno imeti, v hiši, okoli hiše, v hlevu, per živini in per orodji in tudi vse orodje na pravim kraji, da se ne rázgubi, ampak se le vzame, kadar še potrebuje.

Dobra navada je: Le za svoje hiše čast in poštenje skerbeti; ptuje ljudi, ptuje blago per miru pustiti, svoje dolžnosti in delo ljubiti, in zmirej perjazzen, mirin in veselega serca biti, kar se zgodi, ako vsak svoje neumne želje kroti, se slabe tovaršije varuje, v Boga zaupa in svoj stan za ljubo imá.

Dobra navada in dober dnevni red je: Vsaki dan sproti po mescih vse svoje prejemke in stroške v perpravljene bukve tako zapisati, da so na eni strani prejemki, na drugi pa stroški, in ob koncu vsacega mesca račun (rajtenga). To bo zanj veliko veljavo imelo in mu bo kakor vaga, na kateri se bo njegovo premoženje vagalo. To bo njemu in še drugim pregled dajalo, koliko vse njegovo gospodarstvo nese, in ga bo pamet

ne varčnosti učilo; ker brez rajtbe ne le kupčijstvo, ampak tudi kmetijstvo terdno stati ne more.

S takimi in enakimi navadami gre gospodarstvo na bolji!

Kjer pa dobrega reda v vsim per hiši ni, ôndi ne more gospodarstvo dobro in veselo biti; per taki hiši ni mirú, ampak vedna vojska, kletev, krik in sovraštvo je in nebenega veselja ne.

Svèt.

Vkriško, o človek! vzdigaj pogosto svoje poglède,

Glej oblake na néb', uč'se minljivosti tam

Glej jih, kot se on' naprej preurno dervijo,

In v višavah zgubé, tudi življenje zbeži:

Glej in zbud'se, če spiš, in čuj in moli in déljaj:

Kratki je čas, in teb', čega zapraviš, gorje!

J. V.

BER

J. Giontini,

*Buch-, Kunst- und Musikalienhändler in Laibach
sind nachstehende Artikel in Auswahl stets
vorräthig:*

Gebetbücher.

Hauber, M., Sveti Post, ali premišljevanje in molitve za vsaki dan svetiga štiridesetdanjskiga posta. Poleg nemškiga. Mit 1 Stahlstich. Laibach 1847. 12 kr., Halblederband 24 kr. Lederband 30 kr., mit Goldschnitt 40 kr.

***Hvala** božja, ali navod, kakó naj mlad kristjan Boga vsak dan časti in hvali. Molitne bukvice za mladost. 4. Auflage. Laibach 1856. 8 kr., in Papierband 12 kr., Lederband 30 kr., drgl. mit Goldschnitt 40 kr.

Jais, P. A., Jesus der Kinderfreund. Kleines Lehr-, Gebet- und Gesang-Büchlein für Kinder. Mit vielen Bildern. Laibach 1854. Steifband 12 kr., ungebunden 8 kr., in Lederband 36 kr., mit Goldschnitt 45 kr., in goldgepressten Pariser-Einband 30 kr., dergleichen mit Goldschnitt 36 kr.

***Jais, P. A.,** Jezus prijatelj otrok, ali pustite priti k meni otročiče. Bukvice polne naukov, molitev in pésem, za svoje ljube farmančike spisal. Laibach 1854. Ungeb. 9 kr., in Papierband 12 kr., dergleichen mit Schuber 15 kr., Lederband 36 kr., mit Goldschnitt 45 kr. In eleganten Pariserband mit Goldpressung 30 kr. Mit Goldschnitt 36 kr.

***Dasselbe** deutsch und krainisch. Laibach 1854. Ungeb. 16 kr., Papierband 24 kr., Lederband 40 kr., mit Goldschnitt 45 kr.

***Jaisa**, Eg. P., Bukvice polne molitev in lepih naukov za manjši in večji mladost, kakor tudi za odraslene ljudi dobre. Poleg nemškiga. Mit vielen Holzschnitten. Laibach 1855. 3. Auflage. 12 kr. in Papierband 20 kr., Lederband 36 kr., drgl. mit Goldsch. 50 kr.

Jezusa in Marije dvoje naj svetejši serce. Molitevne bukve sa vse, ki Jezusovo in Mariino Serce pobožno častijo, in zlasti za brate in sestre téh neomadežanih Serc. Spisala po naj boljših izvirkih dva duhovna. Mit 3 Stahlstichen. 3te mit Marienliedern vermehrte Auflage. Laibach 1855. 40 kr., in Halblederband 54 kr., Lederband 1 fl. 10 kr., drgl. mit Goldsch. 1 fl. 40 kr.

***Kruh** nebeški, za otročiče. V pet koščikov razdeljen. Poleg nemškiga. Laibach 1855. Mit Bildern. Papierb. 8 kr. 1 Dutzend 1 fl. 30 kr.

Maria dobra mati pobožnih otrok. Mit 1 Titelkupfer. Laibach 1848. 10 kr., in Papierband 16 kr., Lederband 36 kr., drgl. mit Goldschnitt 50 kr.

***Nar lepši dan**, ali vredno praznovanje perviga svetiga Obhajila. Laibach 1854. 8 kr., Papierband ord. 12 kr., Papierband fein 15 kr., Lederband 36 kr., drgl. mit Goldschnitt 50 kr.

Pót v nebésko domačijo. Mašne in obhajilne molitve za pobožne kristjane. Poleg nemškiga. Mit 1 Stahlstich. 2. Auflage. Laibach 1854. 40 kr., Halblederb. 54 kr., Lederb. 1 fl. 10 kr., drgl. mit Goldschnitt 1 fl. 40 kr.

Šlör, Dr., Jezus moje želje. Katólsške molitne bukve z nauki in napeljevanjem k pobožnimu življenju. Poleg nemškiga. 2. Auflage. Laibach 1850. Mit 1 Stahlstich. 30 kr., in Papierband 40 kr., Lederband 50 kr., drgl. mit Goldschnitt 1 fl. 20 kr.

***Dasselbe** im kleinern Format. Laibach 1854. 24 kr., im Halblederband 36 kr., Lederband 45 kr., drgl. mit Goldschnitt 1 fl., Pariser-Einband mit eleganter Goldpressung 45 kr., mit Goldschnitt 54 kr.

Erbauungsbücher.

Ahasver večni popotnik, Pravlj. Laibach 1850. 3 kr. 1 Dutzend 30 kr.

***Čudapolna** podoba Matere božje v mestu Rimini na Rimskim. Mit Titelbild. Laibach 1850. 3 kr. 1 Dutzend 30 kr.

***Jeran, J. L.**, Sveti Juri serčni vojšak. Serčnim slovenskim mladenčem. Laibach 1851. 8 kr.

Jeran, L., Terpljenje pravičniga in pokora grešnika, z nekaterimi večnimi resnicami in pergodbami. Mit 1 Stahlstich. Laibach 1848. Steifband 20 kr.

Keršanske drobtince iz življenja svetnikov in družih pobožnih ljudi. Mit 1 Stahlstich. Laibach 1850. In Steifband 16 kr.

Molitev za ohranjenje nedolžnosti pred podobo presvete device Marije. 2. Auflage. Laibach 1846. 3 kr. Das Dutzend 30 kr.

Nasledovanje svetnikov božjih. Poduka polne povesti iz življenja svetnikov. Laibach 1849. Prämienband 45 kr.

Nastran, P. J., Sveta pokora ali sedem postnih pridig, ktere je pridigoval v letu 1846. Laibach 1849. 16 kr., Steifband 20 kr.

***Osrečeni** kristjani svojimu novoizvoljenimu vikšimu pastirju, Papežu Piju IX., z popisam volitve, življenja in nastopa svetiga Očeta Pija IX. Mit Portrait. Laibach 1847. 8 kr.

Pet svetih petkov mesca Sušca. Steif geb. 12 kr.

Pirhi za device, ali molitve in nauki, ktere naj si pobožna devica in sleherna poštena žena večkrat k sercu vzame. Mit 1 Bild. Laibach 6 kr., 1 Dutzend 1 fl.

***Resnice** perve in nar potrebnishi svete keršanske katoliške vere, za nar manjši učence. Brosch. 3 kr.

Šlör, Dr., Napeljevanje vesolno ali veliko spoved opravljati. Laibach 1844. 12 kr.

***Šmajdek**, Shodni Ogovori. Halbleinwandb. 1 fl. 20 kr.

***Šmida, Kr.**, Hirlanda bretanjska vojvodnja ali zmaga čednosti in nedolžnosti. Po nemškim. Laibach. 12 kr.

Sveta devica in dekla Cita. Laibach 1846. 8 kr.

Življenje svétiga mladenča Alojzia Goncaga. Mit 1 Kupfer. Laibach 1846. 8 kr.

— svete device Teresije. Mit 1 Kupfer. Laibach 1846. 8 kr.

Zlate bukvice, to je napeljevanje k pobožnemu življenju in k pravi bogoljubnosti. Laibach 1847. 4 kr. 1 Dutzend 40 kr.

Varia.

***Bojték** ali pravljica od viteza v drevo vpreženega. 6 kr.

Canontafeln, 3 verschiedene Ausgaben, zu 12, 10 und 8 kr. pr. Exemplar.

Cataloge der öffentlichen Leihbibliothek: Hauptcatalog. 1846. Broschirt 10 kr. — Erster Nachtrag 1847. 10 kr. — Zweiter Nachtrag 1848. 6 kr. — Dritter Nachtrag 1850. 6 kr. — Vierter Nachtrag 1851. 6 kr. — Fünfter Nachtrag 1853. 10 kr.

Catalog der Musikalien-Leihanstalt (enthaltend bei 2000 Stücke.) Preis geheftet 6 kr.

***Centrih**, slovenski lepopisi in izgledi. 12 kr. Einzelne Blätter daraus, à 2 kr.

Cerkvica na skali. Pravljica. Laibach 1855. 3 kr.

***Dve** igri za slovensko gledišče: 1. Juran in Sofija, ali Turki pri Sisku. 2. Štepan Šubič, ali Bela IV. na Hrovaškim. Laibach 1850. Broschirt 10 kr.

***Fleišman**, Izglédi slovenskiga pisanja. 8 kr. 1 Dutzend 1 fl. 20 kr.

Hildegardia, zveličana; dvakrat po nedolžnim v smert obsojena cesarica. 6 kr.

***Hitri** Računar pri kupovanju in prodajanju od 100 do 1000 reči z vinarji, krajcarji in goldinarji. Laibach 1855. Gebunden in Halblederband 24 kr., in Lederband 36 kr.

***Izgledi** za pervince, ki se brati in pisati ob enim učé. Spisala učenika na deželi. V Ljubljani 1855. 6 kr. Einzelne Blätter 2 kr.

Kmetica in grofinja Grizelda. Lep izgled poterpežljivosti in ponižnosti vsim ženam. 6 kr.

***Kratkočasne** igre z kvartami, številkami in družimi rečmi v družbah. Laibach 1850. 10 kr.

***Koledar** za Slovence, s podobami, k. poboljšanju katol. Duha, za navadno leto 1855. Wien 1855 broschirt in eleganten Umschlag 24 kr. Steifband 30 kr.

***Kerški raki**, za kratek čas. Znadke ali anekdoti. Laibach 1855. 6 kr.

Malavašič, Fr., Erazem iz Jame. Povést. Mit Titelbild. Laibach 1845. 8 kr.

* — **Oče Grof Radecki c. k. Maršal**, z jeklorezom. Laibach 1852. 12 kr.

* — **Slovenska Slovnica** za perve slovenske šole v mestih in na deželi. Laibach 1849. Broschirt 12 kr.

Němški Pavliha v slovenski oblěki. Bukve polne smešnih povést sa kratek čas poslovenjene. Laibach 1849. 12 kr.

Podoba presvéte Device Marie. Povest. Laibach 1855. 3 kr.

Sajnske bukve, prave egiptovške, od leta 1231, z razkladanjem sanj s perstavljenimi numari za tiste, ktéri hočejo svojo sréčo v loteriji poskusiti. Preis 10 kr.

***Stric Tomova** kočā, ali življenje zamorcov v robnih deržavah svobodne severne Amerike. Laibach 1854. 30 kr.

***Valjaveč, M.,** Pesmi. Wien 1855. Broschirt in eleganten Umschlag 48 kr., in eleganten Leinwandband 1 fl. 30 kr. dergl. mit Goldschnitt 2 fl.

***Venček** za vezilne darila, ali vošilne pesmice o godovih, novim letu in drugih priložnostih. Brosch. 12 kr.

***Violice.** Zbirba prijétnih povest in kratkočasnic podučniga in pobožniga zapopádka za mlade in stare, z 28 podobami. (Iz „Koledarja za Slovence.“) V Ljubljani 1855. In Prämiēband 18 kr., brosch. 16 kr.

***Vjetnik** na galeji. Lepa in podučjenja polna povest s pristavkom življenja Sv. Vincenca Paulana. 6 kr.

*Die mit * bezeichneten Bücher sind mit neuen slovenischen Lettern gedruckt.*

Ferner empfehle ich nachstehende Werke einer gefälligen Beachtung.

Angelska služba za mladenčee k sveti maši streči. Brosch. 3 kr.

Apostolska hrana bogoljubnim dana po branji apostolskih listov in drugih bukev svetega pisma za nedele in svetke cerkveniga leta. Spisal A. Slomšek. 2 dela. 2 fl. — Zusammen in Halbleder geb. 2 fl. 30 kr.

Caf, Or. Romarska palica po poti v večnost. 2 Theile in einem Bande in Leder gebunden 1 fl. 30 kr.

Drobtince za leto 1847 bis 1850 à 40 kr., 1851 bis 1854 à 48 kr., 1855. 1 fl. 20 kr.

Evangelii sv., z molitvami in branjem za vse nedele, praznike in imenitniši godove celiga leta. V Celji 1850. In Halblederband 1 fl. 20 kr. Lederband 1 fl. 40 kr. Lederband mit Goldschnitt 3 fl.

Granaški, L. Vodilo grešnikov. Laibach 1854. 2 Bände in Halbleinwandb. 1 fl. 40 kr.

Hrana evangeljskih nauk bogoljubnim dušam dana. Na vse nedele ino zapovedane praznike v leti, na svetlo dal A. Slomšek. 2 Theile 2 fl. — Zusammen in Halbleder geb. 2 fl. 30 kr.

Janežič Ant. Popolni Ročni Slovar slovenskega in nemškega jezika. 2 Bände. Klagenfurt 1850. 3 fl. 30 kr.

Kaffol, F. Domači ogovori po nedelskih Evangeljih za verne ljudi na deželi. 2 Theile. Klagenfurt 1853. 1 fl. 40 kr.

Keršansko devištvo. Potrebni nauki, izgledi in molitve za žensko mladost. Brosch. 24 kr. Halbleder 40 kr.

Krempl, A. Kratke Predge na vse nedele ino svetke celega leta. Gratz 1839. 2 Theile in Steifband 1 fl. 20 kr.

Robida, K. Domači zdravnik v navadnih boleznih človeka, poleg Hufelanda, Rusta, Tissota in drugih. Klagenfurt 1854. 40 kr.

Serf, A. Predge na use nedele no svetke celega keršansko katoliškega cirkvenega leta. Gratz 1835. 2 Theile in Steifband 1 fl. 50 kr.

Skrina nebeških zaklad za spokorne duše. Görz 1837. Halblederband 1 fl. Lederband 1 fl. 20 kr., mit Goldschnitt 1 fl. 40 kr.

Šmid, J. Zgodovinski Katekizem, ali celi keršansko-katoliški navk v resničnih izgledih in zgodovine za cerkev, šolo in dom. 3 Theile. Klagenfurt 1853. 3 fl. 24 kr., in Halblederband 4 fl.

Veriti, F. Shiviljenje Svetnikov. Laibach 1844. 4 Halblederbände 4 fl.

Zalezia, Sv. Frz., Filoteja. 45 kr., in Halblederband 1 fl. 15 kr.

Breviarum Romanum etc. 4 Vol. 8. Viena. 1842. Ungeb. 10 fl., in Lederband 14 fl. 4 Vol. 4to Mechlinae 1848. Preis 25 fl. Dieses Brevier ist mit grossen Lettern gedruckt. 4 Vol. 8. Oeniponte 1848. Ungeb. 8 fl., in Lederband 12 fl. 4 Vol. 8. Compidonae 1849, in Lederband 14 fl. 50 kr.

Horae Diurnae etc. 18. Viena, in Lederband 2 fl., mit Goldschnitt 3 fl. 18. Campidonae. Lederband 2 fl. 20 kr., mit Goldschnitt 3 fl. 20 kr. 18. Mechlinae 1843. 2 fl. 20 kr., mit Goldschnitt 3 fl. 20 kr.

Missae Defunctorum etc. Fol. Vien. 1851, in Halblederband 2 fl. 24 kr., in Lederband 3 fl.

Missale Romanum etc. Fol. Vien. 1842, ungeb. 10 fl. In Lederband mit Schuber 18 fl., mit Goldschnitt und Schliessen 26 fl. Fol. Ratisbonae 1849, ungeb. 12 fl., in rothen Leder gebunden sammt Schliessen 20 fl. Dergleichen mit Goldschnitt 28 fl. — Kleinfolio Venetiis 1845. In rothen Lederband mit Goldschnitt 20 fl. — ordinär in rothen Lederband 15 fl. — NB. Das Proprium Missarum in neuester Auflage ist jedem Missale beigegeben.

Officium in navitate Domini etc. Officium für die Mette in der heil. Christnacht und für die Charwoche, nebst den Choralmelodien und deutschen Rubriken, bearbeitet von R. Schlecht, gr. 8. Nördl. 1850, in Lederband mit Schuber 2 fl. 40 kr., dergl. in Goldschnitt 3 fl. 20 kr. 8. Viena 1841, in Lederband 2 fl., dergl. mit Goldschnitt 3 fl.

Missions-Predigten der ehrw. Väter aus der Gesellschaft Jesu Burgstaller, Damberger, Schlosser. 2te Auflage. Luzern 1851. 1 fl. 20 kr.

Nachstehende Artikel sind bei mir stets in möglichst bester Qualität und Auswahl am Lager:

A. Schreibmaterialien.

Bleistiften feine und ordinäre, das Stück von $\frac{1}{2}$ fr. bis 7 fr. — Das Duzend zu 5, 6, 10, 18 fr. bis 1 fl. 20 fr.

Briefpapiere, weiße, blaue und verschiedenfarbige, in Quart- und Octav-Format, aus- und inländische. Das Buch zu 12, 20, 30, 36 bis 48 fr. — pr. Rieß von 2 bis 10 fl.

 Das Stempeln des Briefpapiers mit Buchstaben, Namen, Kronen, Devisen u. besorge gegen ein billiges Honorar.

— — mit Verzierungen, 3 bis 20 fr. pr. Bogen.

— — Ansichten von Laibach, lithographirt oder im Stahlstiche pr. Bogen 6 fr.

Zu allen Sorten Briefpapiere sind passende Couverte zu haben das Duzend von 6 bis 40 fr.

Federschneidemaschinen, Pariser, zu 2 fl. 20 fr.

Kanzlei- und Concept-Papier. (Aus Graz et Fiume.) Feines und ordinäres in diversen Formaten das Buch zu 6, 7, 8, 9, 10, 12 bis 45 fr.; pr. Rieß von 2 fl. bis 18 fl.

Probekarteln auf gutem Papier zu verschiedenen Preisen.

Rechnentafeln, elastische, das Stück zu 4, 5 und 8 fr. Das Duzend 44, 54 fr. und 1 fl. 12 fr.

Griffeln dazu, das 100 zu 15, 18 fr., bunte zu 40 fr.
Das Duzend von 4 bis 10 fr.

Schreibfedern, Wiener- und Hamburger-Kiele, der Bund zu 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 15, 20, 24 fr. bis 1 fl. 20 fr. in größeren Parthien noch billiger.

Schreibthefen, linirte, für Latein-, Deutsch-, Kanzlei- und Dictando-Schreiben, das Stück zu 1 fr., das Duzend 10 fr. — 100 Stück zu 1 fl. 24 fr.; unlinirte das Stück zu 1 bis 6 fr. Fleißthefen zu 4, 6 und 8 fr.

Siegellack, rothen und verschiedenfarbigen, Wiener, Mainzer und Pariser, fein und ordinär. Das Stück von 3 bis 15 fr., das Pfund von 24 fr. bis 3 fl.

Stahlfedern, in- und ausländische, das Duzend von 3 bis 12 fr. — in größeren Parthien noch billiger.

Griffeln dazu, das Stück von 1 — 15 fr. Das Duzend zu 6, 10, 15 fr. bis 2 Gulden.

Streusand, bronze, schwarzer, blauer und grüner, das Pfund von 6 bis 24 fr.

Tinte, schwarze in Fläschchen zu 2, 3, 6 bis 20 fr. Dergleichen für Stahlfedern (Alizarintinte) zu 8, 16 bis 30 fr. — rothe (aufgelöster Carmin), von 8 bis 24 fr.; blaue, grüne (aufgelösten Grünspan), gelbe (Gold) von 10 bis 20 fr. Tintenpulver das Packet 6 fr.

Vorschriften für verschiedene Schriftarten, das Blatt zu 2 fr.

B. Maler- und Zeichnungsrequisiten.

Farbenkästchen, feine und ordinäre, sortirt mit 12, 18 und 24 Farben — von 15 fr. bis 5 fl.

Haar-, Fisch- und Borstenpinsel in verschiedenen Qualitäten von 1 fr. bis 1 fl. 30 fr. pr. Stück.

Vineale, Reißschienen, Reißbreter, Winkelrahmen u. in verschiedenen Größen.

Malerleinwand, $\frac{1}{4}$ bis $\frac{8}{4}$ breite, halb-, und fertiggrundirte, die Elle von 1 bis 2 fl. 24 fr.

Oelfarben in Blasen, das Stück von 7 bis 27 fr.

Radargummi, das Stück zu 6 fr. Gummielasticum das Stück von 2 bis 10 fr.

Reißzeuge, feine, mittelfeine und ordinäre in verschiedenen Größen von 1 fl. 20 fr. bis 8 fl.

Zeichenbücher (Album) in eleganten Einband von 2 bis 3 fl.

Zeichenpapiere in verschiedenen Größen und Qualitäten, der Bogen von 2 bis 30 fr. Stroh-papiere der Bogen von 3 bis 40 fr.

C. Verschiedene Artikel.

Atlasse, Landkarten und Erdgloben zu verschiedenen Preisen.

Bilder, heilige, in Packeten zu 100 Stücke, schwarze und colorirte, mit slavischen und deutschen Text von 12 fr. bis 5 fl. pr. Packet.

— — auf Blech gemalte, in verschiedenen Größen mit und ohne Goldrahmen von 20 fr. bis 8 fl.

 Hiervon besitze ich eine so bedeutende Auswahl, daß ich fast allen billigen Wünschen begegnen kann.

Bilderbücher für Kinder, mit und ohne ABC von 10 fr. bis 5 fl. — Für die Jugend mit deutschen oder französischen Texte von 20 fr. bis 8 fl.

Billeten und Visitenkarten für verschiedene Fälle von 1 fr. bis 1 fl.

Crucifixe, gemalte, für Särge zu 3 und 6 fr.

— — mit und ohne Postamente von 30 fr. bis 4 fl.

— — auf Leinwand in Del gemalte 8 fl., in Goldrahmen von 6 bis 8 fl. Diese Bilder eignen sich, des billigen Preises halber, besonders für Schulzimmer.

Cölnerwasser, echtes, das Fläschchen zu 40 fr. bis 1 fl. 15 fr.

Fleißzetteln, frain., auf gefärbten Papier. 2 Sorten. 100 Stück 20 fr. 4 Stück 1 fr. Vergleichen mit Golddruck 100 Stück 40 fr. 2 Stück 1 fr. — Deutsche das Hundert von 20 fr. bis 1 fl.

Fortepiano, neue und überspielte, mit 5 bis 7 Octaven, von 20 fl. bis 300 fl.

Fracht- und Wechselbriefe, 100 Stück von 40 fr. bis 1 fl. 20 fr. 1 Stück 1 fr.

Gebetbücher, in deutscher, frain., italien., lateinischer und französischer Sprache, für Jung und Alt, in bedeutender Auswahl zu verschiedenen Preisen.

Goldleisten, für Bilderrahmen, der Schuh von 5 fr. bis 30 fr.

Guitarren und Violinen von 3 bis 6 fl. Violinbögen von 15 bis 50 fr.

Handlungsbücher, in verschiedenen Sorten und Einbänden.

Insectenpulver, das Fläschchen zu 24 fr.

Kalender, als: Wand-, Schreib- und Taschenkalendar, von 6 fr. bis 2 fl.

Kreuzwege, heil., in 14 Stationen, in Del gemalt, sammt schwarzen Rahmen mit Aufsätzen und slavischen Unterschriften von 60 bis 120 fl. — auf Papier unter Glas und Rahmen von 24 bis 50 fl.

Musikalien, (besonders Kirchenmusik) für verschiedene Instrumente sind in großer Auswahl vorrätzig.

Notenpapier für Gesang, Violine oder Pianoforte mit 8 bis 20 Zeilen, das Buch zu 40 fr. 1 Bogen 2 fr. Notenrastrirfedern à 10 — 15 fr.

Delgemälde in verschiedenen Größen, als Heiligenbilder, Landschaften und Genrebilder. (Da ich mit mehreren geschickten Malern in Verbindung stehe, so nehme ich Bestellungen auf verschiedene Delgemälde an, und habe dießfalls für solide Arbeit.)

Pappdeckel und Kartenpapier, das Stück von 2 bis 12 fr. Gefärbte Papiere, Goldborten für Buchbinder, Papparbeiter und Blumenmacher in großer Auswahl.

Prämienbücher, frain., in Packeten à 12 Stück enthaltend, theils Gebetbücher, theils Erzählungen, von 2 fl. bis 6 fl. Jedem Packete werden 100 Heiligenbilder gratis beigelegt.

Spiele für Gesellschaften, als: Aufschlag- und Ziehkarten (5 bis 10 fr.), Tombola und Lotto (48 fr. bis 2 fl.), Domino (30 fr. bis 2 fl. 24 fr.), Glocke und Hammer (18 fr. bis 1 fl. 20 fr.) u. a. m. Für Kinder: Zerlegbilder (von 24 fr. bis 3 fl.), Karten, — Figuren zum Aufstellen u. c.

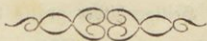
Spielfarten feine und ordinäre, für Tarok (36 bis 42 fr.), Piquet (18 bis 24 fr.), Whist (26 bis 36 fr. pr. Spiel).

Bresebögen, frainische und deutsche, für Lebzelter und Zuckerbäcker, auf gefärbten und weißen Papier, der Bogen zu 4, 6 und 8 fr.

Schreibzeuge aus Holz, schwarz politirt von 24 fr. bis 1 fl. 30 fr. — Linirte Unterlagen (Faullenzler) in Stav, 4to. und Folio von 1 — 3 fr. pr. Stück. — Mundleim das Stück zu 3 — 6 fr. Federbüchsen aus Pappe oder Holz zu 3, 12 bis 20 fr. — Notizbücher. — Falzbeine zu 8 fr. — Messingkluppen für Blei- und Rothstifte zu 8, 10 und 12 fr. — Oblaten in Schachteln von 3 bis 6 fr. — Wäschmärktinte in Etui zu 48 fr. — Violin- und Guitarresaiten von 4 bis 8 fr. — Stammbücher in Papier-, Leder- und Sammtband von 40 fr. bis 8 fl. — Uhrblätter zu 3 fr. 12. 12.

Besonders gütigst zu beachten!

Bücher, Landkarten, Musikalien, Bilder; kurz, fast alle Artikel aus meiner Handlung werden gern sowohl in der Stadt als auch auf's Land zur Ansicht gesandt; jedoch sollen solche, falls sie nicht conveniren, unbeschädigt zurückgesandt werden. Schließlich empfehle ich mich zur Uebernahme aller Bestellungen, welche in's Geschäft einschlagen, unter Zusicherung der möglichst schnellen und prompten Effectuierung.

Pot v nebóshko domazhíjo. Mashne in obhajilne molitve sa pobóshne kristjane. Poleg nemshkiga. Mit 1 Stahlstich. Laibach 1854. 40 kr., Halblederb. 54 kr., Lederb. 1 fl. 10 kr., drgl. mit Goldschnitt 1 fl. 40 kr.

Schlör, Dr., Jesus moje shelje. Katóljshke molitne bukve s náúki in nape-ljevanjem k poboshnimu shivljenju. Poleg nemshkiga. 2. Auflage. Laibach 1850. Mit 1 Stahlstich. 30 kr., in Papierband 40 kr., Leder-band 50 kr., drgl. mit Goldschnitt 1 fl. 20 kr.

— Dasselbe mit neuen Lettern gedruckt. Laibach 1854. 24 kr., im Halblederband 36 kr., Lederband 45 kr., drgl. mit Goldschnitt 1 fl.

Erbauungsbücher.

Ahasver vezhni popotnik. Pravlj. Laibach 1850. 3 kr.

Čudopolna podóba Matere božje v mestu Rimini na Rimskim. Mit Titel-bild. Laibach 1850. 6 kr.

Jeran, L., Terpljenje pravizhniga in pokora greshnika, s nekterimi vezh-nimi resnizami in pergodbami. Mit 1 Stahlstich. Laibach 1848. Steif-band 20 kr.

Jeran, J. L., sveti Juri serčni vojšak. Serčnim slovenskim mladenčem spisal L. J., duhoven. Laibach 1851. 8 kr.

Kershanske drobtinize is shivljenja svetnikov in drusih poboshnih ljudi. Mit 1 Stahlstich. Laibach 1850. 16 kr.

Krish méfingasti in popisovanje Palestine. 8 kr.

Molitev sa ohranjenje nedolshnosti pred podobo presvete devize Marie. 2. Auflage. Laibach 1846. 3 kr. Das Dutzend 30 kr.

Nafledovanje svetnikov boshjih. Poduka polne povésti is shivljenja svet-nikov. Laibach 1849. 45 kr.

Nastran, P. Joah. Sveta pokóra ali sedem postnih pridig, ktere je pridig-oval v letu 1846. Laibach 1849. 16 kr., Steifband 20 kr.

Osrečeni kristjani svojimu novoizvoljenimu vikšimu pastirju, Papežu Piju IX., z popisam volitve, življenja in nastopa svetiga Očeta Pija IX. Mit Portrait. Laibach 1847. 12 kr.

Pet svetih petkov Mesza Suschza. Steif gebunden 12 kr.

Pirli sa devize, ali molitve in nauki, ktere naj si poboshna deviza in sleherna poshtena shena vezhkrat k serzu vsame. Mit 1 Bild. Laibach. 6 kr.

Resnice perve in nar potrebniši svete kershanske, katoliške vere, za nar manjši učence. Broschirt 3 kr.

Schlör, Dr., napeljevanje resolno ali veliko spoved opravljati. Laibach 1844. 12 kr.

Šhivljenjé svétiga mladenzha Alojsia Gonzaga. Mit 1 Kupfer. Laibach 1846. 8 kr.

— svete devize Teresije. Mit 1 Kupfer. Laibach 1846. 8 kr.

Slate bukvice, to je napeljevanje k pobóshnimu shivlj. in k pravi bogoljubnosti. Laibach 1847. 6 kr.

Šmajdek, shodni Ogovori. Halbleinwandband 1 fl. 20 kr.

Šmida, Kr., Hirlanda bretanjska vojvodnja ali zmaga éednosti in nedolžnosti. Po nemškim. Laibach. 12 kr.

Sveta deviza in dekla Zita. Laibach 1846. 8 kr.

Varia.

Bojték ali pravlica od viteza v drevo vpreženega. 6 kr.

Canontafeln, 3 verschiedene Ausgaben zu 12, 10 und 8 kr. pr. Exemplar.

Centrih, slovenski lepopisi in izgledi. 12 kr.

Dve igri za slovensko glediše: 1. Juran in Sofija, ali Turki pri Sisku.

2. Štepan Šubič, ali Bela IV. na Hrovaškim. Laibach 1850. 15 kr

Fleisman, Izglédi slovenskiga pisanja. 8 kr.

Hildegárdia, svelizhana: dvakrat po nedolshnim v smert obsojena zesariza. 6 kr.

Kmetiza in grofinja Griselda. Lep isgled poterpeshljivosti in ponishnosti vsim ženam. 6 kr.

Kratkočasne igre z kvartami, številkami in družimi řečni v družbah. Laibach 1850. 10 kr.

Malavashizh, Fr., Erasem is Jame. Povést. Mit Titelbild. Laibach 1845. 8 kr.

Malavašič, Fr., Oče Grof Radecki C. K. Marsal, z jeklorezom. Laibach 1852. 12 kr.

Malavašičeva slovenska Slovnica za perve slovenske šole v mestih in na deželi. Laibach 1849. Steifband 20 kr.

Štric Tomova Koča ali Življenje zamorcov v robnih deržavah svobodne severne Amerike. Laibach 1854. 36 kr.

Venček za vezilne darila, ali vošilne pesmice o godovih, novim letu in drugih prilóžnostih. Brosch. 12 kr.

Vjelnik na galeji. Lepa in podučénja polna povest s pristavkom življenja Sv. Vincenca Paulana. 6 kr.

Joh. Glontial,
Buchhändler in Laibach.

